JUDEȚUL ARGEȘ
MUNICIPIUL CURTEA DE ARGEȘ
CONSILIUL LOCAL

HOTĂRÂRE nr. 103 / 2023

pentru aprobarea analizei privind eficiența economică a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în Municipiul Curtea de Argeș, a Studiului de oportunitate pentru fundamentarea și stabilirea soluției optime de gestiune a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, a Regulamentului de organizare și funcționare al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și a indicatorilor de performanță ai serviciului, a Caietului de sarcini al serviciului, a modalității de gestiune a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și a Contractului de delegare a gestiunii serviciului de alimentare cu apă și de canalizare

Consiliul Local al Municipiului Curtea de Argeș, întrunit în ședință extraordinară;
Având în vedere:
-Referatul de aprobare nr. 23917/04.08.2023;
-Raportul de specialitate nr. 23919/04.08.2023;
-Prevederile Legii nr. 241/2006 a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, actualizată;
-Prevederile Legii nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice;
-Prevederile Ordinului nr. 88/2007 pentru aprobarea Regulamentului-cadru al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare;
-Prevederile Ordinului nr. 90/2007 pentru aprobarea Contractului-cadru de furnizare/prestare a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare;
-Avizele celor cinci Comisii permanente ale consiliului local;
În temeiul art. 129 alin. 1, alin. 2 lit. a) și d), alin. 7 lit. n), art. 139 alin. 3 lit. g), art. 196 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare

HOTĂRĂȘTE:

Art.1. Se aprobă analiza privind eficiența economică a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în Municipiul Curtea de Argeș, conform Anexei nr. 1.
Art.2. Se aprobă Studiul de oportunitate pentru fundamentarea și stabilirea soluției optime de gestiune a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în Municipiul Curtea de Argeș, conform Anexei nr. 2.
Art.3. Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare și a indicatorilor de performanță ai serviciului, conform Anexei nr. 3.
Art.4. Se aprobă Caietul de sarcini al serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în Municipiul Curtea de Argeș, conform Anexei nr. 4.
Art.5. Se aprobă ca modalitate de gestiune a serviciului de alimentare cu apă și de canalizare, gestiunea directă către S.C. AQUATERM AG 98 S.A.
Art. 6. Se aprobă Contractul de delegare a gestiunii serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în Municipiul Curtea de Argeș, conform Anexei nr. 5.
Art. 7. Se împuternicește Primarul Municipiului Curtea de Argeș să semneze Contractul de delegare a gestiunii serviciului de alimentare cu apă și de canalizare în Municipiul Curtea de Argeș.

Președinte de ședință
MOISESCU MARIUS OCTAVIAN

Contrasemnează pentru legalitate
Secretar general al municipiului
ISABEL JANINA ZARIOIU

Curtea de Arges – 8 august 2023

ANEXA nr. 3 la HCL nr. 103/08.08.2023

REGULAMENT propriu al serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare

in MUNICIPIUL CURTEA DE ARGES

Art. 1

(1) Prevederile prezentului regulament se aplică serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare, denumit în continuare „serviciul de alimentare cu apă şi de canalizare", în Municipiul Curtea de Arges

(2) Prezentul regulament stabileşte cadrul juridic unitar privind funcţionarea serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare, definind condiţiile şi modalităţile ce trebuie îndeplinite pentru asigurarea acestui serviciu la un nivel calitativ superior, precum şi relaţiile dintre operator şi utilizatorii acestui serviciu

(3) Prevederile prezentului regulament se aplică, de asemenea, la proiectarea, executarea, recepţionarea, exploatarea şi întreţinerea instalaţiilor din sistemul public de alimentare cu apă şi de canalizare şi menţinerea în parametrii de funcţionare optimi (raport cost/calitate) a infrastructurii tehnico-edilitare aferente.

(4) Operatorul şi utilizatorii serviciului se vor conforma prevederilor prezentului regulament.

Art. 2 - În sensul prezentului regulament, noţiunile de mai jos se definesc după cum urmează:

2.1. apă potabilă - apă care îndeplineşte indicatorii de potabilitate prevăzuţi de legislaţia în vigoare;

2.2. apă brută – apă captată din sursele de suprafaţă sau subterane, care are calitatea sursei în momentul prelevării şi care necesită un proces de tratare conform cerinţelor calitative ale folosinţei;

2.3. ape uzate menajere - apele de canalizare rezultate din folosirea apei în gospodării, instituţii publice şi servicii, care rezultă mai ales din metabolismul uman şi din activităţi menajere şi igienico-sanitare;

2.4. ape uzate industriale (provenite din activităţile economice) - apele de canalizare rezultate din activităţi economico-industriale sau corespunzând unei alte utilizări a apei decât cea menajeră;

2.5. ape uzate orăşeneşti - apele de canalizare rezultate din amestecul apelor uzate menajere cu apele uzate industriale sau agrozootehnice, preepurate sau nu, precum şi apele care provin din stropirea şi spălarea drumurilor publice sau private, a aleilor, a grădinilor şi a curţilor imobilelor;

2.6. ape pluviale/meteorice - apele de canalizare care provin din precipitaţii atmosferice;

2.7. autoritate de reglementare competentă - Autoritatea Naţională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilităţi Publice - denumită în continuare A.N.R.S.C.;

2.8. acces la reţea - dreptul utilizatorului serviciilor de alimentare cu apă şi/sau de canalizare de a se branşa/racorda şi de a folosi, în condiţiile legii, reţelele de distribuţie/colectare;

2.9. aviz de principiu - documentul scris, emis de operator, care stabileşte condiţiile de furnizare pentru utilizator şi defineşte parametrii cantitativi şi calitativi ai serviciului la branşamentul utilizatorului şi prin care operatorul se angajează să furnizeze serviciul de alimentare cu apă, şi, după caz, documentul scris, emis de operatorul serviciului de canalizare pentru utilizator, prin care acesta se angajează să presteze serviciul de canalizare şi care defineşte condiţiile şi parametrii cantitativi şi calitativi ai apelor uzate menajere şi/sau industriale preluate la canalizarea publică;

2.10. aviz de branşare/racordare - documentul scris, emis de operatorul serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare, prin care se stabilesc condiţiile tehnice cu privire la proiectarea, amplasarea şi execuţia branşamentelor de apă, respectiv a racordurilor de canalizare, şi prin care se stabileşte punctul de delimitare dintre reţelele publice şi instalaţiile de utilizare

2.11. branşament de apă - partea din reţeaua de alimentare cu apă, care asigură legătura dintre reţeaua publică de distribuţie şi reţeaua interioară a unei incinte sau a unei clădiri. Branşamentul deserveşte un singur utilizator. Branşamentul până la contor, inclusiv căminul de branşament şi contorul, aparţin reţelei publice, indiferent de modul de finanţare a realizării acestuia;

2.12. branşament clandestin - bransamentul/racordul realizat fără avizul definitiv al operatorului;

2.13. consum fraudulos - consumul de apă neînregistrat de aparatul de măsură datorită următoarelor cauze: intervenţie neautorizată asupra contorului de apa, ruperea sigiliilor, scoaterea, ocolirea sau inversarea contorului de apă din instalaţie, deteriorarea modulului radio, etc.

2.14. contract-cadru - reglementare cu caracter normativ, care stabileşte condiţiile minimale pentru relaţiile comerciale dintre operator şi utilizator

2.15. caracteristici tehnice - totalitatea datelor şi elementelor de natură tehnică, referitoare la o instalaţie;

2.16. cămin de contor de branşament/reţea - construcţie componentă a sistemului de distribuţie a apei, aparţinând sistemului public de alimentare cu apă, care adăposteşte contorul de branşament ori de reţea, cu montajul aferent acestuia.

2.17.domeniu public - totalitatea bunurilor mobile şi imobile dobândite potrivit legii, aflate în proprietatea publică a unităţii administrativ-teritoriale, care, potrivit legii sau prin natura lor, sunt de folosinţă sau interes public local ori judeţean, declarate ca atare prin hotărâre a consiliilor locale sau a consiliilor judeţene şi care nu au fost declarate prin lege bunuri de uz sau de interes public naţional;

2.18.grad de asigurare în furnizare - nivel procentual de asigurare a debitului şi presiunii apei necesare utilizatorului intr-un interval de timp, precizat în anexa la contractul de furnizare şi utilizare a serviciilor publice de alimentare cu apă şi de canalizare; 2.19.imobil - orice clădire sau teren, cu destinaţie social-culturală, administrativă, de producţie industrială, comercială, de

prestări servicii sau de locuinţă, inclusiv terenul aferent, cu regim juridic dovedit. În cazul blocurilor de locuinţe, la care terenul aferent nu este delimitat, se consideră imobile toate acele blocuri care au adrese poştale distincte;

2.20.indicatori de performanţă generali - parametri ai serviciului de furnizare/prestare pentru care se stabilesc niveluri minime de calitate, urmărite la nivelul operatorilor;

2.21.indicatori de performanţă garantaţi - parametri ai serviciului de furnizare a căror niveluri minime de calitate se stabilesc şi pentru care sunt prevăzute penalizări în contractele de furnizare/prestare, în cazul nerealizării lor;

2.22.infrastructură tehnico-edilitară - ansamblul sistemelor de utilităţi publice destinate furnizării/prestării serviciilor de utilităţi publice; infrastructura tehnico-edilitară aparţine domeniului public sau privat al unităţilor administrativ-teritoriale şi este supusă regimului juridic al proprietăţii publice sau private, potrivit legii;

2.23.instalaţii interioare de apă - totalitatea instalaţiilor aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului, amplasate după punctul de delimitare dintre reţeaua publică şi instalaţia interioară de utilizare a apei, şi care asigură transportul apei preluate din reţeaua publică la punctele de consum şi/sau la instalaţiile de utilizare;

2.24.instalaţii interioare de canalizare - totalitatea instalaţiilor aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului, care asigură preluarea şi transportul apei uzate de la instalaţiile de utilizare a apei până la căminul de racord din reţeaua publică;

2.25.licenţă - actul tehnic şi juridic emis de autoritatea de reglementare competentă prin care se recunoaşte calitatea de operator de servicii de utilităţi publice într-un domeniu reglementat, precum şi capacitatea şi dreptul de a furniza/presta un serviciu de utilităţi publice;

2.26.lichidarea avariilor - activitate cu caracter ocazional şi urgent prin care, în cazul apariţiei unor incidente care conduc sau pot conduce la pagube importante, se iau măsuri imediate pentru împiedicarea sau reducerea extinderii pagubelor, se determină, se înlătură cauzele care au condus la apariţia incidentului sau se asigură o funcţionare alternativă, se repară sau se înlocuieşte instalaţia, echipamentul, aparatul etc. deteriorat, se restabileşte funcţionarea în condiţii normale sau cu parametrii reduşi, până la terminarea lucrărilor necesare asigurării unei funcţionări normale;

2.27.operator - persoană juridică română sau străină care are competenţa şi capacitatea, recunoscute prin licenţă, de a furniza/presta, în condiţiile reglementărilor în vigoare, un serviciu comunitar de utilităţi publice şi care asigură nemijlocit administrarea şi exploatarea sistemului de utilităţi publice aferent acestuia. Operatori pot fi: - autorităţile administraţiei publice locale sau o structură proprie a acestora, cu personalitate juridică; - asociaţiile de dezvoltare comunitară; - societăţile comerciale înfiinţate de autorităţile administraţiei publice locale sau de asociaţiile de dezvoltare comunitară, cu capital social al unităţilor administrativteritoriale; - societăţile comerciale cu capital social privat sau mixt;

2.28.presiune de serviciu - presiunea ce trebuie asigurată de operator, în punctul de branşare, astfel încât să se asigure debitul normat de apă, la utilizatorul amplasat în poziţia cea mai dezavantajoasă;

2.29.punct de delimitare - locul în care instalaţiile aflate în proprietatea sau în administrarea utilizatorului se branşează la instalaţiile aflate în proprietatea sau în administrarea operatorului furnizor/prestator de servicii. Punctul de delimitare asigură identificarea poziţiei de montare a dispozitivelor de măsurare-înregistrare a consumurilor, stabilirea apartenenţei instalaţiilor, ca şi precizarea drepturilor, respectiv a obligaţiilor ce revin părţilor cu privire la exploatarea, întreţinerea şi repararea acestora. Delimitarea dintre instalaţiile interioare de canalizare şi reţeaua publică de canalizare se face prin căminul de racord, care este prima componentă a reţelei publice, în sensul de curgere a apei uzate;

2.30.racord de canalizare - partea din reţeaua publică de canalizare care asigură legătura dintre instalaţiile interioare de canalizare ale utilizatorului şi reţeaua publică de canalizare, inclusiv căminul de racord;

2.31.repartitor de costuri - aparat cu indicaţii adimensionale destinat măsurării, înregistrării şi individualizării consumurilor de apă pentru fiecare proprietar al unui condominiu. Contoarele de apă montate în aval de contorul de branşament pot fi utilizate numai ca repartitoare de costuri;

2.32.reţea de transport a apei - parte a sistemului public de alimentare cu apă, alcătuită din reţeaua de conducte cuprinsă între captare şi reţeaua de distribuţie;

2.33.reţea de distribuţie a apei - parte a sistemului public de alimentare cu apă, alcătuită din reţeaua de conducte, armături şi construcţii anexe, care asigură distribuţia apei la doi ori la mai mulţi utilizatori independenţi;

2.34.reţea de canalizare - parte a sistemului public de canalizare, alcătuită din canale colectoare, canale de serviciu, cămine, guri de scurgere şi construcţii anexe care asigură preluarea, evacuarea şi transportul apelor de canalizare de la doi ori de la mai mulţi utilizatori independenţi;

2.35.secţiune de control - locul de unde se prelevează probe de apă în vederea analizelor de laborator, acest loc fiind: - pentru apa potabilă şi industrială: căminul de branşament; - pentru apa uzată: căminul de racord;

2.36.serviciu de alimentare cu apă şi de canalizare - totalitatea activităţilor de utilitate publică şi de interes economic şi social general efectuate în scopul captării, tratării, transportului, înmagazinării şi distribuirii apei potabile sau industriale tuturor utilizatorilor de pe teritoriul localităţii, respectiv pentru colectarea, transportul, epurarea şi evacuarea apelor uzate, a apelor meteorice şi a apelor de suprafaţă provenite din intravilanul acesteia;

2.37.serviciu de alimentare cu apă - totalitatea activităţilor necesare pentru: - captarea apei brute, din surse de suprafaţă sau subterane; - tratarea apei brute; - transportul apei potabile şi/sau industriale; - înmagazinarea apei; - distribuţia apei potabile şi/sau industriale;

2.38.serviciu de canalizare - totalitatea activităţilor necesare pentru: - colectarea, transportul şi evacuarea apelor uzate de la utilizatori la staţiile de epurare; - epurarea apelor uzate şi evacuarea

apei epurate în emisar; - colectarea, evacuarea şi tratarea adecvată a deşeurilor din gurile de scurgere a apelor pluviale şi asigurarea funcţionalităţii acestora; - evacuarea, tratarea şi depozitarea nămolurilor şi a altor deşeuri similare derivate din activităţile prevăzute mai sus; - evacuarea apelor pluviale şi de suprafaţă din intravilanul localităţilor;

2.39.sistem de alimentare cu apă - ansamblul construcţiilor şi terenurilor, instalaţiilor tehnologice, echipamentelor funcţionale şi dotărilor specifice, prin care se realizează serviciul de alimentare cu apă. Sistemele de alimentare cu apă cuprind, de regulă, următoarele componente: - captări; - aducţiuni; - staţii de tratare; - staţii de pompare, cu sau fără hidrofor; - rezervoare de înmagazinare; - reţele de transport şi distribuţie; - branşamente, până la punctul de delimitare;

2.40.sistem de canalizare - ansamblul construcţiilor şi terenurilor aferente instalaţiilor tehnologice, echipamentelor funcţionale şi dotărilor specifice, prin care se realizează serviciul de canalizare. Sistemele de canalizare cuprind, de regulă, următoarele componente: - racorduri de canalizare, de la punctul de delimitare şi preluare; - reţele de canalizare; - staţii de pompare; - staţii de epurare; - colectoare de evacuare spre emisar; - guri de vărsare în emisar; - depozite de nămol deshidratat;

2.41.utilaj de bază - totalitatea aparatelor şi maşinilor necesare asigurării procesului tehnologic şi a căror oprire sau scoatere din funcţiune afectează sau poate afecta esenţial desfăşurarea activităţii;

2.42.utilizatori - persoane fizice sau juridice care beneficiază, direct sau indirect, individual sau colectiv, de serviciile de utilităţi publice, în condiţiile legii.

Art. 3

La elaborarea şi aprobarea prezentului regulament s-au respectat următoarele principii:

- securitatea serviciului;

- tarifarea echitabilă;

- rentabilitatea, calitatea şi eficienţa serviciului;

- transparenţa şi responsabilitatea publică, incluzând consultarea cu patronatele, sindicatele, utilizatorii şi cu asociaţiile reprezentative ale acestora;

- continuitatea din punct de vedere cantitativ şi calitativ;

- adaptabilitatea la cerinţele utilizatorilor;

- accesibilitatea egală a utilizatorilor la serviciul public, pe baze contractuale;

- respectarea reglementărilor specifice din domeniul gospodăririi apelor, protecţiei mediului şi sănătăţii populaţiei.

Art. 4

(1)Serviciile prestate prin sistemele de alimentare cu apă şi de canalizare au drept scop asigurarea alimentării cu apă, canalizarea şi epurarea apelor uzate pentru toţi utilizatorii de pe teritoriul localităţilor şi trebuie să îndeplinească la nivelul utilizatorilor, în punctele de delimitare/separare a instalaţiilor, parametrii tehnologici şi programele de furnizare stabilite în contractele de furnizare şi cerinţele indicatorilor de performanţă aprobate de autoritatea administraţiei publice locale.

(2)Propunerile de indicatori de performanţă ai serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare la utilizatori, rezultate din studiul efectuat în acest scop, vor fi supuse dezbaterii publice înaintea aprobării, având în vedere necesitatea asigurării alimentării cu apă, canalizării şi epurării apelor uzate pentru toţi utilizatorii de pe teritoriul localităţii.

Art. 5

(1)Apa potabilă distribuită prin sistemele de alimentare cu apă este destinată satisfacerii cu prioritate a nevoilor gospodăreşti ale populaţiei, ale instituţiilor publice, ale operatorilor economici şi, după caz, pentru combaterea şi stingerea incendiilor, în lipsa apei industriale.

(2)Apa potabilă distribuită utilizatorilor trebuie să îndeplinească, la branşamentele acestora, condiţiile de potabilitate şi parametrii de debit şi presiune prevăzute în normele tehnice şi reglementările legale în vigoare.

(3)Utilizarea apei potabile în alte scopuri decât cele menţionate la alin. (1) este permisă numai în măsura în care există disponibilităţi faţă de necesarul de apă potabilă al localităţilor, stabilit potrivit prescripţiilor tehnice în vigoare.

(4)În cazul în care cerinţele de apă potabilă ale operatorilor economici nu pot fi acoperite integral, aceştia pot să îşi asigure alimentarea cu apă potabilă prin sisteme proprii, realizate şi exploatate în condiţiile legii;

(5)Pentru satisfacerea altor nevoi, cum ar fi: stropitul străzilor şi al spaţiilor verzi, spălatul pieţelor şi al străzilor, spălarea periodică a sistemului de canalizare, spălarea autovehiculelor şi consumul tehnologic al unităţilor industriale, se va utiliza cu precădere apă industrială.

(6)Apa industrială sau apa cu caracter nepotabil se poate asigura prin sisteme publice de alimentare cu apă industrială sau prin sisteme individuale realizate şi exploatate de agenţii economici.

(7)Se interzice orice legătură sau interconectare între sistemele de alimentare cu apă potabilă şi sistemele de alimentare cu apă industrială.

Art. 6

(1)Sistemul de canalizare trebuie să asigure, cu precădere, colectarea, transportul, epurarea şi evacuarea într-un receptor natural a apelor uzate provenite de la utilizatorii serviciului de alimentare cu apă, precum şi a apelor pluviale sau de suprafaţă colectate de pe teritoriul localităţilor.

(2)Nămolurile provenite din staţiile de tratare a apei, din sistemele de canalizare şi din staţiile de epurare a apelor uzate orăşeneşti se tratează şi se prelucrează în vederea neutralizării, deshidratării, depozitării controlate sau valorificării, potrivit reglementărilor legale în vigoare privind protecţia şi conservarea mediului, respectiv igiena şi sănătatea populaţiei.

(3)Apele uzate evacuate în sistemele de canalizare trebuie să respecte condiţiile precizate prin acordul de preluare în canalizare, respectiv prin contractul de prestare a serviciului, precum şi pe cele impuse prin reglementările tehnice în vigoare, astfel încât, prin natura, cantitatea ori calitatea lor, să nu conducă la:

a)degradarea construcţiilor şi instalaţiilor componente ale sistemelor de canalizare;

b)diminuarea capacităţii de transport a reţelelor şi a canalelor colectoare;

c)perturbarea funcţionării normale a staţiei de epurare prin depăşirea debitului şi a încărcării sau prin inhibarea proceselor de epurare;

d)apariţia unor pericole pentru igiena şi sănătatea populaţiei sau a personalului de exploatare a sistemului;

e)apariţia pericolelor de explozie.

(4)Evacuarea în receptorii naturali a apelor uzate epurate şi depozitarea nămolurilor provenite din staţiile de epurare se fac numai în condiţiile calitative şi cantitative precizate în avizele, acordurile şi autorizaţiile de mediu eliberate de autorităţile competente, potrivit reglementărilor în vigoare din domeniul protecţiei calităţii apei şi a mediului, astfel încât să se garanteze protecţia şi conservarea mediului, respectiv igiena şi sănătatea populaţiei.

(5)Preluarea în sistemele de canalizare a apelor uzate provenite de la agenţi economici industriali sau de la alţi utilizatori neracordaţi la reţelele de distribuţie a apei se poate aproba numai în măsura în care capacitatea sistemelor nu este depăşită din punct de vedere hidraulic sau al încărcării cu substanţe impurificatoare şi numai dacă nu conţin poluanţi toxici sau care pot inhiba ori bloca procesul de epurare.

Art. 7

(1)Măsurarea cantităţilor de apă preluate sau furnizate de operatori, prin intermediul sistemelor de alimentare cu apă, sub formă de apă potabilă, apă brută sau apă industrială, este obligatorie. Aceasta se realizează prin montarea la nivelul punctului de delimitare/separare a instalaţiilor a echipamentelor de măsurare-înregistrare şi control, cu respectarea prevederilor specifice în domeniu, emise de autoritatea de reglementare competentă.

(2)Instalaţiile din amonte de punctul de delimitare aparţin sau sunt în administrarea operatorului, iar cele din aval aparţin sau sunt în administrarea utilizatorului, după caz. Noţiunile de amonte şi aval corespund sensului de curgere a apei în instalaţii, dinspre operator spre utilizator.

(3)Până la montarea contoarelor, consumul facturat nu va depăşi consumul stabilit în regim pauşal prevăzut de actele normative în vigoare.

Art. 8

(1)În vederea asigurării continuităţii serviciilor de apă şi de canalizare, autorităţile administraţiei publice locale au responsabilitatea planificării şi urmăririi lucrărilor de investiţii necesare funcţionării sistemelor în condiţii de siguranţă şi la parametrii ceruţi prin prescripţiile tehnice. În acest scop se vor institui sisteme de planificare multianuală a investiţiilor, plecându-se de la un plan director de perspectivă.

(2)Hotărârile de dare în administrare sau contractele de delegare a gestiunii, după caz, vor prevedea sarcinile concrete ale autorităţilor administraţiei publice locale şi ale operatorului în ceea ce priveşte realizarea investiţiilor.

(3)Operatorul sistemului de alimentare cu apă şi/sau de canalizare trebuie să asigure funcţionarea permanentă a sistemului de alimentare cu apă la toţi utilizatorii, precum şi continuitatea evacuării apelor colectate de la aceştia. Livrarea apei folosite în scopuri industriale se va face conform cerinţei utilizatorului, pe baza unui program de furnizare acceptat de ambele părţi (operator-utilizator).

(4)Întreruperea alimentării cu apă şi a evacuării apelor uzate la canalizare este permisă numai în cazuri prevăzute de lege sau de prezentul regulament, precum şi în cazurile de forţă majoră.

(5)Reţeaua de alimentare cu apă, inclusiv branşamentele, intră în obligaţiile de întreţinere şi reparaţie ale operatorului.

(6)În vederea îndeplinirii obligaţiilor prevăzute la alin. (3), (4) şi (5), operatorul va asigura exploatarea, întreţinerea şi repararea reţelelor, în conformitate cu instrucţiunile tehnice specifice, pe baza unui program anual de revizii tehnice, reparaţii curente şi capitale, modernizări şi investiţii.

(7)La solicitarea utilizatorilor operatorul va interveni pentru asigurarea continuităţii funcţionării reţelei de canalizare. În cazul constatării existenţei unor obturări ale canalizării din vina dovedită a utilizatorului, cheltuielile vor fi suportate de către acesta.

CAPITOLUL II: Siguranţa serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare

SECŢIUNEA 1: Documentaţie tehnică

Art. 9

(1)Prezentul regulament stabileşte documentaţia tehnică minimă necesară desfăşurării serviciului de alimentare cu apă şi a serviciului de canalizare.

(2)Regulamentul stabileşte documentele necesare exploatării, obligaţiile proiectantului de specialitate, ale unităţilor de execuţie cu privire la întocmirea, reactualizarea, păstrarea şi manipularea acestor documente.

(3)Detalierea prevederilor prezentului regulament privind modul de întocmire, păstrare şi reactualizare a evidenţei tehnice se va face prin instrucţiuni/proceduri de exploatare specifice principalelor tipuri de instalaţii.

(4)Personalul de conducere al operatorului răspunde de existenţa, corecta completare şi păstrare a documentaţiilor tehnice conform prevederilor prezentului regulament.

Art. 10

Proiectarea şi realizarea sistemelor de alimentare cu apă şi a sistemelor de canalizare sau a părţilor componente ale acestora se realizează în conformitate cu normativele şi prescripţiile tehnice de proiectare şi execuţie în vigoare, avizate de autorităţile competente, iar proiectul va ţine seama de reglementările în vigoare privind protecţia şi conservarea mediului.

Art. 11

Fiecare operator va deţine şi va actualiza următoarele documente:

a) contractul prin care s-a făcut delegarea de gestiune;

b)planul cadastral al situaţiei terenurilor;

c)planurile generale cu amplasarea construcţiilor şi instalaţiilor aflate în exploatare, inclusiv cele subterane, aduse la zi, cu toate modificările sau completările;

d)planurile clădirilor sau ale construcţiilor speciale, având notate toate modificările sau completările la zi;

e)studiile, datele geologice, geotehnice şi hidrotehnice cu privire la terenurile pe care sunt amplasate lucrările aflate în exploatare sau conservare, precum şi cele privind gospodărirea apelor, cu avizele necesare;

f)cărţile tehnice ale construcţiilor;

g)documentaţia tehnică a utilajelor şi instalaţiilor şi, după caz, autorizaţiile de punere în funcţiune a acestora;

h)procese-verbale de constatare în timpul execuţiei şi planurile de execuţie ale părţilor de lucrări sau ale lucrărilor ascunse;

i)proiectele de execuţie ale lucrărilor, cuprinzând memoriile tehnice, breviarele de calcul, devizele pe obiecte, devizul general, planurile şi schemele instalaţiilor şi reţelelor etc.;

j)documentele de recepţie, preluare şi terminare a lucrărilor, cu:

- procese-verbale de măsurători cantitative de execuţie;

- procese-verbale de verificări şi probe, inclusiv probele de performanţă şi garanţie, buletinele de verificări, analiză şi încercări;

- procese-verbale de realizare a indicatorilor tehnico-economici;

- procese-verbale de punere în funcţiune;

- procese-verbale de dare în exploatare;

- lista echipamentelor montate în instalaţii, cu caracteristicile tehnice;

- procese-verbale de preluare ca mijloc fix, în care se consemnează rezolvarea neconformităţilor şi a remedierilor;

- documentele de aprobare a recepţiilor şi de predare în exploatare;

k)schemele de funcţionare a instalaţiilor, planurile de ansamblu, desenele de detaliu actualizate conform situaţiei de pe teren, planurile de ansamblu şi de detaliu ale fiecărui utilaj şi/sau ale fiecărei instalaţii, inclusiv planurile şi cataloagele pieselor de schimb;

l)instrucţiunile furnizorilor de echipament sau ale organizaţiei de montaj privind manipularea, exploatarea, întreţinerea şi repararea echipamentelor şi instalaţiilor, precum şi cărţile/fişele tehnice ale echipamentelor principale ale instalaţiilor;

m)normele generale şi specifice de protecţie a muncii, aferente fiecărui echipament, fiecărei instalaţii sau fiecărei activităţi;

n)planurile de dotare şi amplasare cu mijloace de stingere a incendiilor, planul de apărare a obiectivului în caz de incendiu, calamităţi sau alte situaţii excepţionale;

o)regulamentul de organizare şi funcţionare şi atribuţiile de serviciu pentru întreg personalul;

p)avizele şi autorizaţiile legale de funcţionare pentru clădiri, laboratoare, instalaţii de măsură, inclusiv cele de protecţie a mediului, obţinute în condiţiile legii;

q)inventarul instalaţiilor şi liniilor electrice conform instrucţiunilor în vigoare;

r)instrucţiuni privind accesul în incintă şi instalaţii;

s)documentele referitoare la instruirea, examinarea şi autorizarea personalului;

t)registre de control, de sesizări şi reclamaţii, de dare şi retragere din exploatare, de manevre, de admitere la lucru etc.;

u)bilanţul cantităţilor de apă, conform proiectului, şi rezultatele bilanţurilor periodice întocmite conform prevederilor legale.

Art. 12

(1)Documentele puse la dispoziţie de autoritatea publică locală, după caz, se vor păstra la sediul sau la punctele de lucru ale operatorului de pe raza de operare.

(2)Documentaţiile referitoare la construcţii de orice fel se vor întocmi, reconstitui, completa şi păstra conform normelor legale referitoare la "Cartea tehnică a construcţiei".

Art. 13

(1)Documentaţia de bază a lucrărilor şi datele generale necesare exploatării vor fi întocmite numai de agenţi economici specializaţi în proiectare, care o vor preda titularului de investiţie.

(2)Agenţii economici care au întocmit proiectele au obligaţia de a corecta toate planurile de execuţie, în toate exemplarele în care s-au operat modificări pe parcursul execuţiei, şi, în final, să înlocuiască aceste planuri cu altele noi, originale, actualizate conform situaţiei reale de pe teren şi să predea proiectul pe sistem informaţional şi de evidenţă pentru exploatarea, întreţinerea şi repararea instalaţiilor proiectate.

(3)Organizaţiile de execuţie şi/sau montaj au obligaţia ca, odată cu predarea lucrărilor, să predea şi schemele, planurile de situaţii şi de execuţie modificate conform situaţiei de pe teren. În cazul în care nu s-au făcut modificări faţă de planurile iniţiale, se va preda câte un exemplar din aceste planuri, având pe ele confirmarea că nu s-au făcut modificări în timpul execuţiei.

(4)În timpul execuţiei lucrărilor se interzic abaterile de la documentaţia întocmită de proiectant fără avizul acestuia.

Art. 14

(1)Autorităţile administraţiei publice locale deţinătoare de instalaţii tehnologice din infrastructura tehnico-edilitară aferente serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare, precum şi operatorii care au primit în gestiune delegată aceste servicii în totalitate sau numai unele activităţi componente ale acestuia au obligaţia să îşi organizeze o arhivă tehnică pentru păstrarea documentelor de bază prevăzute la art. 11, organizată astfel încât să poată fi găsit orice document cu uşurinţă.

(2)Pentru nevoile curente de exploatare se vor folosi numai copii de pe planurile, schemele şi documentele aflate în arhivă.

(3)Înstrăinarea sub orice formă a planurilor, schemelor sau documentelor aflate în arhivă este interzisă.

(4)La încheierea activităţii de operare, operatorul va preda pe bază de proces-verbal întreaga arhivă pe care şi-a constituit-o, fiind interzisă păstrarea de către acesta a vreunui document original sau copie.

(5)Fiecare document va avea anexat un borderou în care se vor menţiona:

a)data întocmirii documentului;

b)numărul de exemplare originale;

c)calitatea celui care a întocmit documentul;

d)numărul de copii executate;

e)necesitatea copierii, numele, prenumele şi calitatea celui care a primit copii ale documentului, numărul de copii primite şi calitatea celui care a aprobat copierea;

f)data fiecărei revizii sau actualizări;

g)calitatea celui care a întocmit revizia/actualizarea şi calitatea celui care a aprobat;

h)data de la care documentul revizuit/actualizat a intrat în vigoare;

i)lista persoanelor cărora li s-au distribuit copii după documentul revizuit/actualizat;

j)lista persoanelor care au restituit la arhivă documentul primit anterior revizuirii/modificării.

Art. 15

(1)Pentru toate echipamentele se vor întocmi fişe tehnice care vor conţine toate datele din proiect, din documentaţiile tehnice predate de furnizori sau de executanţi şi din datele de exploatare luate de pe teren certificate prin acte de recepţie care trebuie să confirme corespondenţa lor cu realitatea.

(2)Pe durata exploatării, în fişele tehnice se vor trece date privind:

a)incidentele sau avariile;

b)echipamentele care au fost afectate ca urmare a incidentului sau avariei;

c)incidentele sau avariile altor echipamente produse de incidentul sau avaria în cauză;

d)reparaţiile efectuate pentru înlăturarea incidentului/avariei;

e)costul reparaţiilor accidentale sau planificate;

f)lista de piese şi/sau subansambluri înlocuite cu ocazia reparaţiei accidentale sau planificate;

g)componenţa şi echipa care a efectuat reparaţia accidentală sau planificată, chiar în cazul în care reparaţia s-a executat de alt agent economic;

h)perioada cât a durat reparaţia, planificată sau accidentală; i)comportarea în exploatare între două reparaţii planificate;

j)data scadentă şi tipul următoarei reparaţii planificate (lucrări de întreţinere curentă, revizii tehnice, reparaţii curente şi capitale);

k)data scadentă a următoarei verificări periodice;

l)buletinele de încercări periodice şi după reparaţii.

(3)Fişele tehnice se întocmesc pentru utilajele de bază, pentru fundaţiile acestora şi a echipamentelor, instalaţiile de legare la pământ, dispozitivele de protecţie şi pentru instalaţiile de comandă, teletransmisie şi telecomunicaţii.

(4)Pentru baraje, canale de aducţiune şi evacuare, clădiri, coşuri de fum şi altele asemenea, precum şi pentru instalaţiile de ridicat, cazane şi recipiente sub presiune se va întocmi şi folosi documentaţia cerută de normele legale în vigoare.

(5)Separat de fişele tehnice, pentru utilajele de bază (echipament sau aparataj) se va ţine o evidenţă a lucrărilor de întreţinere curentă, revizii tehnice, reparaţii curente şi capitale.

Art. 16

(1)Utilajele de bază, echipamentele auxiliare (pompe, motoare etc.), precum şi principalele instalaţii mecanice (rezervoare, ascensoare, stăvilare, poduri rulante, macarale etc.) trebuie să fie prevăzute cu plăcuţe indicatoare cuprinzând datele de identificare pentru echipamentul respectiv în conformitate cu normele în vigoare.

(2)Toate echipamentele menţionate la alin. (1), precum şi conductele, barele electrice, instalaţiile independente trebuie să fie numerotate după un sistem care să permită identificarea rapidă şi uşor vizibilă în timpul exploatării.

(3)La punctele de conducere a exploatării trebuie să se găsească atât schemele generale ale instalaţiilor (schemele normale de funcţionare electrice şi mecanice), cât şi, după caz, cele ale instalaţiilor auxiliare (dozatoare, filtre, aer comprimat, alimentarea cu apă a instalaţiilor fixe de stins incendiul, iluminatul principal şi de siguranţă etc.), potrivit specificului activităţii şi atribuţiilor.

(4)Schemele trebuie actualizate astfel încât să corespundă situaţiei reale din teren, iar numerotarea şi notarea din scheme trebuie să corespundă notării reale a instalaţiilor conform alin. (2).

(5)Schemele normale de funcţionare vor fi afişate la loc vizibil.

Art. 17

(1)Instrucţiunile/procedurile tehnice interne pe baza cărora se realizează conducerea operativă a instalaţiilor trebuie să fie clare, exacte, să nu permită interpretări diferite pentru o aceeaşi situaţie, să fie concise şi să conţină date asupra echipamentului, metodelor pentru controlul stării acestuia, asupra regimului normal şi anormal de funcţionare şi asupra modului de acţionare pentru prevenirea incidentelor/avariilor

(2)Instrucţiunile/procedurile tehnice interne trebuie să delimiteze exact îndatoririle personalului cu diferite specialităţi care concură la exploatarea, întreţinerea sau repararea echipamentului şi trebuie să cuprindă cel puţin:

a)îndatoririle, responsabilităţile şi competenţele personalului de deservire;

b)descrierea construcţiei şi funcţionării echipamentului, inclusiv scheme şi schiţe explicative;

c)reguli referitoare la deservirea echipamentelor în condiţiile unei exploatări normale (manevre de pornire/oprire, manevre în timpul exploatării, manevre de scoatere şi punere sub tensiune);

d)reguli privind controlul echipamentului în timpul funcţionării în exploatare normală;

e)parametrii normali, limită şi de avarie ai echipamentului;

f)reguli de prevenire şi lichidare a avariilor;

g)reguli de prevenire şi stingere a incendiilor;

h)reguli de anunţare şi adresare;

i)enumerarea funcţiilor/meseriilor pentru care este obligatorie însuşirea instrucţiunii/procedurii şi promovarea unui examen sau autorizarea;

j)măsuri pentru asigurarea protecţiei muncii.

(3)Instrucţiunile/procedurile tehnice interne se semnează de coordonatorul locului de muncă şi sunt aprobate de persoana din cadrul personalului de conducere al operatorului desemnată în acest sens, menţionându-se data intrării în vigoare.

(4)Instrucţiunile/procedurile tehnice interne se revizuiesc anual sau ori de câte ori este nevoie certificându-se prin aplicarea sub semnătură a unei ştampile "valabil pe anul ... ". Modificările şi completările se aduc la cunoştinţă sub semnătură personalului obligat să le cunoască şi să aplice instrucţiunea/procedura respectivă.

Art. 18

(1)Fiecare operator care desfăşoară una sau mai multe activităţi specifice serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare trebuie să elaboreze, să revizuiască şi să aplice instrucţiuni/proceduri tehnice interne.

(2)În vederea aplicării prevederilor alin. (1), toţi operatorii vor întocmi liste cu instrucţiunile/procedurile tehnice interne necesare, cu care vor fi dotate locurile de muncă. Lista instrucţiunilor/procedurilor tehnice interne va cuprinde, după caz, cel puţin:

a)instrucţiuni/proceduri tehnice interne generale;

b)instrucţiuni/proceduri tehnice interne pentru exploatarea instalaţiilor principale;

c)instrucţiuni/proceduri tehnice interne pentru principalele utilaje şi instalaţii auxiliare;

d)instrucţiuni/proceduri tehnice interne pentru executarea manevrelor curente;

e)instrucţiuni/proceduri tehnice interne pentru lichidarea avariilor;

f)instrucţiuni/proceduri tehnice interne pentru protecţii şi automatizări;

g)instrucţiuni/proceduri tehnice interne pentru executarea lucrărilor de întreţinere.

Art. 19

(1)În instrucţiunile/procedurile tehnice interne vor fi descrise schema normală de funcţionare a fiecărui utilaj, instalaţie, echipament şi pentru fiecare construcţie, menţionându-se şi celelalte scheme admise de funcţionare a instalaţiei, diferite de cea normală, precum şi modul de trecere de la o schemă normală la una alternativă.

(2)Pe scheme se va figura simbolic starea normală de funcţionare a elementelor componente.

(3)Abaterile de la funcţionarea în schema normală de funcţionare se aprobă de conducerea tehnică a operatorului şi se consemnează în evidenţele de operare ale personalului de deservire şi de conducere operativă.

Art. 20

(1)Personalul de operare va întocmi zilnic situaţii cu datele de exploatare dacă acestea nu sunt înregistrate şi memorate prin intermediul unui sistem informatic. Datele memorate în sistemul informatic sau cele întocmite de personalul de operare reprezintă forma primară a evidenţei tehnice.

(2)Documentaţia operativă şi evidenţele tehnice trebuie examinate zilnic de personalul tehnic ierarhic superior, care va dispune măsurile necesare pentru eliminarea eventualelor defecte şi deranjamente constatate în funcţionarea instalaţiilor sau pentru creşterea eficienţei şi siguranţei în exploatare.

SECŢIUNEA 2: Îndatoririle personalului de operare

Art. 21

(1)Personalul de operare se compune din toţi salariaţii care deservesc instalaţiile de alimentare cu apă şi de canalizare, având ca sarcină de serviciu principală supravegherea funcţionării şi executarea de manevre în mod nemijlocit la un echipament, într-o instalaţie sau într-un ansamblu de instalaţii.

(2)Subordonarea pe linie de exploatare şi tehnico-administrativă, precum şi obligaţiile, drepturile şi responsabilităţile personalului de deservire se trec în fişa postului şi în regulamentele/procedurile tehnice interne.

(3)Locurile de muncă în care este necesară desfăşurarea activităţii se stabilesc de operator în procedurile proprii, în funcţie de:

a)gradul de periculozitate a instalaţiilor şi a procesului tehnologic;

b)gradul de automatizare a instalaţiilor;

c)gradul de siguranţă necesar în asigurarea serviciului;

d)necesitatea supravegherii instalaţiilor şi procesului tehnologic;

e)existenţa teletransmisiei datelor şi a posibilităţilor de executare a manevrelor de la distanţă;

f)posibilitatea intervenţiei rapide pentru prevenirea şi lichidarea incidentelor, avariilor şi incendiilor.

(4)În funcţie de condiţiile specifice de realizare a serviciului, operatorul poate stabili ca personalul să îşi îndeplinească atribuţiile de serviciu prin supravegherea mai multor instalaţii amplasate în locuri diferite.

Art. 22 Principalele lucrări ce trebuie cuprinse în fişa postului personalului de deservire, privitor la exploatare şi execuţie operativă, constau în:

a)supravegherea instalaţiilor;

b)controlul curent al instalaţiilor;

c)executarea de manevre;

d)lucrări de întreţinere periodică;

e)lucrări de întreţinere neprogramate;

f)lucrări de intervenţii accidentale.

Art. 23

(1)Lucrările de întreţinere periodice sunt cele prevăzute în instrucţiunile furnizorilor de echipamentele, regulamentele de exploatare tehnică şi în instrucţiunile/procedurile tehnice interne şi se execută, de regulă, fără oprirea utilajelor de bază.

(2)Lucrările de întreţinere curentă neprogramate se execută în scopul prevenirii sau eliminării deteriorărilor, avariilor sau incidentelor şi vor fi definite în fişa postului şi în instrucţiunile de exploatare.

Art. 24

(1)În timpul prestării serviciului, personalul trebuie să menţină regimul cel mai sigur şi economic în funcţionarea instalaţiilor, în conformitate cu regulamentele de exploatare, instrucţiunile/procedurile tehnice interne, graficele/diagramele de regim şi dispoziţiile personalului ierarhic superior pe linie de exploatare sau tehnic-administrativă.

(2)Instalaţiile, echipamentele sau utilajele trebuie supravegheate conform sistemului de supraveghere stabilit, dacă este în funcţiune sau rezervă operaţională.

(3)Înregistrarea datelor de exploatare se face la intervalul de timp stabilit în proceduri, în condiţiile stabilite la art. 20.

(4)În cazul pornirii unor echipamente, la care conform instrucţiunilor trebuie asigurată o anumită viteză de încărcare sau paliere de funcţionare, înregistrarea datelor de exploatare se face la intervalele de timp stabilite, până la stabilizarea parametrilor normali de funcţionare.

SECŢIUNEA 3: Analiza şi evidenţa incidentelor şi avariilor

Art. 25

(1)În scopul creşterii siguranţei în funcţionare a serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare şi al continuităţii serviciului, operatorii vor întocmi proceduri de analiză operativă şi sistematică a evenimentelor nedorite care au loc în instalaţiile aparţinând sistemului de alimentare cu apă şi de canalizare, stabilindu-se măsuri privind creşterea fiabilităţii echipamentelor şi schemelor

tehnologice, îmbunătăţirea activităţii de exploatare, întreţinere şi reparaţii şi creşterea nivelului de pregătire şi disciplină a personalului.

(2)Procedurile prevăzute la alin. (1) se vor întocmi pe baza prevederilor prezentului regulament-cadru şi vor fi aprobate de autoritatea administraţiei publice locale.

Art. 26 Evenimentele ce se analizează se referă, în principal, la:

a)defecţiuni curente;

b)deranjamente la captări, staţii de tratare, reţele de transport şi de distribuţie a apei;

c)deranjamente la instalaţiile de colectare, de transport, la staţiile de epurare a apelor uzate şi la cele de tratare şi depozitare a nămolurilor;

d)incidente şi avarii;

e)abateri sistematice ale parametrilor apei distribuite;

f)limitări de consum impuse de anumite situaţii existente la un moment dat în sistem.

Art. 27

(1)Defecţiunile curente sunt caracterizate ca o abatere de la starea normală sau ca o deficienţă a echipamentelor sau a instalaţiilor, care nu duce la oprirea acestora.

(2)Defecţiunile se constată de către personalul de operare, în timpul supravegherii şi controlului instalaţiilor, şi se remediază în conformitate cu procedurile aprobate.

(3)Defecţiunile pentru a căror remediere este necesară intervenţia altui personal decât cel de operare sau oprirea utilajului/instalaţiei se înscriu în registrul de defecţiuni.

(4)Deranjamentele din reţelele de transport şi distribuţie sunt acele defecţiuni care conduc la întreruperea serviciului către utilizatorii alimentaţi de la o ramură a reţelei de transport sau dintr-o reţea de distribuţie.

(5)Deranjamentele din staţiile de tratare sau de pompare constau în oprirea prin protecţie voită sau forţată a unui echipament sau instalaţie, care nu influenţează în mod direct producerea de apă potabilă, fiind caracteristice echipamentelor şi instalaţiilor anexă. Se consideră deranjament şi oprirea utilajelor auxiliare care a determinat intrarea automată în funcţiune a utilajului de rezervă.

Art. 28

1)Se consideră incidente următoarele evenimente:

a)declanşarea sau oprirea forţată a instalaţiilor indiferent de durată, dar care nu îndeplineşte condiţiile de avarie;

b)declanşarea sau oprirea forţată a utilajelor auxiliare, fără ca acestea să fie înlocuite prin anclanşarea automată a rezervei, care conduce la reducerea cantităţii de apă produsă, transportată sau furnizată;

c)reducerea cantităţii de apă potabilă şi/sau industrială disponibilă sau a parametrilor de livrare a acesteia ori a apelor uzate preluate, sub limitele stabilite prin reglementări, pe o durată mai mare de 60 de minute, ca urmare a defecţiunilor din instalaţiile proprii.

(2)Prin excepţie de la prevederile alin. (1) nu se consideră incidente următoarele evenimente:

a)ieşirea din funcţiune a unei instalaţii ca urmare a acţionării corecte a elementelor de protecţie şi automatizare, în cazul unor evenimente care au avut loc într-o altă instalaţie, ieşirea din funcţiune fiind consecinţa unui incident localizat şi înregistrat în acea instalaţie;

b)ieşirea din funcţiune sau scoaterea din exploatare a unei instalaţii sau părţi a acesteia, ca urmare a unor defecţiuni ce pot să apară în timpul încercărilor profilactice pe partea electrică sau de automatizări, corespunzătoare scopului acestora;

c)ieşirea din funcţiune a unei instalaţii auxiliare sau a unui element al acesteia, dacă a fost înlocuit automat cu rezerva, prin funcţionarea corectă a anclanşării automate a rezervei, şi nu a avut ca efect reducerea cantităţii de apă livrate utilizatorului sau preluării apelor uzate de la acesta;

d)scoaterea accidentală din funcţiune a unei instalaţii sau a unui element al acesteia în scopul eliminării unor defecţiuni, dacă a fost înlocuit cu rezerva şi nu a afectat alimentarea cu apă sau preluarea apelor uzate la/de la utilizatori;

e)scoaterea din exploatare în mod voit a unei instalaţii, pentru prevenirea unor eventuale accidente umane sau calamităţi;

f)întreruperile sau reducerile în livrarea apei potabile convenite în scris cu utilizatorii care ar putea fi afectaţi.

Art. 29

(1)Se consideră avarii următoarele evenimente:

a)întreruperea accidentală, totală sau parţială, a livrării apei potabile către utilizatori pentru o perioadă mai mare de 6 ore;

b)întreruperea accidentală, totală sau parţială, a livrării apei potabile sau industriale către operatorii economici pe o perioadă mai mare decât limitele prevăzute în contracte;

c)defectarea sau ieşirea accidentală din funcţiune a utilajelor auxiliare ori a unor instalaţii sau subansambluri din instalaţiile de producere a apei potabile sau industriale, care conduc la reducerea cantităţilor utilizabile cu mai mult de 30% pe o durată mai mare de 72 de ore;

d)defectarea sau ieşirea accidentală din funcţiune a unor instalaţii de producere sau transport al apei potabile sau industriale, indiferent de efectul asupra utilizatorilor, dacă fac ca acestea să rămână indisponibile pe o durată mai mare de 72 de ore;

e)defectarea sau ieşirea accidentală din funcţiune a instalaţiilor de producere şi transport al apei potabile şi industriale, care conduc la reducerea cantităţii livrate cu mai mult de 50% pe o durată mai mare de o oră.

(2)Dacă pe durata desfăşurării evenimentului, ca urmare a consecinţelor avute, acesta îşi schimbă categoria de încadrare, respectiv din incident devine avarie, evenimentul se va încadra pe toată durata desfăşurării lui în categoria avariei.

Art. 30 Analiza avariei se efectuează imediat după producerea evenimentului respectiv de către factorii de răspundere ai operatorului, de regulă, împreună cu cei ai autorităţilor administraţiei publice locale.

Art. 31 Analiza fiecărui incident sau a fiecărei avarii va trebui să aibă următorul conţinut:

a) locul şi momentul apariţiei incidentului sau avariei;
b) situaţia înainte de incident sau avarie, dacă se funcţiona sau nu în schemă obişnuită, cu indicarea abaterilor de la aceasta;
c) prilejul care a favorizat apariţia şi dezvoltarea evenimentelor;
d) descrierea cronologică a tuturor evenimentelor pe baza diagramelor, rapoartelor înregistrărilor computerizate şi declaraţiilor personalului;
e) manevrele efectuate de personal în timpul desfăşurării şi lichidării evenimentului;
f) situaţia funcţionării semnalizărilor, protecţiilor şi automatizărilor;
g) efectele produse asupra instalaţiilor, dacă a rezultat echipament deteriorat, cu descrierea deteriorării;
h) efectele asupra utilizatorilor, utilităţile nelivrate, durata de întrerupere, valoarea pagubelor estimate sau alte efecte;
i) stadiul verificărilor profilactice, reviziile şi reparaţiile pentru echipamentul sau protecţiile care nu au funcţionat corespunzător;
j) cauzele tehnice şi factorii care au provocat fiecare eveniment din succesiunea de evenimente;
k) modul de comportare a personalului cu ocazia evenimentului şi modul de respectare a instrucţiunilor;
l) influenţa schemei tehnologice sau de funcţionare în care sunt cuprinse instalaţiile afectate de incident sau avarie;
m) situaţia procedurilor/instrucţiunilor de exploatare şi reparaţii şi a cunoaşterii lor, cu menţionarea lipsurilor constatate şi a eventualelor încălcări ale celor existente;
n) măsuri tehnice şi organizatorice de prevenire a unor evenimente asemănătoare, cu stabilirea termenelor şi responsabilităţilor.

Art. 32

(1)Analiza incidentelor şi avariilor trebuie finalizată în cel mult 5 zile de la lichidarea acestora.

(2)În cazul în care pentru lămurirea cauzelor şi consecinţelor sunt necesare probe, încercări, analize de laborator sau obţinerea unor date tehnice suplimentare, termenul de finalizare a analizei incidentului sau avariei va fi de 15 zile de la lichidarea acesteia.

(3)În cazul în care în urma analizei rezultă că evenimentul a avut loc ca urmare a proiectării instalaţiei, montării instalaţiei, deficienţelor echipamentului, calităţii slabe a materialelor sau datorită acţiunii ori inacţiunii altor persoane fizice sau juridice asupra ori în legătură cu instalaţia sau echipamentul analizat, rezultatele analizei se vor transmite factorilor implicaţi, pentru punct de vedere.

(4)Analiza avariei sau incidentului se face la nivelul operatorului care are în gestiune instalaţiile respective, cu participarea proiectantului, furnizorului de echipament şi/sau a executantului, după caz, participarea acestora fiind obligatorie la solicitarea operatorului sau a autorităţii administraţiei publice locale.

(5)Dacă avaria sau incidentul afectează sau influenţează funcţionarea instalaţiilor aflate în administrarea altor operatori sau agenţi economici, operatorul care efectuează analiza va solicita acestora transmiterea în maximum 48 de ore a tuturor datelor şi informaţiilor necesare analizării avariei sau incidentului.

Art. 33

(1)Rezultatele analizei incidentului sau avariei se consemnează într-un formular-tip denumit "fişă de incident", iar la exemplarul care rămâne la operator se vor anexa documentele primare legate de analiza evenimentului.

(2)Conţinutul minim al fişei de incident va fi în conformitate cu prevederile art. 31.

Art. 34

(1)În vederea satisfacerii în condiţii optime a necesităţilor de alimentare continuă cu apă potabilă şi a preluării apelor uzate, operatorii vor urmări evidenţierea distinctă a întreruperilor şi limitărilor, a duratei şi a cauzelor de întrerupere a utilizatorilor, inclusiv a celor cu cauze în instalaţiile acestora, dacă au afectat funcţionarea instalaţiilor proprii.

(2)Situaţia centralizatoare privind aceste întreruperi sau limitări se va transmite trimestrial autorităţii administraţiei publice locale.

Art. 35

(1)Analiza deteriorării echipamentelor se face în scopul determinării indicatorilor de fiabilitate a acestora în condiţii de exploatare.

(2)Pentru evidenţierea deteriorărilor de echipament care au avut loc cu ocazia incidentelor sau avariilor, analiza se face concomitent cu analiza incidentului sau avariei pentru fiecare echipament în parte, rezultatele consemnându-se într-un formular-tip denumit "fişă pentru echipament deteriorat", care se anexează la fişa incidentului.

(3)Pentru evidenţierea deteriorării echipamentelor ca urmare a încercărilor profilactice, manipulării, reparaţiilor sau întreţinerii necorespunzătoare, neefectuării la timp a reparaţiilor sau reviziilor planificate, a scoaterii din funcţiune a acestor echipamente sau a instalaţiei din care fac parte şi care au fost înlocuite cu rezerva (indiferent de modul cum s-a făcut această înlocuire),

care au avut loc în afara evenimentelor încadrate ca incidente sau avarii, operatorul va ţine o evidenţă separată pe tipuri de echipamente şi cauze.

(4)Evidenţierea defecţiunilor şi deteriorărilor se face şi în perioada de probe de garanţie şi punere în funcţiune după montare, înlocuire sau reparaţie capitală.

Art. 36

(1)Fişele de incidente şi de echipament deteriorat reprezintă documente primare pentru evidenţa statistică şi aprecierea realizării indicatorilor de performanţă.

(2)Păstrarea evidenţei se face la operator pe toată perioada cât acesta prestează/furnizează serviciul.

(3)La încheierea activităţii de operare se aplică prevederile art. 14 alin. (4).

SECŢIUNEA 4: Asigurarea siguranţei de funcţionare a instalaţiilor

Art. 37

(1)Pentru creşterea siguranţei în funcţionare a serviciilor de alimentare cu apă şi de canalizare şi pentru continuitatea alimentării cu apă şi preluării apelor uzate, operatorii vor întocmi proceduri prin care se instituie reguli de efectuare a manevrelor în instalaţiile aparţinând sistemului de alimentare cu apă şi de canalizare.

(2)Procedurile prevăzute la alin. (1) se vor întocmi pe baza prevederilor prezentului regulament-cadru.

Art. 38 Manevrele în instalaţii se execută pentru:

a) modificarea regimului de funcţionare a instalaţiilor sau ansamblului de instalaţii, fiind determinate de necesităţile obiective de adaptare a funcţionării la cerinţele utilizatorilor, realizarea unor regimuri optime de funcţionare, reducerea pierderilor etc., având un caracter frecvent şi executându-se mereu la fel, denumite manevre curente;
b) modificarea configuraţiei instalaţiilor sau grupurilor de instalaţii, fără ca acestea să aibă un caracter frecvent sau periodic, precum şi cele care au drept scop retragerea din exploatare a echipamentelor pentru lucrări sau probe şi redarea lor în exploatare, denumite manevre programate;
c) izolarea echipamentului defect şi restabilirea circuitului funcţional tehnologic al instalaţiei sau ansamblului de instalaţii, executate cu ocazia apariţiei unui incident, denumite manevre de lichidare a incidentelor.

Art. 39 În sensul prezentului regulament, nu sunt considerate manevre în instalaţii modificările regimurilor de funcţionare care au loc ca urmare a acţiunii sistemelor de automatizare şi protecţie sau sunt executate curent de personalul de operare asupra sistemelor de reglaj, pe baza instrucţiunilor de exploatare, fără modificarea schemei de funcţionare aprobate.

Art. 40 Manevrele trebuie concepute astfel încât:

a) succesiunea operaţiilor în cadrul manevrelor să asigure desfăşurarea normală a acestora;

b) trecerea de la starea iniţială la starea finală dorită să se facă printr-un număr minim de operaţii;
c) ordinea de succesiune a operaţiilor trebuie să aibă în vedere respectarea procesului tehnologic stabilit prin instrucţiunile de exploatare a echipamentului sau a instalaţiei la care se execută manevra;
d) să fie analizate toate implicaţiile pe care fiecare operaţie le poate avea atât asupra instalaţiei în care se execută manevra, cât şi asupra restului instalaţiilor legate tehnologic de aceasta, în special din punct de vedere al siguranţei în exploatare;
e) manevra să se efectueze într-un interval de timp cât mai scurt, stabilindu-se operaţiile care se pot executa simultan fără a se condiţiona una pe alta, în funcţie de numărul de executanţi şi de posibilitatea supravegherii directe de către responsabilul de manevră;
f) să se ţină seama de respectarea obligatorie a normelor de protecţie a muncii;
g) fiecare operaţie de acţionare asupra unui element prin comandă de la distanţă să fie urmată de verificarea realizării acestei comenzi sau verificarea realizării efectului corespunzător;
h) persoana care concepe manevra trebuie să cunoască instalaţia în care se vor executa operaţiile cerute de manevră, să dispună de schema detaliată corespunzătoare situaţiei din teren şi de schema tehnologică de executare a manevrei.

Art. 41 Manevrele în instalaţii se efectuează numai pe baza unui document scris numit foaie de manevră, care trebuie să conţină:

a) tema manevrei;
b) scopul manevrei;
c) succesiunea operaţiilor;
d) notaţii în legătură cu dispunerea şi îndeplinirea operaţiilor;
e) persoanele care execută sau au legătură cu manevra şi responsabilităţile lor.

Art. 42 După scopul manevrei, foaia de manevră poate fi:

a) foaie de manevră permanentă, al cărei conţinut este prestabilit în instrucţiunile/procedurile tehnice interne, putându-se folosi la:
- manevre curente;
- anumite manevre programate, cu caracter curent;
- anumite manevre în caz de incident, având un caracter curent;

b) foaie de manevră pentru manevre programate, al cărei conţinut se întocmeşte pentru efectuarea de lucrări programate sau accidentale şi care prin caracterul său necesită o succesiune de operaţii ce nu se încadrează în foile de manevră permanente.

Art. 43 Manevrele cauzate de incidente sau avarii se execută fără foaie de manevră. Lichidarea incidentelor se execută pe baza procedurilor/instrucţiunilor întocmite în acest sens.

Art. 44

(1)Întocmirea, verificarea şi aprobarea foilor de manevră se fac de către persoanele desemnate de operator, care au pregătirea necesară şi asigură executarea serviciului operativ şi tehnico-administrativ.

(2)Nu se admit verificarea şi aprobarea foilor de manevră telefonic.

(3)În funcţie de necesitate, la foaia de manevră se anexează o schemă de principiu referitoare la manevra care se efectuează.

(4)Foaia de manevră întocmită, verificată şi aprobată se pune în aplicare numai în momentul în care există aprobarea pentru efectuarea manevrei la echipamentul, instalaţia sau ansamblul de instalaţii în cauză conform procedurilor aprobate.

Art. 45 Manevrele curente, programate sau accidentale, pot fi iniţiate de persoane prevăzute în procedurile aprobate şi care răspund de necesitatea efectuării lor.

Art. 46 Executarea manevrelor în cazul lucrărilor normale, programate, şi al probelor profilactice trebuie realizată astfel încât echipamentul să nu fie scos din exploatare mai devreme decât este necesar şi nici să nu se întârzie admiterea la lucru.

Art. 47 Fiecare operator va stabili prin decizie şi procedură internă nomenclatorul cu manevrele ce se execută pe bază de foi de manevră permanente sau pe bază de instrucţiuni/proceduri tehnice interne.

Art. 48

(1)Darea în exploatare a echipamentelor nou-montate se face conform instrucţiunilor de proiectare şi/sau ale furnizorului de echipament cu privire la probele mecanice, rodajul mecanic, probele tehnologice şi punerea în funcţiune.

(2)În perioadele de probe mecanice ale echipamentelor, manevrele şi operaţiile respective cad în sarcina organizaţiei care execută montajul, cu participarea personalului de exploatare.

(3)După terminarea probelor mecanice şi eventual a rodajului în gol, se face recepţia preliminară a lucrărilor de construcţii-montaj sau lucrările se preiau de către beneficiar cu proces-verbal de preluare-primire, după care rodajul în sarcină şi probele tehnologice cad în sarcina beneficiarului.

Art. 49

(1)După terminarea manevrei se vor înscrie în evidenţele operative ale instalaţiei executarea acestora conform foii de manevră, ora începerii şi terminării manevrei, starea operativă, configuraţia etc., în care s-au adus echipamentele respective, precum şi orele la care s-au executat operaţiile care prezintă importanţă în funcţionarea echipamentelor, instalaţiilor sau ansamblurilor de instalaţii.

(2)Este obligatorie înscrierea tuturor montărilor şi demontărilor de flanşe oarbe folosite pentru blindarea circuitelor, precum şi admiterile la lucru, respectiv terminarea lucrărilor, conform instrucţiunilor/procedurilor interne.

Art. 50

(1)Trecerea de la schema obişnuită la o altă variantă de schemă de funcţionare se admite numai în cazurile de prevenire de incidente, accidente şi incendii, precum şi în cazurile de indisponibilitate a unor echipamente componente ale instalaţiilor respective, personalul de deservire operativă şi de comandă operativă răspunzând de manevra făcută.

(2)Trecerea de la schema normală la una dintre schemele-variantă se va face pe baza foii de manevră şi cu asistenţă tehnică.

Art. 51 Orice persoană care execută, coordonează, conduce, dispune, aprobă sau participă la pregătirea, coordonarea, efectuarea manevrelor în instalaţiile sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare trebuie să cunoască prevederile privind executarea manevrelor în instalaţii şi să le aplice.

CAPITOLUL III: Sisteme de alimentare cu apă şi de canalizare

Art. 52 Prin sistemele de alimentare cu apă şi de canalizare se realizează:

a) serviciul de alimentare cu apă potabilă, care are drept scop asigurarea apei potabile pentru toţi utilizatorii de pe teritoriul localităţii. Apa potabilă este destinată, în ordinea priorităţilor, pentru stingerea incendiilor, consumul spitalelor şi şcolilor, consumul menajer, serviciilor publice, precum şi pentru consumul necesar în activităţi productive şi comerciale;
b) serviciul de alimentare cu apă industrială, care are drept scop asigurarea apei industriale pentru toţi utilizatorii de pe teritoriul localităţii. Apa industrială va fi utilizată în funcţie de necesităţile tehnologice specifice zonei;
c) serviciul de canalizare, care are drept scop asigurarea serviciilor de canalizare pentru toţi utilizatorii de pe teritoriul localităţii. În funcţie de specificul localităţii, sistemul de canalizare se poate realiza în sistem unitar, divizor sau mixt.

Art. 53 Sursele de apă sunt, în general, surse de suprafaţă (lacuri, râuri, pâraie etc.) şi subterane, iar emisari pot fi apele curgătoare, lacurile şi Marea Neagră.

Art. 54 Apa livrată şi apa descărcată trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) apa potabilă livrată utilizatorilor va avea proprietăţile fizico-chimice, biologice şi organoleptice conform normativelor în vigoare;
b) apa industrială livrată utilizatorilor va respecta valoarea indicatorilor de calitate stabiliţi prin contract;
c) apele descărcate în reţelele de canalizare vor îndeplini condiţiile impuse de normativele în vigoare, de avizele operatorului local care exploatează instalaţiile de canalizare şi de acordul Agenţiei Naţionale pentru Protecţia Mediului, prin agenţiile regionale din subordine. În cazul în care apele uzate nu se încadrează în indicatorii de calitate care să respecte aceste condiţii, utilizatorii în cauză au obligaţia să execute instalaţii proprii de epurare sau de preepurare a apelor uzate.

Art. 55

(1)Pe traseul reţelelor aparţinând sistemului de alimentare cu apă şi de canalizare este interzisă amplasarea de construcţii provizorii sau definitive.

(2)Pentru construcţiile ce urmează a fi executate în zona de protecţie şi de siguranţă a conductelor reţelelor de alimentare cu apă şi de canalizare, autorizaţia de construire va fi emisă numai după obţinerea avizului operatorului.

Art. 56

(1)Pentru prevenirea poluării apei la sursă sau în reţea se interzice distrugerea construcţiilor, a instalaţiilor, împrejmuirilor, porţilor, stâlpilor de iluminat, semnelor de avertizare, amplasate în zona de protecţie sanitară, care, conform legislaţiei în vigoare, aparţin domeniului public.

(2)Este interzisă afectarea funcţionării reţelelor de apă şi de canalizare prin accesul la manevrarea armăturilor şi accesoriilor a altor persoane, cu excepţia celor autorizate de operator şi, în cazuri de forţă majoră, de pompieri. În acest sens, operatorul va lua toate măsurile de siguranţă necesare.

(3)Manevrarea armăturilor şi a instalaţiilor tehnologice din reţeaua de distribuţie a apei se va face numai de către personalul de specialitate al operatorului.

Art. 57

(1)Executarea de către terţi a lucrărilor de orice fel, în special a celor de săpătură, de-a lungul traseelor sau în intersecţie cu reţelele de apă şi de canalizare, precum şi a celor de extindere a reţelelor de apă şi de canalizare se va face numai în baza unui proiect întocmit de un operator economic autorizat, însuşit de operatorul sistemului de alimentare cu apă şi de canalizare.

(2)Predarea amplasamentului se va face în prezenţa delegatului operatorului, pe baza unui proces-verbal de primire/predare a instalaţiilor existente, proces-verbal ce va obliga constructorul la protejarea, în timpul lucrărilor pe care le efectuează, a reţelelor de apă şi de canalizare.

(3)Avarierea sau distrugerea parţială ori totală a unor părţi din reţeaua de apă şi/sau de canalizare, provocată cu ocazia efectuării de lucrări de construcţii, va fi remediată prin grija persoanei juridice vinovate de producerea avarierii sau distrugerii, pe cheltuiala sa, fără ca prin aceasta persoana juridică vinovată să fie exonerată de plata daunelor produse operatorului cu privire la imposibilitatea acestuia de a asigura serviciile de apă şi/sau de canalizare. Lucrările se vor efectua imediat după avariere sau distrugere, reglementarea aspectelor juridice sau financiare realizându-se ulterior înlăturării avariei. După terminarea lucrărilor de remediere reţeaua afectată trebuie să corespundă condiţiilor pentru care a fost proiectată.

CAPITOLUL IV: Serviciul de alimentare cu apă

SECŢIUNEA 1: Dispoziţii generale

Art. 58 Serviciul de alimentare cu apă se află sub conducerea, coordonarea şi responsabilitatea autorităţii administraţiei publice locale, se prestează prin exploatarea unei infrastructuri tehnico-edilitare specifice, are drept scop asigurarea alimentării cu apă pentru toţi utilizatorii şi cuprinde activităţile de captare, tratare, transport, înmagazinare şi distribuţie.

Art. 59 Serviciul de alimentare cu apă se realizează pentru satisfacerea următoarelor necesităţi:

a) consum menajer pentru satisfacerea nevoilor gospodăreşti zilnice ale populaţiei;
b) consumul industrial care utilizează apă ca materie primă, înglobându-se în produsul finit ca apă de răcire sau agent termic, ca mijloc de spălare şi sortare etc.;
c) consum pentru nevoi zootehnice;
d) consum pentru nevoi publice, asigurându-se spălatul şi stropitul străzilor şi a spaţiilor verzi, funcţionarea fântânilor publice şi ornamentale etc.;
e) consum pentru combaterea incendiilor;
f) consum tehnologic pentru sistemul de alimentare cu apă şi de canalizare la spălatul reţelelor de apă şi de canalizare, filtrelor, decantoarelor, dezintegratoarelor, pregătirea soluţiilor de reactivi chimici etc.

Art. 60 În vederea unei evidenţe mai uşoare şi a creării premiselor luării unor decizii corecte şi în timp real, este necesară preocuparea pentru crearea unei baze de date în format electronic, structurată pe următoarele domenii:

a) date constructive;
b) date tehnologice;
c) date de cost;
d) date asupra reparaţiilor etc.

Art. 61 Baza de date trebuie să conţină următoarele caracteristici constructive şi tehnologice:

a) material;
b) dimensiuni;
c) adâncime de pozare;
d) anul realizării;
e) poziţia şi mărimea branşamentelor, hidranţilor, vanelor;
f) reparaţiile executate;
g) presiunea de lucru;
h) presiunea maximă în sistem;
i) presiunea de încercare;
j) viteza apei;
k) secţiunea de control al calităţii apei etc.

Art. 62 Datele legate de elementele conductelor trebuie să poată fi apelate uşor, în vederea introducerii într-un model de calcul/verificare a reţelei, iar pentru toate elementele importante (capetele de tronson, schimbare diametru/material, vane etc.) vor fi date şi coordonatele tridimensionale.

SECŢIUNEA 2: Captarea apei

Art. 63 Apa de suprafaţă sau subterană, folosită ca sursă pentru sistemele de alimentare cu apă a localităţilor, trebuie să îndeplinească următoarele condiţii:

a) calitatea corespunzătoare categoriei de folosinţă într-un procent de 95% din numărul analizelor efectuate pe perioada unui an calendaristic;
b) debitul necesar asigurării unei distribuţii continue, avându-se în vedere variaţiile zilnice şi sezoniere ale necesarului de apă şi tendinţa de dezvoltare a localităţii (populaţie, edilitar).

Art. 64

(1)Zona de captare folosită pentru alimentarea cu apă a localităţilor trebuie să fie protejată împotriva activităţilor umane neautorizate. Protejarea zonelor se face prin izolarea acestora prin perimetre de protecţie sanitară şi controlul activităţilor poluante din teritoriul aferent.

(2)Stabilirea perimetrelor de protecţie sanitară se face individualizat pentru fiecare sursă, pe baza studiului de specialitate, în conformitate cu standardele de proiectare în vigoare.

(3)Zonele de captare a apelor subterane (izvoare captate sau foraje) trebuie să fie amplasate şi construite astfel încât să fie protejate contra şiroirilor de ape şi împotriva inundaţiilor.

(4)Zonele de captare trebuie împrejmuite pentru prevenirea accesului public şi al animalelor şi trebuie să fie prevăzute cu pantă de scurgere pentru prevenirea băltirii apei în cazul precipitaţiilor atmosferice.

(5)Sursele de suprafaţă (râuri, lacuri naturale sau de acumulare) vor fi protejate, prin grija autorităţilor abilitate, de activităţile umane neautorizate:

a) industrie poluantă;
b) depozite de deşeuri toxice sau periculoase, agricultură intensivă, turism şi agrement;
c) depozitarea deşeurilor municipale.

(6)Proprietarii terenurilor pe care se află zonele de protecţie sanitară vor fi avertizaţi în scris asupra restricţiilor de utilizare.

Art. 65 În cazul captărilor din subteran se vor urmări cel puţin:

a) nivelul apei în foraj;
b) reglarea debitului de apă extras din foraj astfel încât să nu fie antrenate particule de nisip şi apa să fie limpede;
c) variaţia debitului captabil;
d) protecţia contra îngheţului;
e) efectuarea analizelor biologice.

Art. 66 În cazul captării de suprafaţă se vor urmări cel puţin:

a) nivelul apei în zona captării;
b) captarea apei prin priză, în cazul în care nivelul apei întrece valorile medii, în funcţie de construcţia prizei de apă şi de sursa de apă;
c) reglarea debitului admis prin manevrarea stavilelor;
d) funcţionarea şi manevrabilitatea stavilelor de închidere, grătarelor etc.;
e) variaţia debitului de apă şi caracteristicile calitative ale apei;
f) curăţarea şi prevenirea îngheţării apei la grătare;

g) curăţarea periodică, conform procedurilor/instrucţiunilor tehnice, a grătarelor;
h) evacuarea periodică a depunerilor din camerele de priză;
i) măsurarea şi înregistrarea continuă a nivelului apei din râu sau lac şi a debitului captat;
j) curăţarea, conform procedurilor/instrucţiunilor tehnice, a depunerilor de aluviuni în zona prizelor cu baraj de derivaţie;
k) producerea unor eventuale fenomene de eroziune a malurilor în vecinătatea captării;
l) calitatea apei.

Art. 67 Pentru reţinerea corpurilor în suspensie se vor lua măsuri de prevenire a degradării barelor grătarelor de către corpurile mari plutitoare şi măsuri de combatere a zaiului şi a gheţii.

Art. 68 Pentru eliminarea peliculelor de ulei sau grăsimi trebuie să existe separatoarele de ulei montate înaintea deznisipatoarelor sau împreună cu acestea pe canale deschise de aducţiune, dacă este necesar.

Art. 69 Sistemul de automatizare şi control trebuie să fie în funcţiune permanent şi să indice cel puţin:

a) starea de funcţionare/rezervă/avarie a pompelor;
b) starea închis/deschis a vanelor;
c) nivelul/volumul apei;
d) presiunea apei.

Art. 70 Indiferent de tipul captării, se vor urmări:

a) transmiterea eventualelor situaţii deosebite de exploatare, consemnate în registrul de exploatare, personalului din schimbul următor;
b) efectuarea analizelor de turbiditate;
c) citirea şi transmiterea datelor de la contorul de energie electrică;
d) anunţarea imediată a oricărei defecţiuni de funcţionare şi încercarea, în limita competenţelor, remedierii acesteia.

Art. 71 La staţia de pompare se va urmări:

a) ca instalaţia electrică să respectate cerinţele normativelor în vigoare;
b) ca la staţiile de pompare importante să fie asigurată o sursă de rezervă pentru alimentarea cu energie electrică;
c) ca sistemele de protecţie contra suprasarcinii, a umezelii în motor, a nivelului maxim etc. să fie funcţionale, acestea vor fi verificate lunar şi reparate numai de personal specializat;
d) controlul zilnic în ce priveşte zgomotul, vibraţiile produse, durata de funcţionare, consumul de energie, starea uleiului, temperatura în lagăre etc.

Art. 72

(1)Anual se va întocmi un program de verificare a tuturor pompelor. Pentru pompele la care apar probleme se va asigura o verificare de către personal autorizat. După verificare se va reface diagrama Q = f (H) pentru fiecare pompă.

(2)Principalii parametri de funcţionare ai staţiei de pompare vor fi înregistraţi sistematic. Datele preluate şi prelucrate pot asigura valorile indicatorilor de performanţă, estimări asupra debitului de apă, economicitatea funcţionării staţiei etc.

SECŢIUNEA 3: Tratarea apei brute

Art. 73

(1)Tehnologiile de tratare a apei trebuie corelate cu condiţiile specifice fiecărei surse, luându-se în considerare calitatea şi natura sursei. Obiectivul procedeelor de tratare trebuie să fie protecţia utilizatorilor împotriva agenţilor patogeni şi impurităţilor din apă, care pot fi agresive sau periculoase pentru sănătatea omului.

(2)Instalaţiile de tratare a apei de suprafaţă trebuie să permită 4 etape, prin care să se realizeze un şir de bariere de îndepărtare a contaminării microbiene: a)rezervor de stocare a apei brute sau predezinfecţie; b)coagulare, floculare şi sedimentare (sau flotare); c)filtrare; d)dezinfecţie finală.

(3)Pentru coagulare se pot folosi numai substanţe (reactivi) care sunt avizate sanitar pentru acest scop. Procedeele de coagulare/sedimentare şi predezinfecţie trebuie exploatate în aşa fel încât să asigure o reducere finală de 75% a trihalometanilor. Treptele de tratare preliminare dezinfecţiei finale trebuie să producă o apă cu o turbiditate mai mică de 5 NTU pentru mediana valorilor înregistrate în 24 de ore şi nu mai mare de 1 NTU pentru o singură probă.

(4)Dezinfecţia finală a apei este obligatorie pentru toate instalaţiile de tratare a apei care produc apă potabilă pentru localităţi şi au ca sursă apă de suprafaţă, precum şi în cazul folosirii surselor de profunzime.

(5)Dezinfecţia apei se poate face cu substanţe clorigene, ozon sau radiaţii ultraviolete. Tehnologia de tratare trebuie să fie aleasă în aşa fel încât să asigure un timp de contact între apă şi substanţa dezinfectantă suficient pentru obţinerea efectului scontat. De asemenea, trebuie să existe posibilitatea controlului substanţei dezinfectante reziduale. Eficienţa procesului de dezinfecţie trebuie să fie astfel încât valorile coliformilor totali şi coliformilor fecali să corespundă exigenţelor din standardul naţional pentru apă potabilă.

(6)Procentul de probe necorespunzătoare microbiologic, în reţeaua de distribuţie, nu trebuie să depăşească 5% din totalul probelor recoltate într-un an calendaristic.

Art. 74

(1)În cazul în care în treapta de predezinfecţie de la intrarea în staţia de tratare se introduce clor pentru împiedicarea dezvoltării planctonului, creşterea conţinutului de bacterii, oxidarea substanţelor organice la apele cu conţinut ridicat de substanţe organice şi plancton sau la apele conţinând bacterii feruginoase sau manganoase, se va urmări influenţa preclorării în cazul existenţei acizilor humici.

(2)La apele încărcate cu substanţe organice oxidabile, ape cu amoniac, nitriţi, microorganisme, plancton, ape colorate datorită materialelor humice, dozele de clor sau dioxid de clor introdus înainte de decantare vor fi stabilite prin teste de laborator.

(3)În cazul apelor care conţin fenoli nu se va utiliza clorul, preoxidarea realizându-se cu ozon.

Art. 75 Aerarea se realizează în cazul apelor cu conţinut de bioxid de sulf, bioxid de carbon, fier, mangan, al apelor feruginoase lipsite de oxigen dizolvat şi în procesul de deferizare.

Art. 76

(1)Dezinfectarea, la apele care nu conţin materii organice sau substanţe chimice care formează cu clorul compuşi cu gust şi miros neplăcut (în special fenoli), se face prin utilizarea clorului sau a compuşilor săi.

(2)În cazul apelor care conţin fenoli (dar nu şi alţi compuşi organici ce pot da gust specific de baltă), se utilizează peroxidul de clor în doze alese astfel încât să se împiedice formarea în exces a doritului de sodiu.

(3)Apa ce trebuie tratată pentru corectarea gustului, culorii şi eliminarea anumitor micropoluanţi, pentru distrugerea viruşilor şi oxidarea materiilor organice la cele cu conţinut de fenoli, se dezinfectează utilizând ozonul în dozele prescrise. În reţelele de distribuţie, după ozonizare trebuie făcută o clorinare cu doze reduse pentru controlul calităţii apei prin clorul rezidual.

(4)Pentru obţinerea apei potabile reducerea suspensiilor prin decantare trebuie realizată astfel încât să se asigure după filtrare turbidităţi mai mici sau cel mult egale cu 5 NTU (unităţi nefelometrice de turbiditate), conform legislaţiei în vigoare. Art. 77 Decantoarele trebuie să asigure în timpul funcţionării atingerea parametrilor proiectaţi, astfel:

a)sistemul de distribuţie al apei brute trebuie să asigure o repartizare uniformă a debitului între diferitele unităţi de decantoare şi păstrarea stării de coeziune a flocoanelor din apa coagulată, prin realizarea unor viteze suficient de reduse pentru a nu distruge flocoanele;

b)spaţiul de decantare trebuie să asigure condiţiile de depunere a suspensiilor până la limita cerută a apei decantate, asigurând vitezele cât mai uniforme şi împiedicând formarea curenţilor de convecţie;

c)sistemul de colectare a apei decantate trebuie să asigure o prelevare uniformă chiar şi pe timp de îngheţ;

d)spaţiul de sedimentare a nămolului trebuie să asigure acumularea volumului de nămol rezultat între două curăţări, recomandându-se decantoarele suspensionale la care evacuarea nămolului se realizează continuu;

e)sistemul de curăţare a nămolului trebuie să asigure evacuarea nămolului cu o concentraţie cât mai mare, fără a produce reamestecarea lui cu apă din decantor, asigurându-se o funcţionare complet automată, iar podul raclor trebuie protejat contra îngheţului.

Art. 78 Pentru realizarea unei exploatări optime a instalaţiilor de decantare trebuie dată importanţă reglării parametrilor determinanţi:

a) viteza de sedimentare a particulelor în suspensie;
b) vitezele de circulaţie a apei în secţiunea de decantare;

c) randamentul instalaţiei reprezentat prin procentul de suspensii reţinute din apa brută.

Art. 79 Pentru buna funcţionare a filtrelor, operatorul va lua măsurile necesare pentru asigurarea:

a) condiţiilor tehnologice şi constructive cerute prin proiect pentru:
   1. calitatea materialului filtrant şi a grosimii stratului;
   2. orizontalitatea şi reglajul sistemului de drenaj;
   3. asigurarea intensităţii de spălare;
   4. corecta amplasare şi funcţionalitatea clapetelor de admisie şi a dispozitivelor de reglaj;
   5. etanşeitatea armăturilor din instalaţii, în special a vanelor de pe conductele de apă de spălare şi aer;
b) coagulării şi decantării prealabile a apei brute care să asigure la intrarea în filtre o turbiditate de cel mult 10 NTU, preferabil 1-2 NTU;
c) spălării filtrelor la intervale de timp stabilite în funcţie de:
   1. durata ciclului de filtrare a unei cuve de filtrare, între două spălări;
   2. numărul total de cuve;
   3. instalaţiile de spălare;
d) respectării tehnologiei de spălare a filtrelor pentru a asigura:
   1. calitatea cerută efluentului;
   2. productivitatea maximă a instalaţiei;
   3. consumul minim de apă de spălare şi aer.
e) dotării corespunzătoare a laboratorului cu materiale, materii, reactivi şi personal calificat.

Art. 80 Regulile generale după care trebuie să funcţioneze treapta de dezinfectare sunt:

a) reactivul trebuie introdus acolo unde are eficienţă maximă, fiind recomandată utilizarea a două trepte:

1.treapta I - la intrarea în staţia de tratare (preclorare, preozonare), reactivul şi doza alegându-se astfel încât să nu rezulte compuşi secundari de tip trihalometanilor, doriţi, cloraţi sau bromaţi, iar dacă aceştia apar concentraţia să fie sub valorile admise;

2.treapta a II-a - totdeauna pe apă limpezită având turbiditatea sub 1 NTU, cu scopul de a reduce concentraţia în agenţi patogeni sub limitele prevăzute în normele legale;

b) tipul şi doza de reactiv vor fi alese în funcţie de tipul de materiale care alcătuiesc reţeaua, astfel încât calitatea apei nu trebuie să se înrăutăţească din cauza reactivului de dezinfectare în exces sau în lipsă. În cazul golirii accidentale sau voite a reţelei trebuie să se ia măsuri de spălare, astfel încât biofilmul ce se poate produce pe peretele interior al conductei să fie inactivat pentru a nu permite dezvoltarea microorganismelor. Alegerea tipului de reactiv şi doza utilizată se face în funcţie de:
   1. calitatea apei brute, în unele cazuri fiind necesară utilizarea unor reactivi complementari;
   2. temperatura apei;
   3. pH-ul apei;

4. modul şi eficienţa introducerii în apă a reactivului;
5. prezenţa unor substanţe ce pot bloca reactivul prin reacţii specifice de oxidare;
6. capacitatea de a produce un volum redus de produşi secundari nedoriţi din cauza pericolului pentru sănătatea populaţiei;
7. asigurarea unei biostabilităţi a apei furnizate;
8. capacitatea de a avea efect remanent la o doză ce nu trebuie să depăşească valoarea maximă;
9. prevederea unei trepte de control final al dozei sau al produşilor secundari.

c) eficienţa celorlalte trepte de tratare;
d) tipul de apă şi protecţia sanitară a acesteia, conţinutul de substanţe organice şi compuşi ai azotului, care pot reacţiona cu reactivul, mărind consumul;
e) costul dezinfectării în condiţiile asigurării cerinţelor normate de livrare a apei nu trebuie afectat de preluarea, în treapta de dezinfecţie, a sarcinilor ce trebuie şi pot fi realizate în alte trepte de tratare.

SECŢIUNEA 4: Transportul apei potabile şi/sau industriale

Art. 81 Conductele ce transportă apă trebuie să îndeplinească simultan următoarele condiţii:

a) să asigure debitul proiectat de apă în secţiunea respectivă;
b) să fie etanşe, pentru eficienţa funcţionării şi protecţia spaţiului învecinat;
c) să reziste la toate presiunile de lucru din secţiunea respectivă;
d) să păstreze calitatea apei transportate.

Art. 82 La aducţiuni se vor realiza amenajările constructive şi dotările cu echipamentele adecvate pentru măsurarea şi înregistrarea debitelor, măsurarea presiunilor şi a sistemului de control şi colectare a datelor utilizând un sistem de control şi achiziţie de date (SCADA).

Art. 83

(1)În lipsa aparatelor de măsură, determinarea capacităţii de transport a aducţiunii se face prin calcul.

(2)Determinarea capacităţii aducţiunii prin calcul se face prin stabilirea unor tronsoane de aducţiune care:

a) au acelaşi diametru;
b) se poate măsura presiunea la capetele tronsoanelor;
c) se cunoaşte cota topografică a capetelor tronsoanelor;
d) nu sunt prevăzute legături pentru alimentarea altor utilizatori.

(3)Dacă se cunoaşte diametrul conductei, distanţa între două secţiuni, cotele piezometrice ale secţiunilor de capăt, se poate calcula debitul folosind o relaţie matematică precizată în literatura de specialitate sau pusă la dispoziţie de fabricanţii conductelor.

Art. 84 În cazul în care aducţiunea nu are în dotare un echipament de măsurare pentru presiune sau pentru debit şi nu sunt prevăzute nici amenajările constructive pentru instalarea lor,

determinarea debitului se poate realiza prin folosirea rezervoarelor, asigurându-se o precizie relativ bună.

Art. 85 Testarea rezistenţei conductei la presiune se face după metodologia dată în proiect, iar în lipsa acesteia se recomandă folosirea prescripţiilor din SR EN 805:2000.

Art. 86

(1)Toate componentele destinate transportului apei vor fi inspectate cel puţin săptămânal.

(2)Inspecţia va fi făcută, de regulă, de acelaşi personal, pentru a se obişnui cu detaliile şi a putea sesiza diferenţele de la un control la altul. Rezultatul inspecţiei se consemnează într-o fişă de inspecţie al cărei conţinut va fi stabilit în cadrul procedurilor proprii. Ele stau la baza:

a) întocmirii planului de întreţinere şi a executării lucrărilor necesare;
b) executării lucrărilor de reparaţie, dacă este cazul;
c) avertizării populaţiei dacă aspectele semnalate sunt legate de cantitatea de apă (oprirea apei, restricţii de furnizare) sau de calitatea acesteia (măsuri de dezinfectare suplimentară) etc.;
d) luarea măsurilor asupra intervenţiilor neautorizate în zona de protecţie sanitară.

(3)În timpul inspecţiei se verifică:

a) starea ventilelor de aerisire: integritate, stare de funcţionare, prezenţa apei în cămin, anunţându-se echipa de intervenţie pentru scoaterea apei din cămin şi eliminarea cauzelor care au provocat inundarea, starea vopselei etc.;
b) supratraversările: starea structurii de rezistenţă, tendinţa râului de erodare a malurilor, suprafeţelor vopsite, starea ventilelor de aerisire, starea căii de acces, starea termoizolaţiei/hidroizolaţiei etc.;
c) starea suprafeţei de teren asigurată ca zonă de protecţie sanitară: depozite de deşeuri necontrolate, folosirea substanţelor nepermise, utilizarea apei în mod fraudulos, existenţa mijloacelor de reperare a conductei, tendinţa de lunecare a terenului etc.;
d) mijloacele de combatere a loviturii de berbec: starea construcţiei, starea mecanismelor de lucru (recipient hidrofor, valoare presiune, stare vane de reglare, închiderea de protecţie etc.);
e) starea altor mijloace de asigurare a funcţionării;
f) starea staţiei suplimentare de dezinfectare de pe traseu, dacă există; în staţie se va intra numai pe baza unei autorizaţii de acces emise în acest sens;
g) verificarea stării mijloacelor prin care sunt prelevate probe de apă în vederea controlului asupra calităţii. Probele de apă potabilă vor fi luate numai de personal special instruit, iar probele vor fi centralizate şi, pe baza lor, se va realiza raportul anual asupra calităţii apei, conform prevederilor legale în vigoare.

Art. 87 Când există mijloace de măsurare a parametrilor de funcţionare, valorile acestora vor fi notate în fişă, iar persoana în a cărei grijă intră supravegherea tehnologică a sistemului va verifica dacă s-a redus capacitatea de transport, calitatea apei şi eventual va solicita cercetări mai amănunţite.

Art. 88 Pentru aducţiunile lungi (15-150 km), se recomandă implicarea în supravegherea aducţiunilor a unui personal angajat care să locuiască în zonă pentru a evita deplasările lungi; în caz contrar, vor fi puse la dispoziţie mijloace de transport. În cazuri speciale vor fi prevăzute cantoane de exploatare şi personal permanent.

Art. 89 Lucrările de întreţinere la aducţiuni se fac punctual, ca urmare a rezultatului inspecţiei sau după un plan anual de întreţinere, astfel:

a) se verifică şi se corectează funcţionalitatea tuturor armăturilor, căminelor: semestrial;
b) se curăţă şi se înierbează zonele de protecţie sanitară: anual;
c) se etanşează vanele, se reface scara, capacul, se vopsesc elementele metalice din cămine, supratraversări, elemente de semnalizare: anual;
d) se verifică subtraversările de drumuri naţionale şi căi ferate: săptămânal;
e) se verifică stabilitatea pământului pe traseu şi eventualele tasări: lunar;
f) se verifică pierderile de apă pe tronsoane;
g) se detectează eventuale branşări neautorizate: lunar;
h) se refac sistemele de marcare/semnalizare a aducţiunii: anual;
i) se spală tronsoanele unde apar probleme (oxid de fier, dezvoltări biologice etc.): după caz.

Art. 90 Lucrările de aducţiune cu canale sau galerii specifice transportului apei brute vor fi inspectate şi se vor efectua lucrări de întreţinere, în special înaintea sezonului friguros şi după acesta; înainte, pentru curăţare, eliminarea depunerilor, refacerea sistemului de protecţie, montarea elementelor de protecţie, şi după, pentru refacerea taluzurilor în urma efectului gheţii, verificarea modului de funcţionare, eliminarea vegetaţiei care împiedică o bună curgere etc.

Art. 91 Pentru cunoaşterea performanţelor funcţionale ale aducţiunii şi reţelei, periodic, se va face verificarea presiunilor, a pierderilor de apă, iar în cazuri mai complexe, un audit de specialitate cu personalul atestat.

Art. 92

(1)În funcţie de întindere şi importanţă, sistemul de transport al apei trebuie continuu supravegheat, pentru a asigura debitul sau debitul şi presiunea în secţiunea de control.

(2)Aducţiunea trebuie verificată prin debitul cu care alimentează rezervorul, măsurânduse local debitul şi presiunea în secţiunile de control, şi prin compararea valorilor obţinute cu valorile din schema generală de funcţionare a sistemului.

(3)Pentru realizarea unui bilanţ al apei şi pentru a avea o evaluare generală a eficienţei sistemului, se va determina mărimea pierderii de apă din sistem, prin măsurarea simultană a debitelor sau ca valori medii pe perioade de timp, cu ajutorul contoarelor de apă, pe tronsoane.

(4)Pentru determinarea liniei piezometrice în lungul sistemului se vor face măsurători ale presiunii în secţiunile de control ale sistemului care se vor compara cu datele de calcul pentru punerea în evidenţă a unor disfuncţionalităţi pe conducta de aducţiune.

Art. 93 Pierderile de apă admisibile pentru o aducţiune trebuie să se situeze la valori sub 10% din cantitatea de apă intrată în sistem.

SECŢIUNEA 5: Înmagazinarea apei

Art. 94

(1)Construcţiile pentru înmagazinarea apei au, în principal, rolul de acumulare a apei pentru compensarea variaţiilor orare de debit furnizat, rezervă pentru stingerea incendiilor şi alimentarea reţelei în situaţia unor indisponibilităţi apărute la captare sau a conductei de aducţiune.

(2)În unele cazuri, construcţiile pentru înmagazinarea apei pot îndeplini şi funcţii de rupere a presiunii, asigurarea unui timp suficient de contact între reactivi şi apă pentru realizarea unei dezinfectări în bune condiţii, înmagazinarea apei pentru spălatul filtrelor etc.

(3)În cazul în care apa este înmagazinată şi stocată într-o construcţie care cuprinde mai mult de un singur compartiment şi fiecare compartiment are intrare şi ieşire proprie, iar compartimentele nu sunt conectate hidraulic între ele, construcţia constituie rezervor de înmagazinare separat, iar în cazul în care compartimentele sunt conectate hidraulic, construcţia constituie rezervor de înmagazinare individual.

Art. 95

(1)În rezervorul de înmagazinare apa trebuie să fie sanogenă şi curată, să fie lipsită de microorganisme, paraziţi sau substanţe care, prin număr ori concentraţie, pot constitui un pericol potenţial pentru sănătatea umană şi să îndeplinească cerinţele minime prevăzute în legislaţia în vigoare.

(2)Apa potabilă este considerată sanogenă şi curată dacă în proba prelevată la ieşirea din rezervorul de înmagazinare valorile pentru parametrii bacterii coliforme, E.coli şi streptococi fecali sunt cele prevăzute în legislaţia specifică şi dacă rezultatele determinărilor pentru bacteriile coliforme arată absenţa acestora în 95% din probele prelevate, pe durata unui an calendaristic.

Art. 96 Operatorul serviciului de alimentare cu apă trebuie să asigure prelevarea şi analizarea săptămânală a unei probe de apă de la ieşirea din fiecare rezervor de înmagazinare în funcţiune, pentru a verifica conformarea cu valorile parametrilor: bacterii coliforme totale, E. coli, streptococi fecali, număr de colonii la 22 grade C şi la 37 grade C, turbiditate şi dezinfectantul rezidual.

Art. 97 Operatorul va lua măsurile necesare pentru asigurarea unui disponibil de apă potabilă înmagazinată care să acopere minimul necesar pentru o perioadă de 12 ore de întrerupere a prelucrării şi livrării în staţiile de tratare. Art. 98 Rezervoarele de înmagazinare trebuie să aibă posibilitatea de evacuare a apei de spălare şi să aibă un sistem de acces pentru recoltarea de probe de apă.

Art. 99 Spălarea, curăţarea şi dezinfecţia rezervoarelor de înmagazinare sunt obligatorii şi trebuie realizate periodic şi ori de câte ori este necesar, iar materialele şi substanţele de curăţare şi dezinfecţie trebuie să aibă aviz sanitar de folosire.

Art. 100 Rezervoarele de înmagazinare a apei vor fi exploatate şi întreţinute astfel încât să nu permită contaminare din exterior.

Art. 101 Materialele de construcţie, inclusiv vopselele, substanţele de impermeabilizare etc., a instalaţiilor de tratare a apei pentru potabilizare şi rezervoarele de înmagazinare a apei trebuie să aibă aviz sanitar de folosire în acest scop.

Art. 102 Vana pentru rezerva intangibilă de incendiu trebuie să fie sigilată în poziţia închis şi se poate deschide numai la dispoziţia organelor de pază contra incendiilor.

Art. 103 Personalul de operare va urmări starea rezervoarelor de înmagazinare, izolaţia termică, aerisirea, căile de acces, pierderile de apă etc. şi va consemna nivelul apei în rezervor, temperatura apei şi debitul vehiculat.

Art. 104 Operatorul, care asigură serviciul de alimentare cu apă din sistemul de alimentare cu apă şi de canalizare, va asigura protecţia calităţii apei în reţelele de apă, prin respectarea timpilor maximi de stagnare a apei în rezervoarele de înmagazinare, şi o va certifica prin buletine de analiză a apei, efectuate la intervalele maxime impuse prin avize, de organele de sănătate publică abilitate. Efectuarea analizelor la sursă şi în reţele se va efectua, după luarea măsurilor de spălare şi dezinfecţie necesare, ori de câte ori intervin lucrări de înlăturare a avariilor.

SECŢIUNEA 6: Distribuţia apei potabile şi/sau industriale

Art. 105

(1)Autorităţile administraţiei publice locale trebuie să asigure condiţiile necesare accesului nediscriminatoriu al tuturor membrilor comunităţii la serviciul de alimentare cu apă.

(2)Dreptul de acces nediscriminatoriu şi de utilizare a serviciului este garantat tuturor utilizatorilor, în condiţii contractuale şi cu respectarea prevederilor regulamentului serviciului şi a programelor de reabilitare, extindere şi modernizare a sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare.

Art. 106

(1)Delimitarea dintre reţeaua publică de alimentare cu apă şi reţeaua interioară de distribuţie aparţinând utilizatorului este căminul de branşament.

(2)Părţile componente ale unui branşament sunt:

a) o construcţie numită cămin de apometru (de branşament), plasată pe domeniul public sau privat, folosită pentru controlul şi întreţinerea branşamentului, fiind vizibilă şi accesibilă;
b) priza de apă reprezentând punctul de racordare la reţeaua de distribuţie a apei;
c) o conductă de branşament care se leagă la reţeaua publică de distribuţie;
d) armătura (vana) de concesie;

e) contorul de branşament care asigură măsurarea debitului de apă furnizată;
f) armătura (vana) de închidere.

(3)Delimitarea dintre reţeaua publică de distribuţie şi instalaţia interioară a utilizatorului se face prin contorul de branşament, care este ultima componentă a reţelei publice de distribuţie.

(4)Branşamentul până la contor, inclusiv căminul de branşament şi contorul, aparţine reţelei publice de distribuţie a apei, indiferent de modul de finanţare a realizării acestuia.

(5)Căminul de branşament se amplasează cât mai aproape de limita de proprietate, de regulă la 1-2 m în exteriorul acesteia.

Art. 107

(1)Toţi utilizatorii care au instalaţii de utilizare a apei vor avea acces de branşare la reţelele sistemului de alimentare cu apă în condiţiile legii şi ale prezentului regulament.

(2)Un utilizator trebuie să aibă, de regulă, un singur branşament de apă, mai multe branşamente admiţându-se în cazuri speciale.

Art. 108

(1)Branşarea tuturor utilizatorilor de apă, persoane fizice sau juridice, la reţelele de alimentare cu apă se poate face doar în baza avizului definitiv, eliberat de operator la cererea utilizatorului, pe baza proiectului de execuţie.

(2)Eliberarea avizului se realizează în două faze, şi anume:

a) avizul de branşare de principiu, eliberat în vederea obţinerii autorizaţiei de construire - cuprinde datele generale privind posibilităţile şi condiţiile de branşare a utilizatorului, date ce vor sta la baza întocmirii documentaţiilor de către un proiectant autorizat;
b) avizul de branşare definitiv - prin care se însuşesc soluţiile tehnice adoptate de proiectant prin detaliile de execuţie. Documentaţia anexată la cererea pentru avizul definitiv va conţine:
    1. memoriu tehnic privind descrierea soluţiilor adoptate în cadrul proiectului pentru branşarea la reţeaua de alimentare cu apă;
    2. scheme de montaj al conductelor de apă;
    3. certificatul de urbanism;
    4. planul de încadrare în zonă, la scara de 1:500;
    5. actul de proprietate sau o împuternicire dată de proprietar;
    6. planul reţelelor în incintă.

(3)Operatorul are obligaţia de a elibera avizul definitiv în maximum 30 de zile calendaristice de la depunerea documentaţiei complete. În cazul în care în momentul depunerii documentaţiei aceasta nu este completă, operatorul, în termen de maximum 10 zile calendaristice, va solicita, în scris, completarea documentaţiei cu documentele care lipsesc, completând în acest sens un borderou-tip care cuprinde toate documentele necesare eliberării avizului, precum şi data la care s-a depus documentaţia incompletă.

Art. 109

(1)Executarea lucrărilor de extindere pentru alimentări cu apă, inclusiv a branşamentelor de apă, se va face după obţinerea autorizaţiei de construire eliberate de autoritatea administraţiei publice locale, autorizaţie care va avea la bază avizul definitiv al operatorului.

(2)Se admite montarea contoarelor de apă (apometre) şi în clădiri, în general în subsoluri, cu condiţia asigurării de către utilizator a securităţii în funcţionare şi a accesului operatorului, stabilindu-se în acest sens clauze contractuale care să definească drepturile şi îndatoririle fiecărei părţi în această situaţie.

(3)Darea în funcţiune a branşamentului de apă se va face după recepţia acestora; la recepţie se vor efectua probele de presiune şi de etanşeitate. Punerea în funcţiune se va face după încheierea contractului de furnizare/utilizare între operator şi utilizator în termenul prevăzut în contract.

(4)Realizarea de branşamente fără avizul operatorului este considerată clandestină şi atrage, conform legislaţiei în vigoare, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravenţională, administrativă sau penală, după caz, atât pentru utilizator, cât şi pentru executantul lucrării.

(5)Recepţia şi preluarea branşamentului ca mijloc fix se realizează conform legislaţiei în vigoare.

(6)Întreţinerea, reparaţiile şi înlocuirea totală sau parţială a branşamentului aparţinând sistemului, precum şi a căminului de branşament sunt în sarcina operatorului/prestatorului serviciului.

Art. 110

(1)Cheltuielile pentru executarea branşamentului, inclusiv a căminului de apometru, revin autorităţilor administraţiei publice locale, judeţene sau asociaţiilor de dezvoltare comunitară. Execuţia lucrărilor se realizează prin grija operatorului, iar modalităţile de decontare vor fi stabilite în contractul de delegare a gestiunii, dacă este cazul.

(2)În cazuri bine justificate de către operatori, dacă condiţiile tehnice nu permit altă soluţie, se poate admite racordarea mai multor utilizatori la acelaşi branşament, aceştia

având cămine de branşament, amplasate conform art. 106 alin. (5), precum şi contoare separate montate în aceste cămine.

Art. 111 Lucrările de întreţinere la reţeaua de distribuţie constau în:

a) verificarea stării şi integritatea hidranţilor şi remedierea imediată a deficienţelor: capacele de protecţie, pierderea de apă, intervenţia neautorizată, blocarea hidranţilor, existenţa inscripţiilor de marcaj, eventual starea de funcţionare prin deschiderea hidrantului pentru o perioadă scurtă de timp: săptămânal;
b) verificarea stării căminelor de vane: existenţa capacelor, starea capacelor de cămin şi înlocuirea imediată cu capace mai sigure, starea interioară a căminului (are apă, are deşeuri, are legături neautorizate, construcţia este întreagă, dacă scara nu este corodată, piesele metalice sunt vopsite etc.);
c) verificarea căminelor de branşament: integritate, starea contorului de apă, funcţionarea şi eventual citirea contorului, prezenţa apei în cămin (se anunţă echipa de intervenţie pentru

scoaterea apei din cămin şi eliminarea cauzelor care au provocat inundarea), tendinţele de distrugere etc.;

d) montarea indicatoarelor rutiere şi a celor luminoase de avertizare a pericolelor în zona în care capacele ce se găsesc pe calea rutieră sunt lipsă/defecte, după caz;
e) verificarea ca după refacerea căii de circulaţie capacele să fie la cota noii căi de rulare: săptămânal;
f) curăţarea căminelor, evacuarea apei, repararea căminului, vopsirea părţilor metalice;
g) verificarea funcţionării vanelor, vanelor de reglare a presiunii şi ventilelor de aerisire;
h) controlul pierderilor de apă; integral, la cel puţin 2 ani pentru reţelele de distribuţie;
i) depistarea branşamentelor fraudulos executate: semestrial;
j) înlocuirea contoarelor de apă defecte, care funcţionează în afara clasei de precizie sau pentru verificarea metrologică periodică;
k) asigurarea stării normale de funcţionare a nodurilor în care se prelevează probe pentru urmărirea calităţii apei, de către personalul propriu sau de către organele sanitare: lunar;
l) spălarea tronsoanelor unde viteza de curgere este mică, ca urmare a reducerii consumului: lunar sau la intervale ce se decid în funcţie de indicaţiile organelor sanitare de inspecţie, sau acolo unde se semnalează probe bacteriologice proaste (lipsa clorului, prezenţa bacteriilor etc.);
m) verificarea debitului şi presiunii la branşamentul utilizatorului, în secţiuni caracteristice;
n) aerisirea tronsoanelor cu defecţiuni de funcţionare cunoscute; săptămânal.

Art. 112 Toate caracteristicile importante, de natură să schimbe elementele de siguranţa funcţionării, vor fi sistematizate şi vor fi introduse în lista supravegherii prioritare sau chiar în cartea construcţiei.

Art. 113 Elementele constructive ale sistemului vor fi poziţionate faţă de calea de circulaţie, în sistemul naţional de referinţă şi vor fi pregătite pentru sistemul GIS.

Art. 114

(1)În cazul capacelor căminelor, dacă denivelarea depăşeşte 1 cm, se trece la refacerea alinierii capacului.

(2)O procedură similară se va aplica în cazul corectării cotelor cutiei de protecţie a capătului de sus al tijei de manevră a vanelor îngropate în pământ.

Art. 115

(1)Atunci când instrucţiunile o prevăd, când organele sanitare decid sau după un accident care a avut implicaţii asupra calităţii apei, se face spălarea, spălarea şi dezinfectarea sau numai dezinfectarea unor tronsoane din reţea sau a întregii reţele.

(2)Viteza apei utilizate la spălare trebuie să fie de minimum 1,5 m/s.

(3)Dezinfectarea se face cu apă clorată cu circa 30 mg Cl/m3 care se introduce prin pompare printr-un hidrant până se umple, păstrându-se plină minimum 24 ore după care se goleşte şi se

spală minimum 1 oră cu apă până când analiza de apă rezultată este bună, iar autoritatea sanitară dă aviz de punere în funcţiune a circuitului.

(4)Pentru siguranţă, populaţia trebuie avertizată şi anunţată când la branşament apa nu îndeplineşte condiţiile de potabilitate.

(5)Spălarea şi dezinfectarea se începe cu tronsoanele din amonte pentru a putea fi date în funcţiune, iar personalul de intervenţie va fi instruit şi dotat cu mască de protecţie contra scăpărilor de clor.

(6)Cu ocazia spălării se verifică şi etanşeitatea vanelor, iar cele defecte se vor înlocui.

Art. 116

(1)Pierderile de apă în reţea se consideră ca fiind normale dacă au valori sub 20% din cantitatea totală intrată în sistemul de distribuţie.

(2)Lucrările de reabilitare sau modernizare, după caz, se fac obligatoriu, în cazul în care pierderea generală de apă (de la captare la utilizator) este mai mare de 20%.

Art. 117 Reparaţiile se vor face în concordanţă cu procedura de lucru în funcţie de:

a) tipul de material;
b) tehnica de lucru propusă şi stabilită prin procedură;
c) timpul maxim posibil pentru oprirea apei;
d) posibilităţile şi consecinţele izolării tronsonului avariat;
e) asigurarea cu apă a obiectivelor prioritare (spitale, şcoli, agenţi economici la care întreruperea apei poate fi gravă);
f) utilajele ce pot fi aduse pe amplasament depinzând de condiţiile meteorologice şi de starea vremii, de amplasament, de mărimea avariei etc.;
g) existenţa avizului Inspectoratului pentru situaţii de urgenţă sau serviciului comunitar pentru situaţii de urgenţă, inclusiv a organelor de poliţie, dacă se perturbă traficul în zonă;
h) existenţa unei autorizaţii de construire, conform prevederilor legale.

Art. 118 Cu ocazia oricărei reparaţii, tuburile de azbociment vor fi înlocuite obligatoriu, fiind interzisă repararea acestora sau menţinerea lor în circuit.

Art. 119

(1)În caz de golire a conductei trebuie acordată o atenţie sporită modului de evacuare a apei pentru a nu se produce vacuum pe conductă ceea ce poate face posibilă aspirarea apei murdare din exteriorul acesteia şi apariţia pericolului unor îmbolnăviri la utilizator.

(2)Pentru a evita formarea vacuumului, prima armătură care se deschide va fi hidrantul situat la cota cea mai înaltă de pe traseul implicat, iar acesta va rămâne deschis până la reumplerea conductei cu apă.

(3)Dacă fenomenul de vacuum pe conductă se produce în mod curent pe un tronson oarecare atunci vor fi luate măsuri de intercalare a unor ventile de aerisire adecvate (ca poziţie şi capacitate).

Art. 120 Hidranţii avariaţi trebuie înlocuiţi cu alţi hidranţi încercaţi pe bancul de probă, întrucât produc o pierdere mare de apă. Pentru hidranţii montaţi pe artere, dar fără vană de izolare, se va analiza soluţia introducerii unei vane de izolare, chiar dacă este o vană amplasată direct în pământ.

Art. 121

(1)În cadrul lucrărilor de reparaţii se poate include şi operaţiunea de introducere de vane speciale de control automat (limitare) a presiunii în reţea pentru reducerea presiunii în perioada de noapte, având drept scop reducerea pierderilor de apă din reţea.

(2)Utilizarea metodei nu înlocuieşte soluţia de montare a pompelor cu turaţie variabilă.

Art. 122 Pentru realizarea branşamentelor noi se recomandă folosirea unui procedeu care să permită realizarea acestuia fără oprirea apei în conductă.

Art. 123 Toate lucrările de reparaţii se vor încheia prin realizarea a două operaţiuni:

a) elaborarea unui document care să cuprindă operaţiunile efectuate, acesta intrând în documentaţia tehnică a cărţii de construcţii la capitolul reţea sau aducţiune, după caz;
b) întocmirea unei calculaţii a costurilor lucrării care va fi păstrată în documentaţia de referinţă a tronsonului respectiv de reţea.

Art. 124 La termenul legal se verifică recipientul de hidrofor, fie că este recipient de hidrofor propriu-zis sau recipient de combatere a loviturii de berbec ori recipient pentru asigurarea amorsării pompelor, repararea acestuia făcându-se în condiţiile stabilite de proiectant şi normele ISCIR.

Art. 125

(1)Pentru realizarea unei exploatări eficiente a reţelei de distribuţie a apei, este necesară dezvoltarea unui sistem care să permită transmiterea informaţiilor în timp real din sistem şi interpretarea lor pentru a putea lua deciziile necesare sau parametrii să fie reglaţi prin intermediul unui sistem de automatizare.

(2)Principalele mărimi controlate trebuie să fie:

a) starea de funcţionare/rezervă/avarie a pompelor;
b) starea închis/deschis a vanelor;
c) nivelul/volumul apei în rezervor;
d) presiunea apei în reţeaua de distribuţie, în noduri reprezentative (noduri unde o variaţie a presiunii se face cu o modificare importantă a debitului) etc.

Art. 126

(1)Pentru eficientizarea activităţii, operatorul trebuie să aibă un dispecerat prin care se va coordona întreaga activitate de operare şi va fi asigurată corelarea informaţiilor date de aparatele de măsură, cu lucrările de intervenţie în reţea şi cu sesizările făcute de utilizatori.

(2)Dispecerul central trebuie să fie asigurat cu un sistem de primire a informaţiilor, asistat de un program de calculator performant şi dublat de un sistem informatic ce poate asigura

introducerea sistematică a datelor într-o bază de date, să poată fi uşor exploatate pentru informaţii curente sau pentru realizarea de statistici trimestriale, anuale etc.

(3)În cadrul dispeceratului trebuie să se poată depista problemele legate de distribuţia apei, prin compararea datelor măsurate cu cele date prin proiect sau din perioada anterioară de exploatare, realizându-se un control mai riguros în zonă, astfel încât să se poată măsura volumul de apă cerut de utilizatori şi identifica zonele cu pierderi mari de apă.

Art. 127

(1)Măsurarea debitelor pe reţeaua de distribuţie se poate face prin montarea pe conducta de plecare a apei din rezervor a unui debitmetru sau contor de apă, putându-se folosi un debitmetru portabil.

(2)În lipsa contorului, se poate face o determinare a debitului mediu pe un interval relativ mare de timp, pentru a reduce influenţa decalajelor între citirea contoarelor de branşament, dacă toate branşamentele sunt contorizate.

(3)În toate cazurile trebuie să se determine pierderile de apă pe reţele.

Art. 128

(1)În cazul unor reţele mari, periodic, se fac studii specializate, prin care să se determine comportarea reţelei faţă de calitatea şi cantitatea de apă introdusă în reţea, precum şi stabilitatea biologică a apei în condiţii reale.

(2)Rezultatele studiului vor fi folosite la luarea unei decizii privind reabilitarea reţelei, creşterea nivelului de tratare prin introducerea unor trepte suplimentare în schema de tratare a apei sau creşterea calităţii apei introduse în reţea, concomitent cu reabilitarea reţelei.

Art. 129 Proba de presiune se va face după o metodologie similară cu cea utilizată la aducţiuni.

Art. 130 Pentru eficientizarea activităţii de distribuţie a apei, se va da o atenţie deosebită monitorizării şi reducerii pierderilor de apă, mai ales în cazul utilizării unei surse de apă sărace, dacă solul este sensibil la înmuiere sau dacă apa este adusă cu un efort energetic mare (peste 0,5 kwh/m3).

Art. 131 La analizarea costurilor lucrărilor necesare reducerii pierderilor de apă se va face comparaţia cu costul unui sistem paralel sau suplimentar celui existent, prin care să fie adusă cantitatea de apă pierdută.

Art. 132 Strategia controlului pierderilor de apă se structurează în următoarele etape:

a) realizarea unui audit pentru stabilirea stadiului pierderilor;
b) organizarea controlului şi analiza sistematică a pierderilor;
c) dotarea cu echipamente pentru detectarea pierderilor;
d) organizarea sistemului de remediere a defecţiunilor constatate;
e) evaluarea continuă şi controlarea efortului pentru estimarea pierderilor;
f) stabilirea limitei din punct de vedere tehnic şi economic până la care remedierea defecţiunilor trebuie făcută.

Art. 133 La reţelele alimentate gravitaţional reducerea presiunii în reţea, pentru micşorarea pierderilor de apă prin neetanşeităţi, se poate face prin:

a) montarea pe conducte, în poziţie convenabilă, a unor vane reductoare de presiune, care să asigure o presiune prestabilită în zona aval de secţiune;
b) manevrarea zilnică a vanelor normale, cu precauţia necesară pentru a nu se forma vacuum ca urmare a închiderii bruşte a acestora;
c) prin folosirea rezultatelor sistemului de monitorizare a presiunilor şi adoptarea de măsuri similare (reglare de vane) în secţiuni depărtate de secţiunea controlată.

Art. 134 În cazul reţelelor alimentate prin pompare, reducerea presiunii în reţea se poate face:

a) prin modificarea debitului în cazul pompelor cu turaţie variabilă, referinţa fiind luată de la nodul de reţea sensibil la modificarea debitului;
b) prin scoaterea sau introducerea în funcţiune a pompelor cu turaţie constantă, pe baza experienţei de exploatare, având în vedere un consum zilnic aproape constant;
c) prin alegerea unor diametre ale conductelor astfel încât, la modificarea presiunii, ritmul de scădere să se propage cât mai uniform în reţea;
d) prin refacerea reţelei, acolo unde este cazul, în sensul asigurării unei presiuni de bază pentru clădirile cu înălţime mai mică şi mărirea acesteia la clădirile înalte prin staţie de pompare cu hidrofor, pompe cu turaţie variabilă etc.

Art. 135 Prelucrarea sistematică a valorilor obţinute din controlul pierderii de apă se va concretiza prin stabilirea de proceduri legate de:

a) comportarea în timp a diferitelor tipuri de materiale;
b) durata reală de viaţă a unor materiale şi a tipurilor de îmbinări;
c) mai buna estimare a costurilor de exploatare a reţelelor;
d) stabilirea unor valori raţionale asupra eficienţei reţelei;
e) valori de comparat cu realizări din alte localităţi/ţări;
f) stabilirea unei strategii de control a pierderilor de apă.

Art. 136

(1)Orice utilizator are dreptul la un aparat de măsurare a consumului pe branşamentul său.

(2)Montarea apometrelor se va face la toţi utilizatorii ca o obligaţie a operatorului, pe baza unui program de contorizare stabilit de autoritatea administraţiei publice locale.

(3)Asigurarea sumelor necesare pentru finanţarea contorizării la branşamentul utilizatorului, prevăzută la alin. (2), va avea prioritate la adoptarea bugetelor locale, ale asociaţiilor de dezvoltare comunitară, respectiv ale operatorilor, dacă contractul de delegare a gestiunii are prevăzută această investiţie, indiferent de forma de organizare a operatorilor, de tipul de proprietate sau de modalitatea de gestiune adoptată.

(4)Contravaloarea contoarelor de apă montate de utilizatori cu acordul operatorilor, inclusiv contravaloarea montajului acestora, se decontează de operatori pe baza documentelor justificative prezentate de utilizatori. Decontarea se face în limita fondurilor cu această destinaţie, prevăzute în bugetele locale sau ale asociaţiilor de dezvoltare comunitară, aprobate potrivit legii, şi transferate operatorilor, respectiv în bugetele operatorilor, potrivit programelor de investiţii stabilite pe baza contractelor de delegare a gestiunii. Până la montarea contoarelor, consumul facturat nu va depăşi consumul stabilit în regim pauşal.

(5)Cantităţile efective de apă furnizate se stabilesc pe baza înregistrărilor contorului de branşament.

(6)Pentru utilizatorii care nu posedă aparate de măsură, până la montarea acestora, conform prevederilor de la alin. (2), stabilirea consumului se face în baza criteriilor tehnice privind stabilirea cantităţilor de apă în sistem pauşal.

(7)Debitele de apă industrială se stabilesc numai pe baza înregistrării aparatelor de măsurare sau a metodelor de determinare a consumurilor, stabilite de comun acord în contractul de furnizare/prestare.

CAPITOLUL V: Serviciul de canalizare

SECŢIUNEA 1: Colectarea, transportul şi evacuarea apelor uzate de la utilizatori

Art. 137

(1)Autorităţile administraţiei publice locale trebuie să asigure condiţiile necesare accesului nediscriminatoriu al tuturor membrilor comunităţii la serviciul de alimentare cu apă şi de canalizare.

(2)Dreptul de acces nediscriminatoriu şi de utilizare a serviciului este garantat tuturor utilizatorilor, în condiţii contractuale, cu respectarea prevederilor regulamentului serviciului şi a programelor de reabilitare, extindere şi modernizare a sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare.

Art. 138

(1)Delimitarea dintre reţeaua publică de canalizare şi instalaţia interioară de canalizare aparţinând utilizatorului este căminul de racord.

(2)Părţile componente ale unui racord sunt:

a)o construcţie numită cămin de racord, plasată pe domeniul public sau privat, folosită pentru controlul şi întreţinerea racordului, fiind vizibilă şi accesibilă;

b)un dispozitiv tip sifon, instalat în cămin cu rolul de a garanta securitatea reţelei şi care permite totodată racordarea la reţeaua de canalizare aparţinând utilizatorului;

c)o conductă de racordare, situată între căminul de racord şi reţeaua publică de canalizare;

d)un dispozitiv de legătură, realizat conform normelor tehnice în vigoare, permiţând legarea conductei de racordare la canalul de serviciu.

(3)Racordul de la cămin spre reţea, inclusiv căminul de racord cu toate componentele sale, aparţine reţelei publice de canalizare, indiferent de modul de finanţare a realizării acestuia.

Art. 139

(1)Pentru a nu se produce inundarea subsolurilor utilizatorului, în cazul intrării sub presiune a reţelei de canalizare, acestea nu vor fi racordate direct la reţeaua de canalizare.

(2)Pe legăturile prevăzute pentru golirea subsolurilor la canalizare, în vederea evacuării apelor provenite din reţelele interioare de alimentare cu apă şi de canalizare în cazul unor defecţiuni, se vor monta de către utilizatori vane şi clapete contra refulării.

(3)Căminul de racord se amplasează astfel:

a)la 1-2 m faţă de clădire, la imobilele fără curte şi fără împrejmuire;

b)imediat după căminul uscat, de control al canivoului, la imobilele construite în terenuri sensibile de umezire (macroporice);

c)la 1-2 m de împrejmuire, în curtea imobilelor cu incinta închisă;

d)la canalul de serviciu, acolo unde distanţa dintre clădire şi canalul public este mai mică de 3 m.

Art. 140 Evacuarea apelor uzate în reţelele de canalizare ale localităţilor este permisă numai dacă prin aceasta:

a)nu se degradează construcţiile şi instalaţiile reţelelor de canalizare şi ale staţiilor de epurare;

b)nu se diminuează capacitatea de transport a canalelor prin depuneri sau obturări;

c)nu se aduc prejudicii igienei şi sănătăţii publice sau personalului de exploatare;

d)nu se perturbă procesele de epurare din staţiile de epurare sau nu se diminuează capacitatea acestora; e)nu se creează pericol de explozie;

f)nu afectează calitatea apelor uzate şi meteorice din sistemul de canalizare.

Art. 141 Deversarea la canalizare se poate face prin intermediul racordului şi numai a următoarelor categorii de ape uzate:

a)ape uzate menajere;

b)ape uzate industriale;

c)ape uzate orăşeneşti;

d)ape pluviale;

e)ape uzate provenite de la platformele de depozitare a zăpezii.

Art. 142

(1)Orice utilizator care doreşte să fie racordat la sistemul de canalizare trebuie să depună la operatorul serviciului de canalizare o cerere de racordare. Cererea va fi însoţită de certificatul de urbanism, planul de încadrare în zonă la scara de 1:500 şi actul de proprietate sau o împuternicire dată de proprietar.

(2)La solicitarea avizului de racordare, în vederea evacuării apelor uzate, utilizatorul va pune la dispoziţie date asigurate de un proiectant autorizat, respectiv breviare de calcul cu estimări ale debitelor şi compoziţiei apelor uzate care urmează a fi evacuate în canalizările localităţilor.

Art. 143 Pentru orice modificări privind debitul şi/sau calitatea apelor uzate, evacuate în reţelele de canalizare ale localităţilor de către operatorii economici, ca urmare a extinderii capacităţilor de producţie, a modificării tehnologiilor de fabricaţie sau a altor cauze, utilizatorul are obligaţia de a cere un nou aviz de racordare, de a obţine avizul inspectoratului de sănătate publică şi avizul de gospodărire a apelor, iar operatorul are obligaţia să modifice contractul de furnizare.

Art. 144

(1)Cheltuielile pentru executarea racordurilor la utilizator revin autorităţilor administraţiei publice locale, judeţene sau asociaţiilor de dezvoltare intercomunală. Execuţia lucrărilor se realizează prin grija operatorului, iar modalităţilor de decontare vor fi stabilite în contractul de delegare a gestiunii, dacă este cazul.

(2)Legătura realizată între căminul de racordare şi reţeaua de canalizare interioară a utilizatorului, inclusiv cea pentru apele meteorice, este în sarcina exclusivă a utilizatorului. Canalizarea şi lucrările de racord trebuie să fie executate în condiţii de etanşeitate.

Art. 145 În vederea eliberării avizului de racordare, operatorul:

a)va analiza cantităţile şi încărcările cu impurificatori ale apelor uzate, prognozate a fi evacuate de utilizator, în corelaţie cu capacitatea reţelelor de canalizare existente în zona de amplasament şi a instalaţiilor de epurare aferente, pe tipuri de apă uzată;

b)va decide emiterea avizului de principiu de racordare a utilizatorului, dacă reţeaua/reţelele de canalizare şi instalaţiile de epurare au capacitatea de preluare necesară noilor condiţii, indicând amplasamentul căminelor de racord şi, dacă este necesar, necesitatea montării unor staţii de preepurare;

c)refuză emiterea avizului de principiu de preluare a apelor uzate în sistemul de canalizare, amână emiterea sau limitarea provizorie a preluării debitelor, dacă execuţia racordului necesită realizarea unei redimensionări a reţelei de canalizare sau a instalaţiilor de epurare existente, în funcţie de strategia de dezvoltare a reţelelor sistemului de canalizare stabilită de autoritatea administraţiei publice locale;

d)eliberează avizul de racordare definitiv, specificând:

1.debitele şi concentraţiile maxime admisibile ale impurificatorilor apelor uzate evacuate, în secţiunea de control;

2.eventualele restricţii de evacuare în anumite ore sau situaţii;

3.măsuri de uniformizare a debitelor şi concentraţiilor substanţelor poluante conţinute;

4.obligaţia utilizatorului de a semnala operatorului toate accidentele sau anomaliile din instalaţiile proprii, care pot perturba buna funcţionare a sistemului de canalizare.

Art. 146 Operatorul are obligaţia de a elibera avizul definitiv de racordare în maximum 30 de zile de la depunerea documentaţiei complete. În cazul în care în momentul depunerii documentaţiei aceasta nu este completă, operatorul, în termen de maximum 10 zile, va solicita în scris completarea documentaţiei cu documentele lipsă, completând în acest sens un borderou-tip care cuprinde toate documentele necesare eliberării avizului, precum şi data la care s-a depus documentaţia incompletă.

Art. 147

(1)Înainte de orice racordare la reţelele de canalizare, operatorul serviciului de canalizare va verifica conformarea execuţiei instalaţiilor interioare cu proiectul de realizare a acestor instalaţii de canalizare interioară ce a stat la baza avizului de racordare, astfel încât să fie asigurate posibilitatea tehnică de racordare şi compatibilitatea celor două reţele.

(2)Este interzisă montarea oricărui dispozitiv sau oricărei instalaţii care poate permite pătrunderea apelor uzate în conducta de apă potabilă sau industrială, fie prin aspirare datorată fenomenului de ejecţie, fie prin refulare cauzată de o suprapresiune produsă în reţeaua de evacuare.

Art. 148

(1)Pentru controlul calităţii apelor deversate în reţeaua de canalizare, utilizatorii, operatori economici care desfăşoară activităţi în urma cărora rezultă ape uzate din procesele tehnologice, vor prezenta, la cererea organului de control abilitat să efectueze astfel de controale, buletine de analiză emise de un laborator autorizat.

(2)Buletinele de analiza vor avea o vechime de cel mult 30 de zile calendaristice.

Art. 149

(1)Recepţia şi preluarea racordului ca mijloc fix se realizează conform legislaţiei în vigoare.

(2)Întreţinerea, reparaţiile şi înlocuirea totală sau parţială a racordurilor aparţinând sistemului, precum şi a căminului de racordare sunt în sarcina operatorului/prestatorului serviciului.

(3)În cazul în care apar unele deteriorări ale reţelelor, inclusiv cu efecte asupra terţilor, şi se dovedeşte că acestea se datorează neglijenţei sau imprudenţei din partea unui utilizator, costurile

intervenţiilor operatorului serviciului pentru remedierea situaţiei sunt în sarcina utilizatorului vinovat, care este răspunzător de daunele provocate.

Art. 150 Apele uzate provenite de la unităţile medicale şi veterinare, curative sau profilactice, de la laboratoarele şi institutele de cercetare medicală şi veterinară, de la unităţile de ecarisare, precum şi de la orice fel de întreprinderi şi instituţii care, prin specificul activităţii lor, produc contaminare cu agenţi patogeni (microbi, virusuri, ouă de paraziţi) pot fi evacuate în reţelele de canalizare ale localităţilor numai cu respectarea următoarelor măsuri, certificate periodic prin buletine de analiză, eliberate de către inspectoratele de sănătate publică teritoriale, ce vor fi comunicate operatorilor care au în administrare şi exploatare reţeaua de canalizare şi staţia de epurare a localităţii:

a)la unităţile medicale şi veterinare, curative sau profilactice realizarea măsurilor de dezinfecţie a tuturor produselor patologice provenite de la bolnavi se va face conform legislaţiei sanitare în vigoare;

b)la laboratoarele institutelor care lucrează cu produse patologice şi la celelalte unităţi menţionate, realizarea măsurilor de dezinfecţie/sterilizare a tuturor produselor patologice se va face conform legislaţiei sanitare în vigoare.

Art. 151 Utilizatorul este obligat să respecte toate normele şi normativele în vigoare cu privire la condiţiile şi calitatea apelor uzate. În acest sens, utilizatorul nu poate deversa în reţeaua de canalizare ape uzate care în secţiunea de control conţin:

a)materii în suspensie ale căror cantitate, mărime şi natură constituie un factor activ de erodare a canalelor, provoacă depuneri sau stânjenesc curgerea normală;

b)substanţe cu agresivitate chimică asupra materialelor din care sunt realizate reţelele de canalizare şi staţiile de epurare a apelor uzate din localităţi;

c)substanţe de orice natură care, plutitoare sau dizolvate, în stare coloidală sau de suspensie, pot stânjeni exploatarea normală a canalelor şi staţiilor de epurare a apelor uzate sau care, împreună cu aerul, pot forma amestecuri explozive;

d)substanţe toxice sau nocive care, singure sau în amestec cu apa din canalizare, pot pune în pericol personalul de exploatare a reţelei de canalizare şi a staţiei de epurare;

e)substanţe cu grad ridicat de periculozitate;

f)substanţe care, singure sau în amestec cu apa din canalizare, pot degaja mirosuri care să contribuie la poluarea mediului înconjurător;

g)substanţe colorante ale căror cantităţi şi natură, în condiţiile diluării realizate în reţeaua de canalizare şi în staţia de epurare, determină modificarea culorii apei din resursele de apă în care se evacuează apele epurate;

h)substanţe inhibitoare ale procesului de epurare a apelor uzate sau de tratare a nămolului;
i)substanţe organice greu biodegradabile, în cantităţi ce pot influenţa negativ procesul de epurare a treptei biologice.

Art. 152

(1)În cazul în care în localitate există un sistem public de canalizare, toţi utilizatorii care au contract de furnizare a apei, indiferent dacă au sau nu branşament propriu, au obligaţia de a deversa apele uzate provenite din activităţile specifice fiecărui tip de utilizator numai în reţeaua de canalizare, cu respectarea prevederilor prezentului regulament.

(2)Utilizatorii care se alimentează cu apă din reţeaua de distribuţie sau din surse proprii şi care sunt amplasaţi în zone unde nu există reţele de canalizare au obligaţia dotării cu bazine etanşe vidanjabile sau cu staţie de epurare compactă locală, construite şi exploatate în condiţiile impuse de autorităţile de mediu şi gospodărire a apelor competente. Vidanjarea şi evacuarea apelor uzate provenite din astfel de fose se poate realiza fie de către operatorul serviciului de canalizare, fie de către alţi agenţi economici autorizaţi, care au obţinut în prealabil avizul operatorului privind locul şi condiţiile tehnice de descărcare a apelor uzate provenite din procesul de vidanjare.

(3)Vidanjarea este interzisă în zonele în care există realizat un sistem public de canalizare, dacă operatorul serviciului a notificat utilizatorului acceptul său de preluare a apelor uzate în sistemul de canalizare şi s-a angajat că va realiza racordul.

Art. 153

(1)Utilizatorii din categoria operatorilor economici au obligaţia de a controla permanent parametrii apelor uzate industriale, astfel încât la deversarea în reţeaua de canalizare să respecte indicatorii consemnaţi în avizul de racordare.

(2)În cazul în care apele uzate depăşesc încărcările avizate de operator sau de organele de gospodărire a apelor competente, se vor lua măsuri imediate de încadrare în aceste avize, cu plata, în sarcina utilizatorului, a contravalorii cheltuielilor suplimentare de epurare, precum şi a valorii eventualelor pagube produse atât operatorului, cât şi terţilor.

(3)Operatorul poate efectua în secţiunea de măsură prelevări de probe şi controale în prezenţa utilizatorului, în scopul de a verifica dacă apele industriale uzate deversate în reţeaua de canalizare au calităţile stabilite în conformitate cu prescripţiile tehnice în vigoare sau avizele operatorului ori autorităţilor de gospodărire a apelor competente.

(4)Proba prelevată din secţiunea de măsură va fi reprezentativă şi suficientă cantitativ, astfel încât să poată fi supusă analizelor fizico-chimice şi biologico-bacteriologice, astfel:

a)o treime va fi analizată prin grija operatorului;

b)o treime prin grija utilizatorului;

c)o treime va fi sigilată atât de operator, cât şi de utilizator, constituind proba-martor, şi va fi păstrată de una dintre cele două părţi în astfel de condiţii încât să permită conservarea caracteristicilor din momentul prelevării. Analiza acestei probe, efectuată de un laborator autorizat, agreat de ambele părţi, este opozabilă analizelor efectuate de oricare dintre cele două părţi.

Art. 154

(1)Determinarea debitelor transportate de canalizare se face în mod curent numai în secţiunea finală a colectorului principal, la intrarea în staţia de epurare, pentru cunoaşterea debitului introdus în staţie.

(2)Pentru cunoaşterea capacităţii reale de transport şi depistarea acelor tronsoane la care viteza de autocurăţare nu este asigurată, se va determina debitul de apă uzată fără contoare, măsurând viteza şi secţiunea de curgere a apei uzate sau utilizând grafice de calcul care ţin cont de:

a)panta colectorului între cămine succesive;

b)nivelul apei în cămine;

c)diametrul colectorului.

Art. 155 În vederea depistării zonelor în care apar infiltraţii în cantităţi mari ale apei din sol se vor efectua analize ale apei uzate în cămine, pentru determinarea consumului biologic de oxigen (CBO5).

Art. 156 Pentru cunoaşterea debitelor în colectoarele de canalizare trebuie stabilite tronsoane de control pe care se fac măsurători pentru determinarea relaţiei dintre înălţimea apei în cămin/canal şi debitul transportat, care vor reprezenta valori de referinţă, pentru aprecierea debitelor în timpul exploatării.

Art. 157 Proba de etanşeitate se va face conform procedurii folosite la recepţia lucrării, indicânduse şi valoarea pierderii admisibile de apă.

Art. 158 Operatorul va asigura supravegherea, cu frecvenţa stabilită în instrucţiunile tehnice, a colectoarelor canalizării de către personal calificat, care va verifica periodic următoarele elemente constructive ale reţelei de canalizare:

a)existenţa şi înlocuirea capacelor la căminele care fac zgomot la trecerea vehiculelor;

b)existenţa grătarelor la gurile de scurgere;

c)existenţa denivelărilor, gropilor, şanţurilor pe traseul colectorului;

d)existenţa resturilor de pământ de pe stradă, resturi care pot ajunge în canalizare;

e)după fiecare ploaie, băltirea apei la rigolă sau în dreptul gurii de scurgere, datorate înfundării sau poziţionării prea sus a acesteia;

f)funcţionarea deversoarelor;

g)funcţionarea gurii de vărsare atât la canalizarea în sistem unitar, cât şi la reţeaua în sistem divizor;

h)existenţa mirosului neplăcut, caracteristic fermentării nămolului, lângă gurile de scurgere sau cămine;

i)calitatea apelor uzate deversate în reţea de agenţii economici;

j)prezenţa vieţuitoarelor în reţeaua de canalizare;

k)funcţionarea staţiilor de pompare.

Art. 159 O supraveghere atentă se face asupra colectoarelor prin:

a)verificarea stării căminelor şi camerelor de intersecţie;

b)verificarea nivelului apei în căminele de intersecţie;

c)verificarea nivelului apei şi a stării căminelor pe colectoarele unde viteza de curgere este în general mică, sub viteza de autocurăţare de 0,7 m/s;

d)depistarea prezenţei poluanţilor cu efecte mari asupra reţelei: produse petroliere, produse toxice, agresive etc.;

e)verificarea cantităţii şi calităţii apelor uzate în secţiunile dinainte stabilite, dar obligatoriu din gura de vărsare în emisar.

Art. 160 Principalele lucrări de întreţinere ce trebuie executate sunt:

a)verificarea şi înlocuirea capacelor de cămine şi a grătarelor la gurile de scurgere;

b)corectarea cotei ramelor şi capacelor de la cămine ca urmare a îmbunătăţirii căii sau în urma tasărilor diferenţiate;

c)spălarea colectoarelor;

d)desfundarea colectoarelor blocate cu material sedimentat şi cimentat;

e)scoaterea nămolului depus în depozitele gurilor de scurgere;

f)umplerea cu apă a gurilor de scurgere;

g)curăţarea bazinelor de retenţie;

h)înlocuirea grătarelor prevăzute pe reţea;

i)asigurarea căilor de acces la reţea şi la toate secţiunile de prelevare de probe;

j)desfiinţarea sau aducerea în legalitate a lucrărilor ilegale de racordare.

Art. 161

(1)Spălarea colectoarelor va începe din secţiunea amonte şi se continuă până la racordarea cu un colector mai mare, colector care nu este colmatat, verificând în prealabil, cu ajutorul echipamentelor specializate, dacă colectorul nu este rupt şi dacă nu intră pământul în acesta.

(2)Dacă în colector, prin crăpături sau rosturile de îmbinare, au intrat rădăcinile pomilor existenţi în preajma colectorului, acestea se taie, în scopul deblocării acestuia, urmând ca, prin decopertare, să se taie rădăcinile şi din exterior şi să fie refăcute îmbinările şi tuburile defecte.

(3)În toate cazurile este recomandată inspecţia cu camera TV montată pe robot specializat, iar rezultatul vizualizării va fi arhivat, după compararea cu rezultatele anterioare, constituind un moment de referinţă pentru deciziile ulterioare.

Art. 162

(1)Spălarea se va face de preferinţă cu echipamente speciale de spălat, folosind jeturi de apă de mare viteză, 10-20 m/s, asigurată printr-o presiune de 80-120 bari în furtunul de transport, urmând ca tehnologia de curăţare să asigure condiţiile necesare astfel încât personalul de deservire să nu intre în contact direct cu apa murdară din colector.

(2)Metoda de spălare cu jet este obligatorie la acele reţele la care, datorită construcţiei, căminele de inspecţie nu sunt vizitabile, au dimensiuni mici şi servesc doar pentru inspecţia cu mijloace de televiziune în circuit închis.

Art. 163 O atenţie specială va fi acordată subtraversărilor, sifonării reţelei de canalizare, marcându-se nivelul apei în căminul amonte, în perioada când funcţionarea este normală, la debitul maxim, şi va fi verificat acest nivel periodic săptămânal, iar dacă nivelul a crescut se va depista cauza.

Art. 164 Spălarea unui tronson important de canalizare poate începe după ce au fost luate măsuri adecvate la staţia de epurare, care să ţină cont de aportul mare de nămol în apa uzată, care poate influenţa nefavorabil procesul de epurare.

Art. 165 Gura de vărsare a apelor uzate în emisar trebuie controlată după fiecare debit mai mare decât debitul mediu al râului, verificându-se:

a)stabilitatea malurilor râului pe circa 100 m în aval şi 500 m în amonte;

b)stabilitatea construcţiei gurii de vărsare;

c)tendinţa râului, la ape mici, de îndepărtare faţă de gura de vărsare;

d)tendinţa râului de blocare a gurii de vărsare;

e)tendinţa de modificare a malului opus sub impactul curentului produs de apa evacuată din canalizare;

f)tendinţa râului de spălare a albiei lângă gura de vărsare, fiind necesară o consolidare adecvată, dacă este cazul.

Art. 166 Canalul de ocolire care reprezintă şi preaplinul staţiei de pompare trebuie să fie funcţional şi accesibil tot timpul.

Art. 167 Se va da o atenţie deosebită comportării staţiei de pompare pe durata ploilor ce depăşesc frecvenţa normală, asigurându-se accesul la staţie în orice situaţie. Se va verifica funcţionarea preaplinului şi efectul punerii sub presiune a reţelei, în amonte.

Art. 168

(1)Electropompele vor trebui să aibă echipamente de măsură pentru parametrii de funcţionare, debit, presiune, curent şi tensiune de alimentare, putere absorbită etc.

(2)Sunt aplicabile totodată prevederile art. 71 şi art. 72.

Art. 169 Grătarele vor fi curăţate ori de câte ori este necesar, iar materialele colectate vor fi puse în saci şi evacuate.

Art. 170 Staţiile de pompare pentru evacuarea apelor la pasaje denivelate vor avea toate pompele montate şi vor avea sursă dublă de alimentare cu energie, iar debitul de calcul al staţiei de pompare va fi mai mare decât debitul colectat în mod normal.

Art. 171 Pentru lucrările efectuate este necesar ca:

a)să se lucreze numai cu personal calificat;

b)personalul să aibă echipament de protecţie şi de muncă adecvat;

c)să fie asigurate condiţiile necesare de prevenire a accidentelor de muncă;

d)în cazul intervenţiei la colectoare în funcţiune, durata de intervenţie să fie cât mai mică, utilizându-se schimburi succesive pe perioade scurte de timp.

Art. 172 Lucrările de remediere a căminelor constau în principal din:

a)reaşezarea corectă a capacelor căminelor;

b)înlocuirea capacelor sparte/furate şi a grătarelor la gurile de scurgere;

c)repararea scărilor de acces în cămine;

d)repararea lucrărilor la bazinele de retenţie;

e)întreţinerea sistemului de măsurare permanentă a debitelor.

Art. 173

(1)Racordarea de noi utilizatori la reţea se face numai de către personalul autorizat, după un proiect aprobat de operator..

(2)Pentru executarea unor astfel de lucrări, agenţii economici, alţii decât operatorul serviciului, trebuie să fie autorizaţi şi vor lucra sub supravegherea personalului operatorului.

(3)Racordarea poate fi efectuată în unul dintre următoarele moduri:

a)utilizând căminul de vizitare atunci când noul racord este amplasat la o cotă ridicată, iar curgerea se asigură gravitaţional sau, când racordul este la cotă joasă, se va asigura pomparea apei;

b)prin realizarea unui cămin nou pe canalul de serviciu.

Art. 174 Pentru subtraversarea cursurilor de apă sau alte subtraversări, sifonul de canalizare va avea realizată o posibilitate de spălare. Se va verifica nivelul apei în căminul amonte şi, în

momentul în care cota acestuia este mai mare decât este normal, se efectuează spălarea sau/şi curăţarea mecanică. La fiecare viitură pe râu se verifică starea subtraversării.

Art. 175

(1)În general, repararea colectoarelor se realizează prin săpătură deschisă cu oprirea apei şi deversarea ei la un tronson apropiat sau prin pomparea acesteia din căminul amonte.

(2)Se interzice transportul apei uzate direct prin rigola străzii, luându-se toate măsurile de prevenire a accidentelor atât pentru lucrătorii proprii, cât şi pentru participanţii la trafic.

(3)Lucrările se fac fără întrerupere până la terminare, chiar dacă se lucrează în schimburi succesive, în zile de sărbătoare etc.

(4)După reparaţiile care implică accesul la tubulatură trebuie făcută o probă de etanşeitate, folosindu-se apa din tub prin blocarea secţiunii aval şi umplerea căminului amonte sau a căminului aval până la nivelul străzii, având grijă ca presiunea maximă să nu depăşească 5 mea, iar apa uzată să nu ajungă pe carosabil.

(5)La tronsoane mici se va aduce apă curată pentru a evita lucrul în condiţii grele.

Art. 176 Toate lucrările de refacere a reţelei de canalizare vor fi trecute în cartea construcţiei, întocmindu-se, dacă este cazul, noi proceduri de lucru, atestate şi aprobate.

Art. 177

(1)Cantitatea de apă uzată evacuată de utilizatorii casnici, stabilită în cadrul contractului de prestare/furnizare a serviciului, reprezintă cotă procentuală de 100% din cantitatea totală de apă rece furnizată, prin hotărâre a autorităţii administraţiei publice locale.

(2). Fac excepţie utilizatorii la care specificul activităţilor face ca o cantitate de apă să rămână înglobată în produsul finit, caz în care debitul de apă uzată evacuată se va stabili prin măsurarea acestuia sau pe baza unui breviar de calcul întocmit de utilizator şi însuşit de operator.

(3)Utilizatorii care se alimentează din surse proprii şi care evacuează apă uzată în reţeaua de canalizare vor achita contravaloarea acesteia în baza contractului încheiat cu operatorul, în care se va specifica modul de măsurare sau determinare a cantităţilor evacuate.

SECŢIUNEA 2: Epurarea apelor uzate

Art. 178 Operatorii care exploatează staţiile de tratare a apei potabile şi/sau instalaţiile de epurare au obligaţia să realizeze urmărirea continuă, prin analize efectuate de laboratoare autorizate, a modului de funcţionare a acestora, să păstreze registrele cu rezultatele analizelor şi să pună aceste date la dispoziţia personalului împuternicit cu sarcini de inspecţie şi control.

Art. 179 Încărcarea cu poluanţi a apelor uzate se exprimă în locuitori echivalenţi şi se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale în CBO5 intrat în staţia de epurare în cursul unui an, exceptând situaţiile de fenomene hidrometeorologice neobişnuite, cum sunt precipitaţiile abundente.

Art. 180

(1)Înainte de a fi evacuate în receptorii naturali, apele uzate colectate în reţelele de canalizare vor fi supuse unei epurări corespunzătoare, în vederea conformării cu prevederile legale.

(2)Staţiile de epurare a apelor uzate trebuie exploatate şi întreţinute astfel încât să se asigure performanţe corespunzătoare în condiţiile climatice locale normale. La exploatarea staţiilor de epurare se va ţine seamă de variaţiile sezoniere ale încărcării cu poluanţi.

Art. 181 Epurarea mecanică a apelor uzate trebuie să asigure îndepărtarea prin procedee fizice, în special, a materiilor în suspensie, cât şi a celor nemiscibile cu apa, separabile gravitaţional, precum şi reţinerea parţială a substanţelor organice.

Art. 182 Treapta de epurare mecanică trebuie exploatată astfel încât să se asigure, în funcţie de tehnologia utilizată:

a)reţinerea materiilor în suspensie de dimensiuni mari, care se face în grătare, site, cominutoare etc.;

b)reţinerea materiilor nemiscibile cu apa (grăsimi, produse petroliere), realizată în separatoare de grăsimi;

c)sedimentarea materiilor în suspensie separabile prin decantare, care are loc în deznisipatoare, decantoare etc.;

d)prelucrarea nămolurilor.

Art. 183 Treapta mecanică a unei staţii de epurare este alcătuită, în principal, din:

a)linia (sau fluxul) apei cu:

1.deversorul din amonte de staţia de epurare;

2.bazinul de retenţie;

3.grătar;

4.deznisipator;

5.dispozitive de măsură a debitelor de apă uzată şi de nămol;

6.separator de grăsimi;

7.decantor primar;

8.staţie de pompare ape uzate;

9.conducte şi canale tehnologice de legătură;

10.conductă (sau canal) de evacuare a apelor uzate epurate în emisar;

11.gură de evacuare a apelor uzate epurate în emisar;

b)linia (sau fluxul) nămolului cu:

1.staţie de pompare nămol primar;

2.instalaţii de sitare a nămolului;

3.instalaţii de condiţionare chimică a nămolului;

4.concentrator (sau îngroşător) de nămol;

5.instalaţii de stabilizare a nămolului;

6.rezervoare de fermentare a nămolului sau metantancuri, în care are loc fermentarea anaerobă;

7.bazine de stabilizare aerobă a nămolului sau stabilizatoare de nămol;

8.instalaţii de deshidratare a nămolului;

9.deshidratare naturală pe platforme (paturi) de uscare;

10.deshidratare artificială sau deshidratare mecanică;

11.depozit de nămol deshidratat;

12.conducte şi canale tehnologice de legătură;

c)construcţii şi instalaţii auxiliare cu:

1.pavilion tehnologic;

2.staţie de suflante;

3.centrală termică;

4.atelier mecanic;

5.remiză utilaje;

6.drum de acces;

7.drumuri, alei şi platforme interioare;

8.împrejmuiri şi porţi;

9.instalaţii de alimentare cu energie electrică;

10.instalaţii electrice de forţă, iluminat şi protecţie;

11.instalaţii de automatizare şi AMCR;

12.instalaţii de telefonie;

13.canale termice;

14.reţele electrice în incintă;

15.reţele de apă potabilă, pentru incendiu, de canalizare, gaze ş.a.;

16.lucrări de îndiguire, apărări de maluri, lucrări în albie etc.

Art. 184 Instalaţiile de epurare mecanică a apelor uzate trebuie să asigure, de regulă, o eficienţă de separare şi îndepărtarea principalelor substanţe poluante conţinute, astfel: - 40-60% pentru materii în suspensie; - 20-40% pentru CBO5; - 20-40% pentru fosfor total şi azot organic; - 25-75% pentru bacteriile coliforme totale.

Art. 185 Pentru asigurarea unei funcţionări corespunzătoare a staţiei de epurare, operatorul trebuie să aibă o bază de date din care să rezulte următoarele caracteristici fizico-chimice: a)pentru apă:

1.temperatura;

2.pH-ul;

3.materii totale în suspensie;

4.substanţe volatile;

5.curbe de sedimentare;

6.reziduu total, din care: reziduu fix şi reziduu volatil;

7.consum chimic de oxigen (CCO-Cr);

8.consum biochimic de oxigen (CBO5);

9.azotul amoniacal;

10.azotiţi;

11.azotaţi;

12.fosfor total;

13.substanţe extractibile cu eter de petrol;

14.metale grele;

15.sulfuri;

16.cianuri;

17.fenoli;

18.detergenţi;

b)pentru nămol (primar, biologic, amestec primar cu biologic, îngroşat, stabilizat, deshidratat etc.):

1.pH-ul;

2.umiditate;

3.materii totale în suspensii;

4.substanţe volatile;

5.substanţe minerale;

6.indicele volumetric al nămolului;

7.substanţe extractibile cu eter;

8.ioni de metale grele;

9.conţinutul în compuşi ai azotului;

10.conţinutul în compuşi ai fosforului;

11.potasiu;

12.calciu;

13.magneziu;

14.sodiu;

15.cloruri;

16.sulfaţi;

17.caracteristicile fizico-chimice ale apei de nămol (supernatantului);

18.valori ale rezistenţei la deshidratarea nămolului fermentat.

Art. 186

(1)Corpurile plutitoare şi suspensiile grosiere (bucăţi de lemn, textile, plastic, pietre etc.), rezultate din curăţarea materialelor reţinute pe grătare, se gestionează ca şi deşeurile municipale, fiind transportate, de către operatorul de salubrizare, în condiţiile prevăzute de regulamentul serviciului de salubrizare.

(2)Reţinerile pe grătare se depozitează temporar în containere închise; depozitarea nu trebuie să dureze mai mult de o săptămână.

Art. 187 În timpul exploatării se vor urmări şi consemna parametrii de proces şi starea echipamentelor pentru diferite părţi ale staţiei, pe trepte:

a)măsură pentru:

1.temperatură şi pH;

2.azot amoniacal;

3.azotaţi;

4.azot total;

5.suspensii solide;

6.CCO-Cr;

7.CB05;

8.H2S;

9.oxigen dizolvat;

10.fosfor total;

11.măsură debit;

b)grătare - senzori de nivel amonte/aval:

1.stare de funcţionare echipament/alarmă;

2.pornire/oprire automată, funcţie de nivel;

c)staţie de pompare:

1.senzori de nivel în camera de aspiraţie;

2.stare de funcţionare echipament/alarmă;

3.pornire/oprire automată, funcţie de nivel;

d)aerare - măsură pentru pH; conductivitate, potenţial Redox la intrare:

1.măsură debit de aer;

2.oxigenul dizolvat - în minimum două puncte;

3.azotaţi şi azot amoniacal;

4.stare de funcţionare echipament/alarmă;

5.valori parametri/alarmă;

6.comanda funcţionării suflantelor, în funcţie de necesarul de oxigen din bazinul de aerare;

e)decantor secundar:

1.măsură nivel apă;

2.măsură poziţie strat;

3.stare de funcţionare echipament/alarmă;

4.măsură nămol recirculat şi nămol în exces;

5.reglare debit de nămol;

6.traductoare de suspensii pe conductele de nămol;

f)dezinfecţie:

1.măsură clor remanent;

2.stare de funcţionare echipament/alarmă;

3.funcţionare şi reglare automată pompe dozatoare;

g)evacuare efluent: aceiaşi indicatori ca pentru influentul staţiei de epurare.

Art. 188 Apa uzată procesată în staţie poate fi utilizată în agricultură pentru irigaţii, dacă îndeplineşte caracteristicile şi compoziţia prevăzute în actele normative în vigoare.

Art. 189 Exploatarea şi întreţinerea staţiilor de epurare se face numai de către personal calificat

SECŢIUNEA 3: Evacuarea, tratarea şi depozitarea nămolurilor provenite din staţiile de tratare a apei brute

Art. 190

(1)În general, în staţiile de tratare a apelor potabile, nămolurile provin în proporţie de 6570% din decantoare şi 15-20% de la spălarea filtrelor, restul fiind evacuările depunerilor din denisipatoare.

(2)Suspensiile din aceste nămoluri conţin: substanţe prezente în apa brută înainte de tratare, ca plancton, substanţe minerale sau organice floculate, hidroxizi metalici (fier, mangan), precum şi substanţe provenite din procesul de tratare ca adjuvanţi cum sunt: hidroxizi metalici provenind din coagulare, în urma reacţiilor chimice dintre reactivii de coagulare şi floculare şi substanţele existente în apa de tratat, carbonaţi de calciu în cazul staţiilor de decarbonatare (dedurizare).

(3)Nămolurile se caracterizează printr-un conţinut ridicat de apă şi nu este permisă evacuarea ca atare în emisar sau reţea, necesitând tratamente ce implică tehnologii speciale în funcţie de natura nămolurilor şi treapta schemei de tratare din care provin.

Art. 191 Caracteristicile specifice acestor tipuri de nămoluri se referă la:

a)factorii privind natura nămolului: concentraţia în substanţă uscată, conţinutul în substanţe volatile, compoziţia ponderală elementară, compoziţia apei interstiţiale;

b)factorii privind structura nămolului: viscozitatea aparentă, analiza granulometrică, natura apei conţinute în nămol; c)factorii privind comportarea nămolului la deshidratare: capacitatea de îngroşare, de compresibilitate, de centrifugare şi testul de afânare (Capilary Succession Time).

Art. 192 Pentru stabilirea modului de utilizare a nămolurilor, operatorul care exploatează staţia de tratare trebuie să aibă o analiză completă a nămolurilor produse în staţia respectivă, cu precizarea tuturor datelor relevante, ca: volumul nămolului; cantitatea de substanţă uscată exprimată în unităţi de greutate; compoziţia nămolurilor; principalele substanţe ce îl compun; eventualele substanţe toxice; substanţe ce apar întâmplător în apă şi periodicitatea acestei

prezenţe; puterea calorifică a nămolurilor (în vederea unei eventuale incinerări), proprietăţi fizice şi mecanice; efect asupra solului.

Art. 193

(1)Nămolurile conţinând compuşi de fier provenind de la deferizare sau de la instalaţiile ce folosesc sărurile de fier drept reactiv de coagulare sunt recomandate drept substanţe de adaos în reţelele de canalizare pentru a preveni degajarea de gaze nocive în staţiile de epurare, pentru a controla degajarea de mirosuri şi generarea de sulfuri în metatancuri.

(2)Nămolul bogat în fier poate fi folosit în procesele de defosforizare, fiind un bun suport pentru adsorbţia fosforului.

(3)Prin tratarea cu acid clorhidric sau sulfuric, nămolul cu conţinut bogat în fier, transformat în clorură ferică sau sulfat feric, poate fi folosit drept coagulant de gradul doi pentru îndepărtarea fosforului. (4)În domeniul materialelor de construcţie, nămolurile conţinând fier pot fi utilizate în fabricarea cimentului şi a cărămizilor.

Art. 194

(1)În scopul economisirii consumului propriu de apă potabilă în scopuri tehnologice se recirculă apa provenind de la spălarea filtrelor, după tratare prin înmagazinarea într-un bazin de egalizare, extragerea, în general prin sedimentare, a suspensiilor din acestea şi pomparea sub un debit continuu, redus ca mărime, în capătul amonte al staţiei.

(2)Apele de spălare acumulate în bazinul de egalizare pot fi pompate cu un debit continuu, redus, într-un sistem de filtre rapide sub presiune, cu nisip cuarţos.

(3)Reziduul rezultat de la spălarea filtrelor se poate evacua la canalizare.

(4)Trebuie dată o deosebită importanţă la analiza din punct de vedere biologic a apei recirculate pentru ca microorganismele, concentrate în pelicule ce se depun pe nisipul filtrelor rapide, să nu ridice probleme legate de sănătate ţinându-se seama de carbonul organic asimilabil.

Art. 195 Depozitarea nămolurilor deshidratate în locuri special amenajate se face în aşa fel încât să asigure apoi folosirea lor în diferite scopuri (în cazul în care nu poate fi valorificată întreaga cantitate produsă).

Art. 196

(1)Apa de spălare de la filtre se poate utiliza în scopuri industriale, pentru irigaţii, pentru alte scopuri menajere non-potabile etc., în cazul în care în zonă sunt utilizatori, dar numai după tratare.

(2)De asemenea, trebuie urmărită prezenţa bacteriilor sau a microorganismelor ce pot fi potenţial dăunătoare sănătăţii oamenilor iar în cazul în care analizele indică un asemenea pericol, aceste ape vor putea fi utilizate numai în scopuri non-potabile, nepermiţându-se reintroducerea lor în circuitul apei potabile.

Art. 197

(1)Toate nămolurile rezultate din treptele de sedimentare şi filtrare a apei necesită tratare înainte de a fi descărcate; tratarea trebuie realizată în funcţie de caracteristicile acestora (minerale hidrofile, minerale hidrofobe, compoziţie chimică, natură şi structură).

(2)Nămolurilor rezultate de la staţiile de tratare a apei trebuie supuse procesului de reducere a volumului acestora prin: a)îngroşare utilizând decantarea, centrifugarea, flotaţia sau drenarea; b)deshidratare utilizând filtre presă cu plăci, membrană, şurub sau bandă

SECŢIUNEA 4: Evacuarea, tratarea şi depozitarea nămolurilor provenite din staţiile de tratare a apei uzate

Art. 198

(1)Nămolurile provin din apele uzate, impurificate cu materii în suspensie, cum sunt cele din industria minieră, chimică, metalurgică, industria uşoară, industria alimentară, precum şi cele provenind din apele uzate aferente canalizării localităţilor urbane sau rurale.

(2)Evacuarea în emisari a apelor uzate conţinând materii în suspensie, respectiv a nămolurilor reţinute în diversele obiecte tehnologice din staţiile de epurare, este interzisă.

(3)Nămolurile provenite din epurarea apelor uzate se pot clasifica după:

a)compoziţia chimică în: 1.nămol mineral, care conţine peste 50% substanţe minerale (exprimat în substanţă uscată); 2.nămol organic, care conţine peste 50% substanţe volatile (exprimat în substanţă uscată);

b)treapta de epurare a staţiei din care provine în: 1.nămol primar, rezultat din treapta de epurare mecanică; 2.nămol secundar, rezultat din treapta de epurare biologică a apei; 3.nămol stabilizat anaerob (rezultat din rezervoarele de fermentare a nămolurilor) sau aerob (rezultat fie din procesul de epurare biologică avansată - respectiv nitrificare cu stabilizare, fie din stabilizatorul de nămol, de pe linia nămolului);

c)provenienţa apelor uzate în: 1.nămolurile din epurarea apelor uzate menajere/orăşeneşti; 2.nămolurile din epurarea apelor uzate industriale.

Art. 199 Pentru a asigura capacităţile necesare manipulării cantităţilor fluctuante de nămol, operatorul va trebui să ţină seama de următorii parametri:

a)debitul mediu şi cel maxim de nămol;

b)capacitatea potenţială de stocare a obiectelor tehnologice din componenţa staţiei de epurare care realizează prelucrarea nămolului.

Art. 200

(1)Pentru prelucrarea şi evacuarea nămolurilor reţinute în staţiile de epurare, operatorul va asigura determinarea caracteristicilor în funcţie de sursa de proveniență, perioada de staţionare în sistem, modalitatea de procesare luată în considerare etc.

(2)Caracteristicile fizice ale nămolurilor sunt: a)umiditatea; b)greutatea specifică; c)culoarea şi mirosul; d)filtrabilitatea; e)puterea calorică.

(3)Caracteristicile chimice sunt: a)pH-ul; b)materialele solide totale; c)fermentabilitatea; d)metalele grele; e)nutrienţii.

Art. 201 Staţiile de pompare trebuie prevăzute şi cu o a doua sursă de energie, ce trebuie să fie total independentă de prima şi să asigure o energie continuă în caz de avarie.

Art. 202 Pentru mărirea vitezei de evaporare nămolul va fi supus unui proces de uscare astfel încât umiditatea rămasă după aplicarea metodelor de deshidratare mecanice convenţionale să fie redusă în continuare.

Art. 203 În cazul în care nămolul are componente care îl fac incompatibil cu utilizarea lui, acesta va fi transportat la depozitele de deşeuri periculoase sau se va neutraliza termic prin incinerare, în condiţiile stabilite de legislaţia aplicabilă.

Art. 204

(1)În cazul în care concentraţiile de metale grele şi alţi componenţi chimici ai nămolului sunt sub valorile maxime admisibile stabilite de legislaţia în vigoare referitoare la utilizarea acestuia în agricultură, se poate aplica metoda compostării ce reduce agenţii patogeni şi produce un material similar cu pământul natural.

(2)Compostul poate fi folosit în agricultură pentru combaterea eroziunii solului, pentru îmbunătăţirea proprietăţilor solului şi pentru recultivarea acestuia.

Art. 205 Depozitarea nămolului are următoarele funcţii: egalizarea debitelor, uniformizarea caracteristicilor nămolului în vederea îmbunătăţirii proceselor de tratare din aval, ca stabilizarea, concentrarea şi deshidratarea, permiţând alimentarea uniformă pentru intensificarea operaţiilor de concentrare şi deshidratare şi permit flexibilitatea şi optimizarea proceselor pentru concentrare şi deshidratare.

Art. 206 Nămolul poate fi depozitat în construcţii (spaţii) special concepute din interiorul staţiei de epurare (rezervoare de stocare a nămolului, bazine de omogenizare, paturi de uscare, lagune) sau în interiorul obiectelor tehnologice ale staţiei de epurare (în başa de colectare a nămolului din interiorul decantorului primar sau a decantorului secundar, în bazinele de fermentare a nămolului, în concentratoarele gravitaţionale, în bazinele de aerare, în decantoarele tip Imhoff) sau în afara staţiei de epurare în depozite controlate, şanţuri, gropi, pe suprafaţa pământului etc., în funcţie de compoziţia acestora.

Art. 207

(1)Depozitarea se poate face pe o perioadă scurtă de timp, în bazinele de decantare sau în rezervoarele de concentrare a nămolului. Astfel de depozite sunt folosite în mod limitat şi sunt folosite de obicei la staţiile de epurare mici unde timpul de depozitare poate varia de la câteva ore până la 24 ore.

(2)Depozitarea pe termen lung a materiilor solide poate fi realizată în procesele de stabilizare cu perioade lungi de retenţie, de exemplu, în cazul fermentării aerobe sau anaerobe sau în bazine separate, proiectate special pentru acest scop.

(3)În instalaţiile mici, nămolul este de obicei depozitat în decantoare şi în bazinele de fermentare. În cazurile în care depozitarea nămolului are loc în bazine închise, trebuie asigurată ventilaţia împreună cu tehnologiile de control corespunzător a mirosului, precum şi prevederea de sisteme de filtrare a gazelor.

Art. 208

(1)Nămolul deshidratat care nu se valorifică va fi transportat la depozitul de deşeuri de către operatorul de salubrizare.

(2)Se interzice depozitarea în alte locuri fără existenţa unui acord de mediu în acest sens.

(3)Utilizarea nămolurilor şi a altor tipuri de reziduuri ce provin de la epurarea apelor uzate orăşeneşti în agricultură se poate realiza cu condiţia respectării actelor normative în vigoare.

SECŢIUNEA 5: Evacuarea apelor pluviale şi de suprafaţă din intravilanul localităţilor

Art. 209 Apele pluviale şi de suprafaţă din intravilanul localităţilor se pot evacua prin reţeaua de canalizare realizată în sistem unitar, divizor sau mixt, în funcţie de specificul localităţii.

Art. 210

(1)În programele anuale de verificări, operatorul trebuie să prevadă verificarea şi curăţarea periodică a reţelei de canalizare.

(2)Operatorul are obligaţia să întreţină curate gurile de scurgere-colectare a apelor meteorice şi stradale, scop în care va efectua verificări şi curăţări periodice. În cazul ploilor torenţiale operatorul va lua măsuri de intervenţie în locurile inundate.

(3)În cazul în care se constată producerea sistematică de inundaţii în anumite puncte ale reţelei de canalizare, operatorul împreună cu autorităţile administraţiei publice locale vor lua măsuri de redimensionare a conductelor reţelei de canalizare, multiplicare şi/sau repoziţionare a gurilor de scurgere-colectare.

(4)Curăţarea rigolelor şi grătarelor, pentru asigurarea scurgerii apelor rezultate din topirea zăpezilor, se va asigura prin grija operatorului serviciului de salubrizare, în conformitate cu prevederile regulamentului serviciului de salubrizare.

Art. 211

(1)Curăţarea gurilor de scurgere, cu depozit şi sifon, guri de scurgere specifice reţelei în procedeu unitar, se face obligatoriu înaintea sezonului ploios şi după ploi puternice pentru a se putea depista care sunt gurile inactive.

(2)În timpul operaţiei de curăţare, nămolul îndepărtat manual nu se va depozita direct pe trotuar, ci în saci de plastic, care vor fi transportaţi la terminarea operaţiei la staţia de epurare a apelor uzate.

(3)După curăţarea mecanică, gura de scurgere se spală, cu apă din cisternă, pentru îndepărtarea urmelor de nămol şi asigurarea umplerii gurii cu apă pentru realizarea închiderii hidraulice.

(4)Personalul care face curăţarea va aprecia dacă există nămol şi sub dispozitivul care asigură garda hidraulică iar daca apa nu curge se va continua spălarea până se sparge eventualul dop format.

(5)În cazul spălării mecanice, nămolul aspirat de utilaj nu va fi deversat în reţeaua de canalizare prin gura de scurgere spălată şi nici printr-un cămin alăturat pentru a nu provoca accelerarea depunerilor pe colector.

(6)După terminarea operaţiunii de spălare, gura de scurgere trebuie să rămână plină cu apă, verificându-se dacă nivelul rămas este comparabil cu nivelul normal de asigurare a închiderii hidraulice.

(7)De regulă, în ziua următoare se va face o inspecţie a gurilor de scurgere curăţate verificându-se, prin scoaterea grătarului, dacă apa a rămas la cota ce asigură închiderea hidraulică sau se simte prezenţa mirosului caracteristic.

(8)Gura de canalizare care nu are apă sau se simte un miros puternic de canalizare trebuie refăcută deoarece prezintă defecţiuni constructive; nu este etanşă, pierde apă, sau elementele ce asigură garda hidraulică sunt deteriorate.

Art. 212 În perioadele secetoase, în lipsa precipitaţiilor pe o durată mai mare de două săptămâni, trebuie refăcută garda hidraulică la gurile de scurgere care nu sunt amplasate pe străzile pe care se efectuează activitatea de udare şi stropire de către operatorul de salubrizare, începându-se cu străzile unde se ştie că viteza apei este mică şi este mai accelerat procesul de depunere a suspensiilor şi începerea fermentării.

Art. 213 În cazul existenţei bazinelor de retenţie pentru preluarea debitelor de apă meteorică trebuie avute în vedere şi luate măsurile necesare pentru:

a)împiedicarea sedimentării suspensiilor;

b)îndepărtarea depunerilor imediat după trecerea ploii şi golirea bazinului pentru ca acestea să nu intre în putrefacţie;

c)menţinerea în stare permanentă de funcţionare a sistemului de curăţare, asigurându-se protecţia contra vandalismului;

d)realizarea unei bune spălări şi dezinfecţii pentru a împiedica răspândirea mirosului sau a diverşilor vectori (muşte, ţânţari etc.), care împrăştie bacterii şi viruşi ce pot afecta sănătatea populaţiei din zonă;

e)împiedicarea îngheţării apei din precipitaţiile căzute iarna, în cazul scăderii temperaturii sub cea de îngheţ;

f)trebuie adoptate măsuri contra tendinţei de folosire a bazinelor de retenţie drept depozite de gunoi.

Art. 214 Principalele lucrări de întreţinere sunt:

a)verificarea şi înlocuirea grătarelor gurilor de scurgere;

b)scoaterea nămolului depus în depozitele gurilor de scurgere;

c)umplerea cu apă a gurilor de scurgere; d)curăţarea bazinelor de retenţie.

Art. 215

(1)Cantitatea de apă meteorică preluată de reţeaua de canalizare se determină prin înmulţirea cantităţii specifice de apă meteorică, comunicată de A.N.M. pentru luna anterioară emiterii facturii, cu suprafeţele totale ale incintelor construite şi neconstruite, declarate de fiecare utilizator şi cu coeficienţii de scurgere recomandaţi de SR 18461:2006.

(2)În cadrul contractelor de furnizare se vor putea utiliza formule de calcul analitic, aplicabile fiecărui utilizator, sau norme specifice locale, pe categorii de utilizatori, determinate tot analitic, pe baza prevederilor alineatului (1). Indiferent de varianta aleasă, în documentele menţionate se va evidenţia formula de determinare folosită.

CAPITOLUL VI: Instalaţiile/reţelele interioare de alimentare cu apă şi de canalizare

Art. 216

(1)Instalaţia interioară de alimentare cuprinde ansamblul tehnico-sanitar, de la robinetul de după apometru (punctul de delimitare), în sensul de curgere a apei, până la armătura de utilizare. Reţeaua interioară de alimentare cu apă aparţine, ca obligaţie de întreţinere şi reparaţie, utilizatorului.

(2)Instalaţiile interioare de apă şi de canalizare care deservesc 2 sau mai mulţi proprietari dintr-un condominiu, inclusiv teul de derivaţie, sunt instalaţii aparţinând părţilor comune ale condominiului şi intră ca obligaţie de întreţinere şi reparaţie în sarcina tuturor proprietarilor condominiului.

(3)Instalaţiile interioare de apă şi de canalizare din cadrul condominiului, care deservesc un singur proprietar, sunt instalaţii ce aparţin acestuia şi intră ca obligaţie de întreţinere şi reparaţie în sarcina proprietarului respectiv.

(4)Punctul de delimitare între instalaţiile aparţinând părţilor comune şi instalaţiile fiecărui proprietar al condominiului este teul de derivaţie, respectiv cotul prin care se schimbă direcţia de circulaţie a apei din verticală în orizontală, în cazul proprietarilor care au în proprietate apartamente de la ultimul etaj al unui bloc de locuinţe.

Art. 217 În cazul în care lucrările de realizare a instalaţiilor/reţelelor interioare conduc la modificarea condiţiilor iniţiale de contractare, acestea se vor efectua după obţinerea acordului operatorului. Contravaloarea lucrărilor de modificare a branşamentului sau a racordului, realizate ca urmare a necesităţii realizării operaţiei, se suportă de utilizator.

Art. 218

(1)Se interzice executarea unor legături între instalaţiile interioare prin care se distribuie apă cu destinaţii diferite, precum şi cele între conductele de apă potabilă şi conducte de apă cu apă industrială.

(2)Pentru nerespectarea prevederilor alin. (1) şi consecinţele rezultate din aceasta răspunzător este deţinătorul de instalaţii.

(3)Utilizatorii care au în dotare instalaţii interioare ce folosesc apă din alte surse decât ale operatorului nu vor executa legături la reţeaua de distribuţie aparţinând sistemului de alimentare cu apă.

(4)Se interzice legătura directă între conductele de aspiraţie ale pompelor şi branşament.

Art. 219

(1)Utilizatorul are obligaţia să asigure funcţionarea normală a instalaţiei/reţelei interioare de alimentare cu apă; în acest sens va executa toate lucrările de întreţinere şi reparaţie ce se impun în vederea unei exploatări optime.

(2)Utilizatorul poate solicita operatorului consultanţă şi îndrumare de specialitate, ca servicii suplimentare, pentru constatarea stării tehnice a instalaţiilor, etanşeităţii şi modului de utilizare a apei, în scopul evitării pierderilor şi utilizării raţionale a acesteia.

Art. 220

(1)Instalaţia/reţeaua interioară de canalizare a utilizatorului se compune din obiecte sanitare, sifoane (inclusiv cele de pardoseală şi de terasă), conducte orizontale de legătură, coloane, conducte orizontale de evacuare la căminul de racord, care reprezintă limita reţelei interioare (limita de proprietate).

(2)Instalaţia/reţeaua interioară de canalizare aparţine utilizatorului; operatorul nu are nicio obligaţie privind buna funcţionare a reţelei interioare de canalizare.

(3)Racordul imobilelor cu subsoluri echipate cu instalaţii sanitare se va executa cu respectarea măsurilor speciale contra refulării din colector spre subsol (cu clapete, vane sau cu staţii de pompare a apelor uzate).

CAPITOLUL VII: Drepturile şi obligaţiile operatorilor şi utilizatorilor

Art. 221

(1)Are calitatea de utilizator al serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare orice persoană fizică sau juridică ce deţine, în calitate de proprietar sau cu drept de folosinţă dat de proprietar,

un imobil având branşament propriu de apă potabilă şi/sau racord propriu de canalizare şi care beneficiază de serviciile operatorului pe bază de contract de furnizare/prestare.

(2)Pot fi utilizatori ai serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare şi persoanele fizice sau juridice care nu au branşament propriu de apă potabilă, respectiv racord propriu de canalizare, dacă există condiţii tehnice pentru delimitarea/separarea instalaţiilor, pentru individualizarea consumurilor şi pentru încheierea, în nume propriu, a contractului de furnizare/prestare a serviciului.

(3)Condiţiile tehnice vor fi stabilite de operator pe baza metodologiei elaborate şi aprobate de A.N.R.S.C.

(4)Principalele categorii de utilizatori ai serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare sunt:

a)operatori economici;

b)instituţii publice;

c)utilizatori casnici: persoane fizice sau asociaţii de proprietari/locatari.

Art. 222

(1)Funcţionarea sistemului de alimentare cu apă şi de canalizare trebuie să fie continuă, operatorul răspunzând pentru neîndeplinirea serviciului, în conformitate cu clauzele contractuale sau condiţiile de menţinere a licenţei.

(2)În cazul lipsei de debit ca urmare a reducerii debitelor de apă ale sursei în caz de secetă sau îngheţ, distribuţia apei se va face după un program propus de operator şi aprobat de autoritatea administraţiei publice locale, program ce va fi adus la cunoştinţa utilizatorilor în timp util, prin mijloace adecvate (mass-media, afişare la utilizator).

Art. 223

(1)Pentru intervenţia rapidă în caz de necesitate operatorul va face marcaje şi inscripţii pe clădirile de locuit, alte clădiri din apropiere, împrejmuiri, care vor indica prezenţa căminelor de vane şi a hidranţilor de incendiu.

(2)Este interzisă blocarea accesului la căminele şi hidranţii reţelei pentru care s-au executat marcajele şi inscripţiile menţionate la alin. (1).

Art. 224 În vederea realizării obiectivelor şi sarcinilor ce le revin în domeniul serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare a localităţilor, operatorii trebuie să asigure:

a)producerea, transportul, înmagazinarea şi distribuţia apei potabile, respectiv preluarea, canalizarea, epurarea şi evacuarea apelor uzate;

b)exploatarea sistemelor de alimentare cu apă, respectiv a sistemelor de canalizare în condiţii de siguranţă şi eficienţă tehnico-economică, cu respectarea tehnologiilor şi a instrucţiunilor tehnice de exploatare;

c)instituirea, supravegherea şi întreţinerea, corespunzător dispoziţiilor legale, a zonelor de protecţie sanitară, a construcţiilor şi instalaţiilor specifice sistemelor de alimentare cu apă potabilă, de canalizare şi de epurare a apelor uzate;

d)monitorizarea strictă a calităţii apei potabile distribuite prin intermediul sistemelor de alimentare cu apă, în concordanţă cu normele igienico-sanitare în vigoare;

e)captarea apei brute, respectiv descărcarea apelor uzate orăşeneşti în receptorii naturali, numai cu respectarea condiţiilor impuse prin acordurile, avizele şi autorizaţiile de mediu şi de gospodărire a apelor;

f)întreţinerea şi menţinerea în stare de permanentă funcţionare a sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare;

g)contorizarea cantităţilor de apă produse, distribuite şi respectiv facturate;

h)creşterea eficienţei şi a randamentului sistemelor în scopul reducerii tarifelor, prin eliminarea pierderilor în sistem, reducerea costurilor de producţie, a consumurilor specifice de materii prime, combustibili şi energie electrică şi prin reproiectarea, reutilarea şi retehnologizarea acestora;

i)limitarea cantităţilor de apă potabilă distribuită prin reţelele de alimentare cu apă, utilizată în procesele industriale, şi diminuarea consumurilor specifice prin recircularea, refolosirea şi reutilizarea acesteia.

j)refacerea locului unde a intervenit pentru reparaţii sau execuţia unei lucrări noi, la un nivel calitativ corespunzător, în termen de maximum 30 zile calendaristice de la terminarea lucrării, ţinând cont de condiţiile meteorologice care nu trebuie să afecteze calitatea acesteia. Imediat după remedierea unei avarii care a afectat pavajul în zona de intervenţie, operatorul va lua toate măsurile pentru asigurarea unor pavaje provizorii, care să asigure reluarea circulaţiei pe porţiunile afectate, iar aducerea pavajului la forma şi calitatea iniţială se va finaliza în aceleaşi condiţii. Pe toată perioada desfăşurării intervenţiilor şi până la finalizarea pavajului definitiv, operatorul va asigura semnalizarea corespunzătoare atât din punct de vedere al execuţiei, cât şi din punct de vedere al siguranţei circulaţiei.

Art. 225

(1)Pe toată durata existenţei sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare, pentru executarea lucrărilor necesare întreţinerii şi exploatării sistemelor respective, operatorul are drept de servitute asupra proprietăţilor afectate de sistemul de alimentare cu apă şi de canalizare, realizându-se cu titlu gratuit pe toată durata existenţei acestuia.

(2)Dacă cu ocazia intervenţiilor pentru retehnologizări, reparaţii, revizii, avarii se produc pagube proprietarilor din vecinătatea sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare, operatorii au obligaţia să le plătească acestora despăgubiri, în condiţiile legii. Proprietarul terenului afectat de exercitarea dreptului de servitute va fi despăgubit pentru prejudiciile cauzate. Cuantumul despăgubirii se stabileşte prin acordul părţilor sau, în cazul în care părţile nu se înţeleg, prin hotărâre judecătorească.

(3)Operatorii au obligaţia să ţină evidenţe distincte pentru fiecare activitate, având contabilitate separată pentru fiecare tip de serviciu şi/sau localitate de operare în parte.

Art. 226 Operatorul are obligaţia:

a)să respecte angajamentele asumate prin contractele de furnizare/prestare a serviciilor de apă şi de canalizare;

b)să respecte prevederile prezentului regulament;

c)să ia măsurile necesare pentru remedierea operativă a defecţiunilor apărute la instalaţiile sale, precum şi de înlăturare a consecinţelor şi pagubelor rezultate;

d)să presteze serviciul de alimentare cu apă şi de canalizare la toţi utilizatorii cu care a încheiat contracte de furnizare/prestare şi utilizare a serviciilor;

e)să servească toţi utilizatorii din aria de acoperire pentru care a fost licenţiat;

f)să respecte indicatorii de performanţă aprobaţi de autorităţile administraţiei publice locale;

g)să furnizeze date despre prestarea serviciului autorităţilor administraţiei publice locale, precum şi A.N.R.S.C, conform programelor stabilite de acestea;

h)să aplice metode performante de management care să conducă la reducerea costurilor de operare;

i)să furnizeze apă potabilă şi industrială la parametrii de potabilitate impuşi de actele normative în vigoare, cu asigurarea valorilor debitelor şi a presiunii de serviciu, indiferent de poziţia utilizatorului în schema de funcţionare;

j)să asigure preluarea apelor uzate şi meteorice la sistemul de canalizare şi să verifice calitatea acestora;

k)să întreţină şi să verifice funcţionarea contoarelor de măsurare a cantităţilor de apă, în conformitate cu prescripţiile metrologice şi să utilizeze pentru sigilare numai sigilii cu serie unică de identificare pentru a preveni sigilarea neautorizată;

l)să emită factura pentru furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare cel mai târziu până la data de 15 a lunii următoare celei în care prestaţia a fost efectuată;

m)să factureze cantităţile de apă furnizate şi serviciile de canalizare prestate la valorile măsurate prin intermediul contoarelor, aducând la cunoştinţa utilizatorului modificările de tarif;

n)să înregistreze toate reclamaţiile şi sesizările utilizatorilor, să le verifice şi să ia măsurile ce se impun, pentru rezolvarea acestora. La sesizările utilizatorilor operatorul va răspunde în scris, în termen de maximum 30 de zile calendaristice de la înregistrarea acestora.

Art. 227 Operatorul de servicii din sistemul de alimentare cu apă şi de canalizare nu răspunde pentru neîndeplinirea serviciului, în cazurile de forţă majoră, precum şi în următoarele cazuri:

a)ca urmare a lucrărilor de întreţinere, reparaţii, modernizări, extinderi, devieri, branşări noi, schimbări de contoare, dacă operatorul a anunţat utilizatorii despre eventualitatea opririi furnizării apei, specificând data şi intervalul de timp în care aceasta va fi oprită. Anunţul de oprire a furnizării apei, prin mass-media şi/sau afişare la utilizatori, după caz, în funcţie de numărul de utilizatori afectaţi trebuie făcut înainte, cu un număr de ore stabilit prin contract;

b)în cazul ploilor torenţiale care duc la depăşirea capacităţii proiectate de preluare la canalizare a debitelor, situaţie în care operatorul va face dovada depăşirii capacităţii.

Art. 228 Operatorul are dreptul:

a)să oprească temporar furnizarea apei sau prestarea serviciului de canalizare, fără înştiinţarea prealabilă a utilizatorilor şi fără să îşi asume răspunderea faţă de aceştia, în cazul unor avarii grave a căror remediere nu suferă amânare, care pot produce pagube importante, accidente sau explozii, defecţiuni ale instalaţiilor interioare ale utilizatorului sau care afectează buna funcţionare a sistemului de alimentare cu apă şi/sau de canalizare. În astfel de cazuri, operatorul are obligaţia de a anunţa utilizatorii imediat de situaţia apărută prin toate mijloacele ce le are la dispoziţie;

b)să restricţioneze alimentarea cu apă a tuturor utilizatorilor, pe o anumită perioadă, cu înştiinţarea prealabilă, în cazul în care apar restricţionări justificate la sursa de apă sau la racordarea şi punerea în funcţiune a unor noi capacităţi din cadrul sistemului de alimentare cu apă sau de canalizare ori a unor lucrări de întreţinere planificate. Aceste restricţionări se pot face cu aprobarea autorităţilor administraţiei publice locale, cu excepţia cazurilor de forţă majoră;

c)să încaseze contravaloarea serviciilor furnizate şi să aplice penalităţile legale;

d)să întrerupă sau să sisteze furnizarea/prestarea serviciului de alimentare cu apă, în condiţiile legii, cu notificare prealabilă, la utilizatorii care nu şi-au achitat facturile pe o perioadă mai mare de 30 de zile calendaristice de la data expirării termenului de plată a facturii sau care nu respectă clauzele contractuale. Aceleaşi măsuri, inclusiv desfiinţarea branşamentelor/racordurilor, se pot lua faţă de utilizatorii clandestini, dacă aceştia nu au îndeplinit condiţiile impuse de operatori pentru intrarea în legalitate.

Art. 229 Utilizatorul este obligat:

a)să respecte clauzele contractului de furnizare/prestare încheiat cu operatorul serviciului de alimentare cu apă şi/sau de canalizare;

b)să asigure folosirea eficientă şi raţională a apei preluate din reţeaua de alimentare cu apă, prin încadrarea în normele de consum pe persoană, unitatea de produs sau puncte de folosinţă, conform debitelor prevăzute în standardele în vigoare;

c)să utilizeze apa numai pentru folosinţele prevăzute în contractul de furnizare a serviciilor, în cazul în care utilizatorul doreşte să extindă instalaţiile sau utilizarea în alte scopuri decât cele pentru care s-a încheiat contractul va înştiinţa/notifica operatorul/furnizorul despre aceasta. Dacă noile condiţii impun, se vor modifica clauzele contractuale;

d)să menţină curăţenia şi să întreţină în stare corespunzătoare căminul de apometru/contor, dacă se află amplasat pe proprietatea sa;

e)să anunţe imediat după constatare operatorul despre apariţia oricărei deteriorări apărute la căminul de apometru, care îl deserveşte;

f)să permită citirea contorului, dacă acesta este amplasat pe proprietatea sa;

g)să nu utilizeze instalaţiile interioare în alte scopuri decât cele prevăzute în contract;

h)să execute lucrările de întreţinere şi reparaţii care îi revin, conform reglementărilor legale, la instalaţiile interioare de apă pe care le are în folosinţă, pentru a nu se produce pierderi de apă, sau, în cazul în care, prin funcţionarea lor necorespunzătoare, creează un pericol pentru sănătatea publică. Obligaţia se extinde şi la staţiile de hidrofoare, rezervoare, staţii de pompare interioare etc., care se află în proprietatea utilizatorului;

i)toţi utilizatorii, operatorii economici, care utilizează în procesul tehnologic apă potabilă sunt obligaţi să furnizeze operatorului/furnizorului informaţii cu privire la consumurile prognozate pentru o perioadă următoare convenită cu operatorul;

j)să nu execute lucrări clandestine de ocolire a contorului;

k)să nu modifice instalaţia interioară de distribuţie a apei potabile fără avizul operatorului;

l)să nu manevreze vanele din amonte de apometru şi să folosească pentru intervenţii la instalaţiile interioare numai robinetul sau vana din aval de apometru;

m)să nu influenţeze în niciun fel indicaţiile contorului de apă şi să păstreze intactă integritatea acestuia, inclusiv sigiliile;

n)să achite contravaloarea serviciilor furnizate de operator în termen de 15 zile de la emiterea facturii;

o)să nu evacueze în reţeaua de canalizare deşeuri, reziduuri, substanţe poluante sau toxice care încalcă condiţiile de descărcare impuse de normele tehnice în vigoare;

p)să comunice operatorului/prestatorului serviciului, dacă sunt deţinătorii de surse proprii de apă, data punerii în funcţiune a acestora, în vederea facturării cantităţilor de apă uzată deversate în reţeaua de canalizare. În acest scop au obligaţia să instaleze apometre, să ţină la zi registrul de evidenţă, pe baza căruia să se poată calcula şi verifica debitul surselor proprii.

Art. 230 Utilizatorul are dreptul:

a)să beneficieze de serviciul de alimentare cu apă şi/sau de canalizare la nivelurile stabilite în contract;

b)să primească răspuns în maximum 30 de zile calendaristice la sesizările adresate operatorului cu privire la neîndeplinirea unor condiţii contractuale;

c)să conteste facturile când constată încălcarea prevederilor contractuale;

d)să fie anunţat cu cel puţin 24 de ore înainte despre opririle programate sau restricţionările în furnizarea/prestarea serviciului;

e)să fie despăgubit în cazurile încălcării de către operator a clauzelor contractuale care prevăd şi cuantifică valorile despăgubirilor în funcţie de prejudiciul cauzat;

f)să fie informat despre modul de funcţionare a serviciilor de apă şi de canalizare, despre deciziile luate de autorităţile administraţiei publice locale, A.N.R.S.C. şi de operator privind asigurarea acestor servicii;

g)să aibă montate pe branşamentele proprii ale imobilelor contoare de apă pentru înregistrarea consumurilor.

CAPITOLUL VIII: Indicatori de performanţă şi calitate

Art. 231

(1)Indicatorii de performanţă stabilesc condiţiile ce trebuie respectate de operatori în asigurarea serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare.

(2)Indicatorii de performanţă asigură condiţiile pe care trebuie să le îndeplinească serviciile de apă şi de canalizare, avându-se în vedere:

a)continuitatea din punct de vedere cantitativ şi calitativ;

b)adaptarea permanentă la cerinţele utilizatorilor;

c)excluderea oricărei discriminări privind accesul la serviciile de apă şi de canalizare;

d)respectarea reglementărilor specifice din domeniul gospodăririi apelor şi protecţiei mediului.

Art. 232 Indicatorii de performanţă pentru serviciul de apă şi de canalizare sunt specifici pentru următoarele activităţi:

a)branşarea/racordarea utilizatorilor la reţeaua de alimentare cu apă şi de canalizare;

b)contractarea serviciilor de apă şi de canalizare;

c)măsurarea, facturarea şi încasarea contravalorii serviciilor efectuate;

d)îndeplinirea prevederilor din contract cu privire la calitatea serviciilor efectuate;

e)menţinerea unor relaţii echitabile între furnizor şi utilizator prin rezolvarea operativă şi obiectivă a problemelor, cu respectarea drepturilor şi obligaţiilor care revin fiecărei părţi;

f)soluţionarea reclamaţiilor utilizatorilor referitoare la serviciile de apă şi de canalizare;

g)prestarea de servicii conexe serviciului de furnizare (informare, consultanţă etc.).

Art. 233 În vederea urmăririi respectării indicatorilor de performanţă operatorul trebuie să asigure: a)gestiunea serviciilor de apă şi de canalizare, conform hotărârii de dare în administrare sau prevederilor contractului de delegare a gestiunii;

b)evidenţa utilizatorilor;

c)înregistrarea activităţilor privind citirea echipamentelor de măsurare, facturarea şi încasarea contravalorii serviciilor efectuate;

d)înregistrarea reclamaţiilor şi sesizărilor utilizatorilor şi soluţionarea acestora;

e)accesul neîngrădit al autorităţilor administraţiei publice centrale şi locale, în conformitate cu competenţele şi atribuţiile legale ce le revin, la informaţiile necesare pentru stabilirea: 1.modului de respectare şi de îndeplinire a obligaţiilor contractuale asumate; 2.calităţii şi eficienţei serviciilor furnizate/prestate la nivelul indicatorilor de performanţă stabiliţi; 3.modului de administrare, exploatare, conservare şi menţinere în funcţiune, dezvoltare şi/sau modernizare a sistemelor de alimentare cu apă şi de canalizare încredinţată prin contractul de delegare a gestiunii; 4.modului de formare şi stabilire a tarifelor pentru serviciile de apă şi de canalizare; 5.stadiului de realizare a investiţiilor; 6.respectării parametrilor ceruţi prin prescripţiile tehnice şi normele metrologice.

Art. 234 Indicatorii de performanţă minimali, generali şi garantaţi pentru serviciile de alimentare cu apă şi de canalizare sunt stabiliţi în anexa nr. 1 la prezentul regulament.

CAPITOLUL IX: Contractul de furnizare/prestare şi utilizare a serviciilor de apă şi de canalizare

Art. 235 Contractarea furnizării şi prestarea serviciilor de alimentare cu apă şi de canalizare se vor realiza astfel:

a)în cazul în care utilizatorii au branşamente, prin contracte încheiate între operator şi utilizatori;

b)în cazul în care furnizarea apei potabile se face prin cişmele stradale către persoanele fizice care nu au branşament, prin contracte încheiate cu toţi cei care beneficiază de acest serviciu. Arondarea utilizatorilor se va stabili de către operator împreună cu autorităţile administraţiei publice locale;

c)în cazul utilizării apei de la hidranţii stradali de către operatorul serviciului de salubrizare sau cel al domeniului public, pe bază de contract între operatorii acestor servicii şi operatorul serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare;

d)pentru consumurile de apă utilizate de pompieri pentru instruire şi stingerea incendiilor, pe bază de contract încheiat cu autorităţile administraţiei publice locale, în conformitate cu prevederile legale privind organizarea şi funcţionarea Corpului Pompierilor Militari.

Art. 236

(1)Condiţiile privind calitatea serviciilor asigurate de operator privind continuitatea, presiunea de utilizare şi debitul furnizat, respectiv condiţiile de preluare şi calitatea apelor uzate acceptate la deversarea în reţelele de canalizare, vor fi înscrise în contractul de furnizare/prestare şi utilizare a serviciilor de alimentare cu apă şi de canalizare.

(2)La încheierea contractelor se vor respecta prevederile Contractului-cadru de furnizare/prestare a serviciului public de alimentare cu apă şi de canalizare.

(3) Operatorul va asigura din surse proprii, daca prin bugetul local nu au putut fi asigurate sumele necesare in acest sens, realizarea de camine de bransament (acolo unde nu sunt) si montarea de apometre in caminele de bransament pentru toate scarile de bloc/blocurile.

(4) In baza prevederilor art. 12 din Legea nr. 241/2006, autoritatea administratiei publice locale stabileste urmatoarele:

a) tinand cont de prevederile art. 31, alin.7, lit.b din Legea 241/2006, repartizarea pe fiecare unitate imobiliară (pentru care nu este contractul suspendat) a consumului de apă înregistrat de contorul montat la branşamentul condominiului se face in baza apometrului de bransament si se factureaza dupa cum urmeaza:

1. consumul inregistrat lunar de apometrul (repartitorul de costuri) montat in fiecare apartament, in baza autocitirii declarate de catre proprietarul apartamentului, la care se adauga cantitatea stabilita conform pct.b de mai jos;

2. contravalorea a 6,3 mc apa conform Normativului-cadru privind contorizarea apei si a energiei termice la populaţie, institutii publice şi agenţi economici aprobat prin Ordinul Ministerului Lucrărilor Publice şi Amenajării Teritoriului nr. 29N/1993 (si canalizare aferenta, daca utilizatorul are canalizare), in lunile in care utilizatorul nu declara indexul apometrelor; in momentul declararii indexului autocitit, consumul se regularizeaza; se va adauga cantitatea stabilita conform pct.b de mai jos;

b) diferenţa dintre consumul înregistrat de contorul de branşament şi suma consumurilor individuale se factureaza prin citirea apometrelor din caminele de bransament si regularizarea consumurilor inregistrate de acestea o data la 6 luni si:

1. se repartizează egal pe unitate imobiliară şi se facturează individual sau

2. se repartizeaza dupa o alta regula stabilita de catre asociatia de proprietari (comunicata operatorului in scris cu cel putin 30 zile inainte de facturarea diferentei consumului inregistrat de contorul de branşament şi suma consumurilor individuale) şi se facturează individual.

c) Toti utilizatorii persoane fizice (apartamente si case) au obligatia de a comunica lunar operatorului indexul contorului de bransament in vederea emiterii facturii;

d) In cazul in care utilizatorii nu respecta prevederile punctului anterior, operatorul va factura utilizatorului un consum estimat reprezentand consumul pentru o persoana in pausal (6,3 mc/luna), operatorul avand obligatia sa faca regularizarea o data la 6 luni, fie in baza prevederilor lit.a si b la blocuri si in baza citirii de catre reprezentantii operatorului, la case;

e) Toti utilizatorii, persoane fizice si juridice, au obligatia protejarii apometrului de bransament (aflat pe proprietatea acestora) impotriva inghetului si a eventualelor loviri; in cazul in care, la verificarile efectuate de reprezentantii operatorului, se constata ca apometrul este spart/deteriorat din cauza inghetului sau lovirilor, operatorul va factura consumul lunar de apa in pausal, calculat de la data ultimei regularizari pana la data constatarii, conform Normativului-cadru privind contorizarea apei si a energiei termice la populaţie, institutii publice şi agenţi economici aprobat prin Ordinul Ministerului Lucrărilor Publice şi Amenajării Teritoriului nr. 29N/1993;

f) Prevederile alineatului anterior, respectiv modalitatea de calcul al consumului se aplică şi pentru situaţiile în care se constată consum fraudulos, cu precizarea că se face calculul pe o perioadă de 3 ani; în aceste situaţii, operatorul va sesiza instituţiile abilitate pentru reclamarea consumului fraudulos;

g) În cazurile prevăzute la lit. d şi e, operatorul va percepe o taxă de înlocuire a apometrului în sumă de 300 de lei (trei sute lei) – (care acoperă contravaloarea apometrului, a pieselor de legătură utilizate şi a monoperei).

Art. 237 Neachitarea facturii în termen de 30 de zile de la data scadenţei atrage după sine penalităţi de întârziere, după cum urmează:

a)penalităţile sunt egale cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligaţiilor bugetare, stabilite conform reglementărilor legale în vigoare;

b)penalităţile se datorează începând cu prima zi după data scadenţei;

c)valoarea totală a penalităţilor nu poate depăşi cuantumul debitului şi se constituie venit al operatorului.

CAPITOLUL X: Realizarea serviciului după producerea unui cutremur

SECŢIUNEA 1: Serviciul de alimentare cu apă

Art. 238 Pentru reducerea efectelor negative asupra populaţiei, animalelor şi mediului, operatorul împreună cu autoritatea publică locală are obligaţia să asigure informarea şi instruirea prealabilă a populaţiei prin afişe asupra modului de comportare în situaţii de calamităţi naturale.

Art. 239 Operatorul de apă trebuie să asigure:

a)1-2 l/om/zi pentru minimum 3-4 zile, apă potabilă din sursa protejată echipată cu un sistem local de filtrare - sistem de filtrare cu cartuş filtrant din CAG etc.;

b)apa pentru combaterea incendiului din alte surse decât sursa de apă potabilă;

c)punerea în funcţiune a resurselor proprii de alimentare pentru spitale şi alte unităţi cu risc mare;

d)surse de rezervă pentru alimentarea cu energie electrică a utilajelor;

e)una sau mai multe surse de apă pentru incendiu (lacuri de agrement, râuri în zone accesibile, ştranduri etc.).

Art. 240 După încetarea mişcării seismice operatorul trebuie să verifice: a)starea reţelei de distribuţie; b)starea de etanşeitate a rezervorului; c)integritatea aducţiunii; d)integritatea captării şi a surselor de alimentare cu energie electrică

Art. 241 Operatorul va acţiona suplimentar, realizând următoarele acţiuni:

a)verificarea şi utilizarea reţelei de alimentare cu apă;

b)verificarea în teren şi depistarea deteriorărilor reţelei, iar în cazul constatării unor pierderi majore, izolarea la rezervorul de acumulare pentru a păstra cât mai multă apă înmagazinată;

c)solicitarea, avizul comandamentului pompierilor pentru ca apa din rezerva de combatere a incendiului (rezerva protejată) să fie folosită pentru asigurarea apei de băut, după stingerea incendiilor;

d)închiderea şi izolarea tronsoanelor din reţea, fără defecţiuni, şi toate branşamentele utilizatorilor, cu excepţia celor cu risc mare;

e)verificarea modului de funcţionare al hidranţilor şi trecerea la echiparea celor în stare de funcţionare pentru furnizarea de apă în mod individual pentru populaţie, asigurând sau solicitând organelor abilitate paza acestora;

f)trecerea la aplicarea planurilor stabilite pentru alimentarea cu apă din alte surse a utilizatorilor cu risc mare de explozie, incendiu etc.; g)punerea în funcţiune a legăturilor de rezervă ce ocolesc rezervorul, în cazul în care acesta a fost afectat şi nu poate păstra apa;

h)realizarea alimentării cu energie electrică a pompelor din sursele de rezervă, inclusiv din grupurile generatoare mobile din dotare; i)stabilirea soluţiei de alimentare cu apă în cazul în care aducţiunea este deteriorată prin:

- utilizarea unităţii locale de tratare a apei, stabilită dinainte, instalată pe un amplasament situat pe locuri înalte şi sigure;

- transportul apei cu cisterne dezinfectate şi distribuirea în locurile prestabilite, către populaţie;

- transportul apei de la sursele proprii, în condiţii adecvate, dacă sursa de apă poate asigura cantitatea necesară, dar sistemul de transport este deteriorat;

j)utilizarea altei surse de apă dacă lucrările hidrotehnice de la captare sunt afectate total sau, în cazul în care lucrările sunt afectate parţial, asigurarea punerii în funcţiune cât mai urgent a părţii active, mai ales dacă sistemul funcţionează gravitaţional;

k)realizarea de lucrări provizorii, la suprafaţă, de legare a tronsoanelor rămase întregi în cazul unor avarii locale pe aducţiune, reţea etc., utilizând materiale rezistente şi cu îmbinări rapide. Lucrările provizorii vor fi supravegheate, iar apa dezinfectată adecvat;

l)trecerea, din momentul în care sistemul poate funcţiona cel puţin parţial, la refacerea sistematică a acestuia, în ordinea importanţei, astfel încât să se asigure debitele minime de funcţionare. Ordinea de importanţă poate fi stabilită prin analiza riscului de nefuncţionare a fiecărui obiect component al lucrării.

Art. 242 În cazul calamităţilor naturale trebuie acţionat rapid şi eficient, asigurându-se:

a)realizarea planului de acţiune, însuşit de personal prin simulări anterioare producerii calamităţii;

b)asigurarea cadrului organizatoric, astfel încât personalul să lucreze independent, legătura între echipe şi factorii de decizie realizându-se cu mijloace adecvate de comunicaţie, care să fie independente de reţeaua de telefonie mobilă sau fixă.

Art. 243 După încheierea operaţiunilor de remediere, toate instalaţiile vor fi dezinfectate în mod sistematic. Când apa devine potabilă populaţia va fi înştiinţată că poate utiliza această apă în mod normal. Se va face o inspecţie generală a reţelei pentru detectarea şi remedierea locurilor pe unde se pierde apă.

SECŢIUNEA 2: Serviciul de canalizare

Art. 244 Reţeaua de canalizare poate fi afectată de un cutremur fără să apară efectele exterioare, deoarece o parte din apa exfiltrată se va drena în pământ.

Art. 245 Operatorul va efectua următoarele activităţi:

a)verificarea curgerii apei începând de la ultimul cămin al colectorului principal (la intrarea în staţia de epurare sau căminul amonte al unei subtraversări);

b)stabilirea locului în care apa nu mai curge prin colector, marcându-se tronsoanele şi verificând terenul dacă are crăpături vizibile, sunt tasări de teren, sunt construcţii prăbuşite peste canal etc.;

c)se va interveni prin pomparea apei în alt colector sau chiar direct în emisar, caz în care trebuie să existe un aviz prealabil al autorităţii de mediu, pentru o perioadă de timp cât mai scurtă, în cazul unor tronsoane rupte, pe lungime mare, în porţiunea aval;

d)folosirea mijloacelor locale de dezinfectare pe traseu, a procedurilor proprii;

e)vor fi degajate locurile pe unde apa meteorică poate curge singură în emisar;

f)vor fi puse în stare de funcţionare mijloacele auxiliare de pompare a apei din colectoare cu mijloace ce pot fi aduse pe amplasamente pregătite din timp sau sunt deja montate şi se face numai punerea în funcţiune;

g)refacerea provizorie a reţelei de canalizare folosind tuburi uşor de montat (PVC gofrat, oţel etc.), tuburile vor putea fi montate aparent, cu protecţie contra traficului stradal.

Art. 246 După stabilizarea situaţiei, reţeaua de canalizare va intra într-un proces de verificare totală, rezultatul final va fi analizat în vederea luării unei decizii asupra soluţiei de reabilitare sau chiar de retehnologizare.

CAPITOLUL XI: Realizarea serviciului după producerea unei inundaţii

SECŢIUNEA 1: Serviciul de alimentare cu apă

Art. 247

(1)În cazul inundaţiilor se vor lua măsurile prevăzute în planul aprobat de inspectoratul pentru situaţii de urgenţă.

(2)În cazul în care staţia de pompare ce asigură presiunea totală în reţea este scoasă din funcţiune (voit sau accidental) se va asigura o pompare independentă de pe un amplasament neinundabil cu motopompe pregătite din timp.

(3)Dacă localitatea este parţial inundată, se va recurge la următoarele măsuri:

a)dezinfectarea suplimentară a apei, conform recomandărilor organelor sanitare, conform planurilor pentru situaţii de urgenţă;

b)atenţionarea locuitorilor cu branşamente în zona inundată asupra unor măsuri suplimentare legate de consumul apei;

c)oprirea staţiilor de pompare aflate în zona inundată;

d)distribuirea de apă îmbuteliată locuitorilor afectaţi.

(4)Dacă la captare lucrările hidrotehnice sunt scoase din funcţiune, se va asigura apă produsă de staţii de tratare mobile, staţii care vor fi în dotarea operatorului serviciului de alimentare cu apă, captarea realizându-se printr-o priză provizorie.

(5)Dacă la sursă calitatea apei s-a degradat puternic, vor fi puse în funcţiune măsurile de tratare suplimentară:

a)adăugarea de cărbune activ praf;

b)adăugarea de polimeri;

c)reducerea debitului de apă în scopul creşterii duratei de decantare;

d)reducerea vitezei de filtrare;

e)ozonizarea apei etc.

(6)Dacă sursele de alimentare cu energie sunt afectate se va aplica soluţia alimentare cu energie electrică de la o sursă de rezervă.

(7)Dacă puţurile sau căminele drenului sunt inundate, acestea vor fi spălate imediat ce nivelul apei scade, fiind luate măsuri suplimentare pentru a asigura etanşarea lor până la depăşirea fenomenului.

(8)După trecerea evenimentului se va proceda la o spălare şi dezinfectare totală a sistemului, obţinându-se un aviz al organelor sanitare.

Art. 248 În planul de acţiune se vor trece elementele aplicabile din măsurile ce trebuie luate în cazul producerii unui cutremur.

SECŢIUNEA 2: Serviciul de canalizare

Art. 249 În perioada inundaţiilor reţeaua de canalizare este suprasolicitată, intrând de cele mai multe ori sub presiune.

Art. 250

(1)Operatorul va asigura cu maximă prioritate funcţionarea staţiilor de pompare a apelor uzate, suplimentând numărul de pompe cu motopompe.

(2)O atenţie deosebită se va da prevenirii inundării staţiei de pompare prin luarea tuturor măsurilor de îndiguire, utilizarea motopompelor etc.

(3)Gradul de asigurare a funcţionării pompelor trebuie să fie mai mare decât al celorlalte construcţii componente ale sistemului de alimentare cu apă şi de canalizare.

Art. 251 Se vor aplica măsuri suplimentare de dezinfectare, mai ales în zonele în care sistemul de canalizare a refulat.

Art. 252 Vor fi puse în funcţiune staţii de pompare provizorii, cu motopompe, pentru suplimentarea capacităţii de evacuare a apei din zonele inundate.

Art. 253 În scopul reducerii gradului de poluare, în zona joasă se poate recurge la devierea apelor colectate de pe suprafeţele aflate la cote neinundate.

Art. 254 O atenţie specială se va da urmăririi capacităţii de evacuare a emisarului receptor, luânduse măsuri adecvate când există riscul intrării apei prin deversorul liber.

Art. 255

(1)După trecerea evenimentului se vor face o verificare generală a canalizării, o spălare şi o dezinfecţie generală.

(2)Este obligatorie efectuarea unei analize urmate de un plan de măsuri capabile să îmbunătăţească funcţionarea sistemului, consemnându-se limitele atinse de viitură.

CAPITOLUL XII: Realizarea serviciului în caz de furtună şi/sau viscol puternic

SECŢIUNEA 1: Serviciul de alimentare cu apă

Art. 256 În cazul apariţiei furtunii şi/sau a viscolului operatorul:

a)va verifica în primă urgenţă sistemul de alimentare cu energie, punându-se în funcţiune, dacă este cazul, sistemul de rezervă sau vor fi realizate legături provizorii, pentru acţionarea cu prioritate a pompelor;

b)va verifica starea ventilaţiilor la rezervoare, realizându-se o verificare a calităţii apei şi o dezinfectare suplimentară, dacă aceasta prezintă nereguli, iar utilizatorii vor fi avertizaţi asupra modului în care să se consume apa;

c)va verifica starea captării şi acţionarea cu mijloace adecvate împotriva îngheţării şi blocării prizei sau a grătarului, curăţarea acesteia va fi permanentă, iar în cazul existenţei unor soluţii de rezervă, acestea trebuie puse în funcţiune;

d)va asigura personalului de exploatare care îşi are locul de muncă în zone izolate alimentarea cu hrană, sistem de încălzire şi echipament de protecţie corespunzător;

e)va verifica starea stocurilor de reactivi, acestea fiind refăcute periodic, conform normelor.

Art. 257 După trecerea furtunii, va fi refăcut accesul pe căile de comunicaţie şi vor fi refăcute lucrările afectate.

SECŢIUNEA 2: Serviciul de canalizare

Art. 258 Pentru menţinerea în funcţiune a staţiilor de pompare de pe reţeaua de canalizare în caz de furtună, este de preferat ca una dintre liniile de alimentare cu energie electrică să fie subterană sau se va asigura o sursă independentă de alimentare.

Art. 259 În caz de viscol şi de temperaturi reduse, vor fi luate măsuri, împreună cu operatorul serviciului de salubrizare şi cu autoritatea administraţiei publice locale, de îndepărtare a zăpezii, pentru contracararea riscului de topire bruscă a zăpezii şi punerea sub presiune a canalizării.

Art. 260 Vor fi verificate grătarele deversoarelor, luându-se şi măsurile necesare pentru eliminarea blocajelor de gheaţă la emisar, blocaje care pot produce ridicarea nivelului apei şi inundarea canalizării.

CAP. XIII - Dispoziţii finale şi tranzitorii

Art.261

(1)Consiliul local adopta, regulamentul propriu al serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare, în funcţie de particularităţile locale şi de interesele actuale şi de perspectivă ale comunităţii din Curtea de Arges.

(2)Regulamentul se supune dezbaterii publice şi se aprobă de către Consiliul Local al municipiului Curtea de Arges, urmând a intra în vigoare la 30 de zile de la aprobare.

(3) Contravenţiile în domeniul serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare, atât pentru utilizatori, cât şi pentru operator, precum şi cuantumul amenzilor aplicabile sunt cuprinse în anexa nr.3.

(4) Constatarea contravenţiilor şi aplicarea sancţiunilor se fac de către primari şi/sau împuterniciţii acestuia şi de autoritatea de reglementare competentă.

Art. 262. În cadrul contractelor încheiate cu utilizatorii se vor stipula standardele, normativele şi tarifele legale, valabile la data încheierii acestor contracte. De asemenea, se vor face trimiteri şi la actele normative care trebuie respectate din punct de vedere al protecţiei mediului şi al sănătăţii publice.

Art. 263. Prevederile prezentului regulament vor fi actualizate în funcţie de modificările de natură tehnică, tehnologică şi legislativă, prin hotărâri ale Consiliului Local al Municipiului Curtea de Arges

Art. 264. Fac parte integrantă din prezentul regulament: Anexa nr. 1 – Indicatori de performanţă

Anexa nr 2 – Contractul-cadru de furnizare a serviciului de alimentare cu apă şi de canalizare

INTOCMIT,

COMP. Monitorizare Instituţii publice,

CARMEN GHIŢĂ